

ROMAN JE POSLUŽIO ZA SNIMANJE
CJELOVEČERNJEG FILMA

CLAYNE BLOOD

DAVID DUCHOVNY GILLIAN ANDERSON

DOSJE BORBA S BUDUĆNOSTI

SCENARIJ

CHRIS CARTER

PREMIJER PREDLOŽIO CHRIS CARTER I FRANKA SPOTNITZA

PROJEKTOVALA ELIZABETH HAND

Elizabeth Hand - Dosje X - Borba s budućnosti

PROLOG

SJEVERNI TEKSAS 35,000 god. prije Krista

Pust krajobraz proteže se od jednoga do drugoga obzora, samo snijeg, led i beskrajno, sivo nebo. U daljini pojavljuju se dvije prilike u očajničkom trku. Nalikuju čovjeku, kose su im raskuštrane, crte lica grube, tijela im skriva gruba odjeća načinjena od životinjskih koža. Trče preko bijele pustinje, prignuti, kao da po tlu pred sobom pokušavaju spaziti tragove. Trag za koji se čini da slijede, vodi ih do rasjeda, trokutastog otvora među ledenim pločama i urušenim stijenjem. Na ulazu u špilju tragovi nestaju. Jedan pračovjek prigiba se i proviruje u unutrašnjost. Ulaze u špilju.

Unutra, zidovi špilje zavojiti su; obrubljeni su ledom koji slabašno svjetluca. Prvi pračovjek pali svoju baklju. Podigavši je, njegov ga sudrug grabi za ruku i pokazuje prema zavoju nekoliko metara pred njima. Tamo je meka krpa neugaženog snijega na kojoj se naziru tragovi njihovog plijena. Baklja treperi, nalik nekakvome odgovoru, do njih, iz tame pred njima, dopire jasno i čujno grebanje.

Dva pračovjeka kreću se brže. Pred njima špilja se grana u dva hodnika. Bez riječi, svaki od njih polazi jednim odvojkom. Prvi pračovjek tiho se provlači tunelom. Na njegovome kraju pronalazi otvor, velik jedva toliko da se odrasli čovjek može provući. Gura baklju u otvor, maše njome naprijed-natrag. Provlači se kroz otvor, upada u novu dvoranu.

Za trenutak zastaje da dođe do daha. Smirivši se, podiže baklju i razgleda oko sebe. Nalazi se u dvorani kružnog oblika, desetak metara u promjeru, ledenih, blještavih zidova iz kojih se mjestimice pomalaju kameni izbojci. Jedan od izbojaka veći je od ostalih. Pračovjek ga pažljivo promatra, nakon toga zakoračuje prema njemu.

Nekoliko centimetara udaljen od izbojka, zastaje i posize rukom kako bi dodirnuo ono što vidi; ljudsko tijelo, odjeveno u krzno i kožu; sloj leda prekriva ga od glave do stopala. Prije nego uspije dotaknuti tijelo, nešto snažno napada ga s leđa. Pračovjek s vriskom pada, baklja mu izlijeće iz

ruke i pada na pod. Pračovjek se grči u kuglu, ruku s nožem pritišće na prsa, oštricu upire pred sebe, ali, nešto ga već napada; kandže razdiru njegovu odjeću, kidajući zaštitne slojeve krzna i krute kože kao da su osušene travke. Pračovjek ponovno vrišti. Kotrlja se postrance, zabija lakat u napadačevo lice, slijepo i očajno maše nožem. Stvorenje kriješti; pračovjek osjeća kako mu nešto mokro i toplo teče niz ruku. Zarežavši, pračovjek uzmiče, tetura prema zidu. Čuje stvorenje koje se uvija u tami pod njegovim nogama.

Pračovjek urla i ponovno napada, osjeća kako njegov nož para napadačevu kožu. Samo, pod rukom ne osjeća sigurnu tvrdoću kosti i mišićja; čini mu se kao da njegov nož tone kroz napadačevo tijelo. Zagundavši, pračovjek izvlači nož iz stvorenja.

Prebrzo. U sljedećem trenutku gubi ravnotežu i pada, stvorenje skače na njega, njegove kandže razdiru mu bedra. Nož mu se kliže po podu. Prije nego što mu uspije rukom posegnuti za njim, sjenka zatamnjuje komoru.

Špilja kao da se okreće, svjetlo kao da izbija odasvud, okupljajući se u plamenu baklje koju, visoko uzdignutu, drži drugi pračovjek, trenutak prije ušavši u komoru. Stvorenje podiže pogled. Drugi pračovjek podiže nož, vrišteći, zabija ga u stvorenje.

Stvorenje, uz zaglušujući vrisak, uzmiče. Trenutak kasnije, pračovjek se baca na njega, zabijajući nož u njega, dok ono pokušava pobjeći. Zapanjujućom snagom i brzinom stvorenje ruši pračovjeka na pod špilje.

Zapanjen, pračovjek se pridiže na noge, pripravan za napad, ali je stvorenje iščezlo. Zastaje, teško diše, promatra svog palog druga. Krv mu natapa odjeću, oči su mu već zamagljene. Mrtav je. Pračovjek se okreće, tragajući za svojim neprijateljem. Dok se kreće špiljom, pogledom briše s jedne na drugu stranu. U nedalekoj komori nalazi tijelo svog neprijatelja. Oprezno se primiče, maše bakljom pred neprijateljevim licem. Stvorenje polagano otvara oči. U jednom kratkom trenutku, pogledi lovca i lovine susreću se.

Pračovjek podiže nož da zada posljednji udarac. Prije nego je uspio spustiti ruku, stvorenje hitro napada. U jednome pokretu pračovjek odbacuje baklju, drugom rukom ubadajući nožem, reže napadačeva prsa. Povlači oštricu i ponovno ubada, ovaj puta snažnije, dok se stvorenje izvija, a špilja odjekuje njegovim kricima; pračovjek udara sve dok ono ne ostane nepomično na tlu.

Pračovjek uzmiče, teško dišući, oslanja se o svoje oružje. Pred njim, njegov plijen leži mrtav. Iz napadačevih rana teče crna gusta tvar. U svjetlu baklje čini se sve debljom, stvarajući jezerca. Pračovjek je promatra, mršteći se. U podu špilje nalazi se sićušan rascjep. Crna, uljasta tvar kreće se prema njemu.

Ne prirodno, poput vode koja teče naniže, već poput nečega živoga. Pračovjek promatra, potpuno začarano, kako ulje ispunja rascjep sve dok se gotovo ne prelije, a tada nestaje u dubini. Tek nekoliko trenutaka kasnije primjećuje nešto drugo.

Na njegovim prsima, na mjestima gdje ga je poprskala napadačeva krv, sada su tamne mrlje. Pračovjekov je pogled prikovan za jednu jedinu uljastu kap. Promatra je, obrve mu se skupljaju. Izraz na licu mijenja mu se, pretapa se iz zlovolje u znatiželju, u stravu. Posvuda po njemu plaze crne uljaste kapi, po tijelu, rukama, po vrhovima bedara, prsima. Režeći pokušava ih zbaciti sa sebe, ali se one ne miču. Otvara usta da bi vrisnuo, ali iz grla ne izlazi nikakav zvuk.

POGLAVLJE 1.

BLACKWOOD, TEKSAS VRIJEME SADAŠNJE

Bez ikakvog upozorenja dječak je propao kroz svod pećine.

Stevie? Stevie, hej... jesi li dobro? zazvao gaje glas iz otvora nad njegovom glavom. Tamo su stajala još tri dječaka, nervozno provirujući preko rubova otvora. Posljednjih nekoliko dana tamo su gradili tvrđavu, iskapajući i udarajući po tlu. Iza njih sunce je tuklo po tvrdoj i sprženoj zemlji. Mnogo milja prema istoku ocrtavali su se blještavi obrisi nebodera u Dallasu uzdižući se nad obzorjem. Nedaleko njih smjestilo se stambeno naselje; identične građevine razbacane po sivkasto-smeđem kraju.

Na podu špilje ležao je Stevie hvatajući dah. Ja sam... ostao sam bez zraka... prodahtao je na posljatku.

Smijeh koji je odavao olakšanje. Jasonovo lice izronilo je pokraj Jeremyevog.

Stevie, čini mi se da si imao pravo povikao je u pećinu. Ovo je stvarno nekakva špilja.

Jeremy je odgurivao dvojicu dječaka pokušavajući uhvatiti što bolji vidikovac.

Stevie, ima li čega dolje? Bilo čega?

Stevie se polagano pridigao na noge. Načinio je nekoliko nesigurnih koraka. Nešto je svjetlucalo u tami, nešto okruglo, glatko, veliko otprilike poput nogometne lopte. Podigao je predmet, oprezno ga protresao; kada je na njega pao trak svjetla, činilo se kao da je sam predmet zasvijetlio u njegovim rukama.

Stevie? ponovno je zavikao Jeremy. Reci, što si to našao?

Ljudsku lubanju prodahtao je Stevie. To je stvarno lubanja. Ljudska!

Jason je zazviždao. Stari, baci je gore.

Stevie je odmahnuo glavom. Ni u bunilu, naivac. Ja sam je pronašao. Moja je.

Stajao je, osvrćući se zadivljeno oko sebe. Isusa ti. Slušajte, posvuda oko mene su kosti.

Načinio je nekoliko koraka unatrag, vraćajući se prema sunčevome svjetlu koje je prodiralo u pećinu. Spustio je pogled; stajao je u neakvoj uljastoj i klizavoj lokvi. Kada je pokušao podići nogu, tlo se zalijepilo za đon njegove tenisice.

Sranje promrmljao je, ne ispuštajući lubanju. Koji vrag... ?

Tada je shvatio da je to ulje posvuda, ne samo pod njegovim nogama već da izvire iz pukotina u stijeni. I da se kreće. Kreće, prema njemu. Crno ulje istjecalo je pod njegovim nogama, uvlačilo mu se u tenisicu. Iz ruku je ispustio lubanju koja se otkotrljala po kamenitome pećinskom podu, dok je on povlačio nogavice hlača promatrajući ogoljenu kožu na nozi.

Pod kožom se nešto micalo; nekakvo vijugavo stvorenje dugo poput njegovog prsta. Samo, nije bilo jedno, bilo ih je na desetine, i sva su rovala pod njegovom kožom probijajući se nagore. I još nešto, jednako zastrašujuće; gdje god je crno ulje prošlo, u udovima je osjećao studen i obamrlost. Paralizu.

Stevie? Jeremy je pogledom pokušavao prodrijeti kroz tamu. Stevie, sve u redu?

Stevie je zagundao, ali nije podigao glavu. Jeremy je promatrao, pitajući se je li to samo nekakva smicalica. Stevie, bolje ti je da ne . . .

Stevie? zavikali su i ostali dječaci. Jesi dobro?

Stevie ni u kom slučaju nije bio dobro. Dok su ga promatrali, Stevieu je glava pala naznak, činilo im se da gleda u njih; u blještavom pustinjском svjetlu mogli su jasno vidjeti kako mu oči prekriva tama, kako postaju potpuno, neprirodno crne.

Isuse prošaptao je Jason. Brišimo odavde.

Čekaj malo rekao je Jeremy. Trebali bismo mu pomoći. . .

Jason i drugi dječak odvukli su ga od otvora. Jeremy je oklijevajući pošao za njima, dok su mu koraci glasno odjekivali na prašnome tlu.

Vrištanje sirena stvaralo je kontrapunkt zapusima vjetra koji je brijao ravnicom. U stambenome naselju vrata su počela udarati kada su stanovnici u manjim skupinama počeli izlaziti na ulazna stubišta. Na dnu prilazne staze, usamljena prilika u trapericama i tamnoj majici obavijala je ruke oko sebe dok je promatrala obzor; tada se uputila niz ulicu koja je vodila prema izlazu iz naselja.

Tamo su već bila vatrogasna kola. Dva muškarca u punoj zaštitnoj opremi iskočili su iz navalnog vozila, skinuli ljestve s krova i potrčali prema otvoru koji su nedugo prije napustili dječaci. Slijedila ih je još nekolicina dok je vatrogasni zapovjednik iskakao iz svog vozila s radijem u ruci.

Kapetan Miles Cooles javio je. Spašavanje u tijeku.

Uputio se prema otvoru. Tri vodeća vatrogasca već su kroz otvor spustili ljestve, jedan od njih brzo je stupio na njih. Šljem mu je blještao na suncu, da bi im nestao iz vidokruga kada je stigao do dna i sišao s ljestava.

J.C., čega ima unutra? doviknuo mu je Cooles. Odgovor je izostao; trenutak kasnije drugi i treći vatrogasac spustili su se za prvim u tamu. Vani je sunce nemilosrdno pržilo sve veći krug roditelja i djece koji su se okupljali.

Kapetan Cooles stajao je šutke, ogrubjelog lica napetog od briga zagledao se u otvor. Nekoliko trenutaka kasnije poslao je dolje još dvojicu.

Cooles je naglo podigao glavu. Duboko i prijeteće šuštanje odjekivalo je vrelim zrakom dok je helikopter tajanstveno izranjao iz blještavog sumraka. Oko njega okupili su se ljudi; roditelji i djeca, svi zagledani prema zapadnom obzoru. Brže nego što su mogli zamisliti, helikopter se približio skupini, oštro skrenuo i zaustavio se lebdeći nad njima. Ljudi su dlanovima pokrivali uši i zaklanjali oči kada je neobilježeni helikopter, podigavši oblake prašine, nježno dotaknuo sprženo tlo.

Što je to sad? pomislio je Cooles. Otvorila su se bočna vrata letjelice, iz koje je iskočilo petero ljudi. Zakukuljeni u bijele zaštitne odore, lica koje su skrivale teške plinske maske, nosili su blještavu metalnu nosiljku s prozirnim plastičnim mjehurom; nalikovala je golemom oklopu nekog kukca. Ne zastajkujući ni trenutka, uputili su se prema otvoru. Cooles je kimnuo i pošao za njima, ali prije nego što je načinio dva koraka, iz helikoptera je izišao još jedan muškarac; visoka, mršava pojava u bijeloj košulji. Kravata mu je mlatarala nošena zračnom strujom elise.

Udaljite ove ljude! zaurao je novopridošli, pokazujući prema mjestu gdje su okupljeni znatiželjno pošli za bolničarima. Na plastificiranoj iskaznici koja mu je visila oko vrata stajalo je ime: DR. BEN BRON SCWEIG. Udaljite ih od tamo!

Cooles je kimnuo. Okrenuo se prema vatrogascima koji su se rasporedili u živi zid i zavikao: Maknite ih sve! Odmah! Tada je potrčao kako bi dostigao Bronschweiga, i nastavio: Poslao samo nekoliko ljudi da izvuku

dječaka. Izvješće glasi da su mu oči potpuno pocrnjele. To je zadnje što sam čuo . . .

Bronschweig nije mario za njega; uputio se ravno prema otvoru. Iz njega su se već izvlačile prilike noseći mlitavo dječakovo tijelo u nosiljki s pokrovom. Ugledavši to, Bronschweig je zastao, promatrajući kako spasitelji dječaka nose prema helikopteru. Posada je bila pripravna, i dok su okupljeni stanovnici nijemo promatrali, helikopter je ponovno uzletio, elisom podižući oblake crvene prašine nad zaravni. Minutu poslije pretvorio se u crnu mrlju na crvenome nebu.

Je li to moje dijete? začuo se ženski glas negdje s kraja skupine. Je li to moj sin?

Bronschweig se uputio prema stambenome naselju, kapetan Cooles slijedio ga je. Nedaleko od njih, konvoj neobilježenih teških vozila tutnjao je autocestom, skrećući na prilaznu cestu koja je vodila prema redovima jednakih kuća. Neobilježenim kamionetima i ukrcajnim vozilima upravljali su vozači bezizražajnih lica, odjeveni u tamne odore. Taj zlokobni konvoj vodila su dva divovska, bijela kamiona cisterne, neobilježeni bilo kakvim natpisima ili porukama, prijeteće blješteći u posljednjim sunčevim zracima. Bronschweig je zastao, prekriživši ruke na prsima napeto je promatrao vozila.

Što je s mojim ljudima? zajapureni kapetan Cooles bijesno je zarežao doktoru u uho. Petoricu sam poslao u rupu . . .

Bronschweig se okrenuo i otišao bez riječi.

Cooles je bijesno rukom mahao prema otvoru u zemlji. U vražju mater, jeste li čuli što sam pitao? Poslao sam . . .

Oglušivši se na kapetanove prosvjede, Bronschweig se uputio prema kamionima. Nekoliko ih se zaustavilo, nanizavši se u slijepoj ulici. Osoblje službenog izgleda već je izvlačilo šatore i nosive motke, satelitske tanjure, grozdove električnih svjetiljki i opreme za promatranje. Stanovnici su zapanjeno promatrali dok je prva od tisuću komora za hlađenje izvučena iz stražnjeg dijela kamiona i odgurana prema otvoru. Vozači su nastavili manevrirati golemim vozilima, spretno stvarajući prepreku kojom su okupljenoj svjetini zapriječili pogled na poprište djelovanja.

Bronschweig se utopio u sveopćoj gužvi. Kada je stigao do cisterni, spustio se među njih i potajno izvukao mobitel. Napetog lica upisao je broj, čekao i progovorio.

Gospodine? Onaj scenarij koji smo smatrali nemogućim, i za koji se nismo pripremali... ? Slušao je nekoliko trenutaka i nervozno odgovorio: Mislim da bi bilo iznimno poželjno iznaći nekakav plan.

POGLAVLJE 2.

ZGRADA DRŽAVNE UPRAVE DALLAS, TEXAS

Tjedan dana kasnije, petnaest agenata u tamnim vjetrovkama s natpisom FBI na leđima, nezainteresirano su promatrali helikopter koji im je lebdio nad glavama. Stajali su na krovu zgrade, samo naoko slučajno raspoređeni, oči su im skrivala metalizirana stakla sunčanih naočala; lica su svima bila jednako bezizražajna.

Šestorica su na povodcima držali zadahtane i iscrpljene dobermane i njemačke ovčare, koji su, isplaženih jezika, uzaludno pokušavali pronaći zaklon pred podnevnom vrelinom. Trenutak poslije, na letjelici su se otvorila bočna vrata kroz koja je iskočio jedan jedini čovjek. Grubih crta lica, oči su mu se suzile kada je prišao muškarcima i ženama koji su čekali na krovu; specijalni nadležni agent Darius Michaud zastao je, te se čvrstim korakom uputio prema njima.

Evakuirali smo zgradu; pročešljali smo je od podruma do krova. Jedan agent mu je prišao, u ruci držeći mobitel; rukom je zaokružio preko sivoga krova oko njih. Ni traga nikakvim eksplozivnim napravama, niti ičemu nalik njima.

Michaud ga je pogledao, usnice su mu se stisnule. Jeste li proveli pse?

Agent je kimnuo. Da, gospodine.

Dobro; provedite ih ponovno.

Agent se zagledao u njega, na trenutak nije uspio prikriti umor koji mu se čitao na licu. Tada je odgovorio: Da, gospodine i okrenuo se svojim suradnicima.

Iza njega, Michaud se okrenuo i promatrao obzor, ruke je prekrižio na leđima. Stajao je tako minutu-dvije, promatrajući poznate obrise dalaških nebodera, ravan, srebrnast beskraj modrog neba bez ijednog oblaka, mračnu mrežu ljestava, turbina i betona na vrhu susjednoga nebodera. Odjednom se ukočio. Rukom štiteći oči, polagano je prišao rubu krova i naslonio se na ogradu. Nije rekao ništa, ali su mu se usne još više stisnule kada se zagledao

u samotnu priliku koja je izišla kroz krovni izlaz susjedne zgrade. Unatoč udaljenosti jasno je zamjećivao odlučnost kojom se kretala vitka prilika u FBI-evoj vjetrovci, i odsjaj sunca na njezinoj kestenjastoj kosi koja je sezala do ramena.

Na susjednome krovu, specijalni agent Dana Scully zadrhtala je kada su se vrata zatvorila s treskom. Dok je pažljivo koračala stubama spuštajući se na krov i oprezno se ogledavajući oko sebe, birala je broj na mobitelu.

Muldere? progovorila je s užurbanošću u glasu, na obrazu osjećajući hladnoću aparata dok je čekala odgovor. Ja sam.

Mulderov glas metalno joj je odjeknuo u uhu.

Scully, gdje si sada?

Na krovu.

Jesi li pronašla nešto?

Otrla je kapljicu znoja s nosa. Ne. Nisam.

Scully, što je?

Scully se ispravila, nestrpljivo zatresla glavom kao da je Mulder u tom trenutku pred njom, a ne na drugome kraju telefonske linije. Upravo sam ispenjala dvanaest katova, vruće mi je, žedna sam i, iskreno govoreći, pitam se što ovdje radim.

Tražiš bombu začula je Mulderov nepokolebljiv glas.

Scully je uzdahnula. Toliko znam. Samo, prijetnja se odnosi na zgradu Državne uprave preko puta.

Mislim da nju imaju pod nadzorom.

Scully je iskrivila lice pokazujući nestrpljivost. Duboko je udahnula i progovorila: Muldere, kada je primljena dojava o teroristima i bombi, logična je namjera te obavijesti omogućiti nam da otkrijemo bombu. Razlog postojanja terorizma jest širenje terora. Ako pregledaš statistička izvješća, pronaći ćeš ujednačene biheviorističke uzorke u doslovno svakom slučaju koji se odnosi na dojave o eksplozivnim napravama . . .

Zastala je, čvršće pritisnuvši mobitel uz uho; pažljivo je birala riječi kao da nešto pokušava objasniti pomalo tupavom i tvrdoglavom djetetu: Muldere, ako ne djelujemo sukladno tim podacima; ako ih zanemariš kao što smo upravo učinili, postoji velika mogućnost da bomba uistinu postoji, te da je nećemo pronaći. Može doći do gubitka života . . .

Ponovno je zastala i uzela zrak, u tom trenutku shvativši da posljednjih nekoliko minuta govori samo ona. Glas joj se malo povisio kada je rekla: Muldere. ..?

A što je sa starim dobrim pravilom: slijedi vlastiti nos?

Scully je umalo iskočila iz vlastite kože; Mulderov glas nije dopro iz telefonske slušalice, već s pola metra razmaka. Skriven sjenom energetske jedinice, stajao je Fox Mulder. Obrva mu se gotovo neprimjetno uzdigla kada je zubima zdrobio suncokretovu sjemenku i ispljunuo koru na tlo isključujući mobitel, te se upativši prema njoj.

Muldere, Isusa ti! zajecala je Scully, tresući glavom.

Scully, uvijek je nazočan element neočekivanoga hladno je odvratio Mulder. Slučajnost, djelovanje i nepredvidljivost.

Ubacio je još jednu suncokretovu sjemenku u usta i nastavio: Ako propustimo predvidjeti nepredvidljivo, ili pak ne očekujemo neočekivano u univerzumu nepredvidljivih mogućnosti, predajemo se na milost i nemilost bilo kome i onome što ne možemo programirati, kategorizirati, ili jednostavno zalijepiti oznaku . . .

Govoreći, uputio se prema rubu zgrade. Došavši do zida, nagnuo se, bacio sjemenke preko ruba i otresao ruke. Nakratko je zastao, zagledavši se zamišljeno, gotovo melankolično u neku točku beskraj; nakon toga okrenuo se prema Scully i progovorio: Što radimo ovdje gore? Ovdje je vrelije nego u paklu.

I prije nego što mu je iznervirana Scully dospjela bilo što odvratiti, već je krenuo dalje, meko koračajući prema stubištu na kojem se Scully pojavila prije samo nekoliko minuta. Stajala je promatrajući ga, a tada je strpala mobitel u džep. skrivajući cerekanje pošla je za njim, zgrabila ga za ruku i povukla uza stube.

Znam da se dosađuješ na ovom zadatku rekla je. S njenogje lica iščezao je i posljednji tračak humora. Samo, nesputano će te razmišljanje u ovom slučaju samo uvaliti u nevolje.

Mulder ju je pogledao bezizražajno. Kako to misliš?

Moraš prestati tragati za onim čega nema. Muldere, zatvorili su DosjeeX. Ovdje moramo slijediti pravila. PROTOKOLE dodala je, dajući riječi zlokoban prizvuk.

Mulder je kimnuo kao da važe njezine riječi. Rekao je: Što misliš da uputimo dojavu o eksplozivnoj napravi u Houstonu predložio je, malo nakrivivši glavu. Mislim da u Astrodomeu dijele besplatno pivo.

Scully je iskrivila usnice i pogledala ga; nije imalo nikakvog učinka. Uzdahnivši, potrčala je pokraj njega uza stube, pretekla ga na nekoliko

posljednjih i zaustavila se na vrhu stubišta zgrabivši kvaku. Okrenula ju je, jednom, dva puta, bez uspjeha; pogledala je Muldera.

Što sada? upitala ga je, na licu joj je bio mračan izraz.

S Mulderovog je lica nestao zloban osmijeh. Zaključano? upitao je napeto.

Scully mu je uzvratila pogled, ponovno je protresla kvaku. Toliko o predviđanju nepredvidljivoga . . .

Zažmirkala je gledajući u sunce, ponovno je pogledala Muldera. Prije nego što je uspjela išta reći, probio se pokraj nje, skinuo njezinu ruku s kvake. Okrenuo je kvaku; vrata su se s lakoćom otvorila.

Nasjeo si progundala je Scully naslanjajući se na zid.

Mulder je odmahnuo glavom. Nisam.

O jesam, jesam. Stisnulo ti se . . .

Nisi me . . .

Kliznula je pokraj njega, ušla na stubište i uputila se prema teretnome dizalu ne mareći za njegove proteste. Pritisnula je prekidač i čekala dobrodošao zvuk zvonca koji je popratio otvaranje vrata.

O, jesam, još kako tiho je rekla, još uvijek se cerekajući, dok se Mulder provlačio pokraj nje u dizalo.

Muldere, vidjela sam ti lice. Imao si svoj trenutak panike.

Mulder je stajao prepun namještenog dostojanstva dok se dizalo spuštalo.

Panika? zapitao je odmahujući glavom. Scully, jesi li me ikada vidjela uspaničenoga?

Dizalo se zaustavljalo. Kada su se otvorila vrata, iz napućenog predvorja kabinu dizala zapahnuo je svjež i hladan zrak; poslovna odijela, torbe za spise, hrpe papira, dostavljači, kuriri u odorama i djelatnik Službe osiguranja s izrazom dosade na licu.

Jesam, maloprije pobjedonosno je izjavila Scully stupivši u predvorje. Pred njom se raspršila skupina školaraca, uzbuđeno se zagledajući u njezinu FBI-evu vjetrovku.

Kada paničarim, obično imam ovakav izraz lica rekao je mrtvo-hladno Mulder.

Scully ga je pogledala. Točno; upravo si imao takvo lice. Popušio si.

Mulder je pošao za njom, ne primjećujući učiteljicu koja je sada potpuno bezuspješno pokušavala utjerati svoje jato u susjedno dizalo. U redu rekao je, oklijevajući.

Scully se zaustavila, prekrížila ruke značajno se zagledavši u vrata nad kojima je stajao natpis SLATKIŠI/NAPITCI. Mulder je rukom zarovao po džepu, tražeći kovanice. Što ćeš ovaj puta? Coca-Colu, Pepsi-Colu? Slanu infuzijsku otopinu?

Nešto slatko. Na usnama joj je bljesnuo pobjednički osmijeh. Mulder je zakolutao očima i ušao u kantinu. Hodao je polagano prebirući po hrpi kovanica, kada ga je netko, izlazeći iz prostorije, zakačio laktom. Visok muškarac u modroj odori koja je odavala prodavača, kratko ošišane kose. Kratko i bez većeg zanimanja pogledao je Muldera. Mulder mu je uzvratio pogled, požurivši unutra prije nego se vrata ponovno zatvore.

Našavši se u prostoriji bez prozora, prošao je pokraj redova strojeva sa slatkišima i bombonima, uputivši se prema sokovniku; blještavoj, zastrašujuće velikoj kutiji izlijepljenoj reklamama za bezalkoholne napitke. Izbrojao je točan iznos, te kroz prorez počeo ubacivati kovanice, čekajući metalni odjek kada bi jedna za drugom, padale na dno. Pritisnuo je prekidač, zaljuljao se na petama i...

Ništa.

Ma, daj, nemoj zarežao je Mulder. Šakom je udario po prednjoj ploči; ponovno ništa, da bi na poslijetku ponovno zarovao po džepu tražeći još kovanica. Ubacio ih je u stroj, ponovno pritisnuo prekidač; ništa.

O, kvragu.

Zagledao se u veselo bljeskanje izloženih limenki; ovaj puta je s obje šake udario po ploči; trenutak kasnije izveo je posljednji pokušaj pritisnuvši prekidač.

Ništa.

Proklinjući ispod glasa, Mulder se odmaknuo od stroja, zagledao se, i pošao prema stražnjem dijelu. Između zida i stroja bio je razmak, otprilike širine dlana. Čučnuo je, namršteno se zagledao u otvor. Na podu je ležala debela crna električna žica. Utikač je ležao nekoliko centimetara od Muldera.

Stroj nije bio uključen.

Podigao je utikač, zagledao se u njega dok mu se u glavi palila žaruljica. Tada ga je, iznimno oprezno i brzo položio na pod, te se, laganim koracima, ponovno vratio i stao sučelice prednjoj ploči stroja koju je maloprije udarao. Otvorio je prednja vrata, prestravljen, zagledao se u njezinu nutrinu. Iskrivio je lice prisjećajući se udaraca po blještavo osvijetljenoj površini, okrenuo se i potrčao prema vratima.

Zgrabio je kvaku, pokušao otvoriti; kvaka se nije okretala.

O jebote promrmljao je. Zatresao je kvaku, povukao je, okretao je na jednu i na drugu stranu... nestao je i posljednji tračak sumnje. Zaključan je. Mahnitom brzinom izvukao je mobitel i nazvao; zagledan u stroj s napitcima, pritiskao je aparat čvrsto uz uho. Trenutak kasnije iz slušalice se začuo Scullyn glas.

Scully.

Mulder je duboko udahnuo. Scully, pronašao sam bombu.

S druge strane vrata, Scully je šetkala predvorjem; zakolutala je očima. Muldere, gdje si?

U kantini.

Kimnula je sama sebi, pogledala niz kratki hodnik i uputila se prema vratima. Kada je začula slabo udaranje, okrenula se i zatekla sučelice vratima: SLATKIŠI/NAPITCI Muldere, ti nabijaš? zapitala je, pokušavajući okrenuti kvaku.

Na drugoj strani vrata Mulder je bradom pritisnuo aparat i punom snagom počeo udarati. Scully, dovedi nekoga da otvori vrata.

Scully je odmahнула glavom. Dobar štos, Muldere.

Mulder se udaljio od vrata i otvorio vrata stroja za napitke. Scully, slušaj me. U glas mu se uvukao očajnički prizvuk dok je stajao pred otvorenom prednjom pločom. U sokovniku. Imaš otprilike četrnaest minuta za evakuaciju zgrade.

Scully je zatresla glavom. Ponovno je pokušala otvoriti; vrata su bila zaključana. Gubeći strpljenje, odvrtila je: Ne izvodi. Otvori vrata.

Umjesto odgovora, do nje su doprli još snažniji udarci. Prvi je put Scully osjetila strah. Muldere? tiho je progovorila u mikrofon. Molim te, ovo je šala...?

U uhu joj je odjeknuo Mulderov glas. Trinaest, pedeset devet; trinaest, pedeset osam; trinaest, pedeset sedam... Dok je odbrojavao, Scully se prignula da pregleda ključanicu pod metalnom kvakom. Bila je zalemljena. Priljubila je palac uz nju, osjetila slabu toplinu i pritisak; netko je to nedavno učinio.

... trinaest, pedeset šest... Scully, primjećuješ li da se ovdje pojavljuje uzorak?

Drži se odvrtila je. Izvući ću te van.

U kantini Mulderov je mobitel zamuknuo. Zatvorio ga je i strpao ga u džep, a tada čučnuo pred strojem. Unutra se nalazila hrpa tiskanih pločica i

zapetljanih kablova; digitalni brojanici i redovi prozirnih plastičnih posuda ispunjenih tekućinom, povezanih s ciglama, nedvojbeno plastičnog eksploziva. U središtu svega toga, na treptavom LED zaslonu očitavalo se odbrojavanje. Mulder se zagledao u zaslon, pokušavajući odagnati jezu i pomislio: Za ovo će stručnjaku trebati daleko više od trinaest minuta, samo da shvati otkuda treba početi...

U predvorju zgrade Scully je prišla stražarevom stolu, mitraljirajući naredbama, dok je rukom pokazivala prema nemarnoj gomili službenika.

Ovu zgradu morate evakuirati i isprazniti u sljedećih deset minuta! prstom je sjekla zrak pred zapovjednikom Službe osiguranja i zaurlala: Sjednite na telefon i javite vatrogascima da postave blokade oko gradskog središta u radijusu dva kilometra oko ove zgrade!

Zapovjednik je promućao: Deset minuta?

NEMOJ MISLITI! zavikala je Scully. **DIŽI SLUŠALICU I NAPRAVI ŠTO TI KAŽEM!**

Prije nego što se stigla pobuniti ili pokušati objasniti naredbe, ljudi iz predvorja već su trkom napuštali zgradu; utipkala je novi broj na mobitelu.

Specijalni agent Dana Scully. Moram govoriti s nadležnim specijalnim agentom Michaudom. On se nalazi u pogrešnoj zgradi.. . Zastala je pokraj ulaznih okretnih vrata i zagledala se na ulicu na kojoj su se bezlični kamioneti i automobili odjednom, škripeći kočnicama, zaustavljali uz rubnike.

Iz neobilježenih vozila iskakali su FBI-evi agenti; među njima i Darius Michaud.

Gdje je? upitao je uletjevši u predvorje, potrčavši prema Scully. Oko njih se rijeka zaposlenika izlivala iz zgrade; u glasovima im se osjećala zebnja. Učiteljica je vikom požurivala razred prema izlazu; djeca su uzbuđeno vrištala spazivši bezbroj FBI-evih agenata. Scully je zastala i zagledala se kroz divovsku staklenu stijenu, prema vatrogasnim vozilima koja su se zaustavljala pokraj neobilježenih automobila, praćena velikim brojem gradskih autobusa. Odjednom je sve počelo odavati naznake stanja koje je sve više izmicalo nadzoru.

Zauzdala je samu sebe prije nego što se predala takvim beznadnim razmišljanjima; okrenula se sučelice Michaudu. Mulder ju je pronašao u sokovniku. Zaključan je s bombom.

Michaud se osvrnuo preko ramena i zavikao agentu koji je zaposlenike upućivao prema izlazima. Dovuci ovamo Kesseyu s varilačkim aparatom.

Bomba je u kantini!

Ponovno je pogledao Scully vodi me tamo naredio je.

Ovamo ...

Dok je čučao pred sokovnikom, staklenim pogledom promatrajući gomile eksploziva i titravo odbrojavanje na LED zaslonu, prostorija bez prozora Mulderu je nalikovala na zatvorsku ćeliju.

7:00

S brade je otro traku znoja, hitro izvlačeći mobitel koji je zazvonio. Skočio je, s olakšanjem ga uključivši.

Scully? Ono lice koje sam imao... imam ga sada.

Muldere. Scullyn glas zaglušivao je cvilež iz hodnika. Odmakni se od vrata.

Ulazimo.

Uzmaknuo je u trenutku kada je blještavo modro bijeli plamen acetilenske baklje počeo grubo ocrtavati rubove metalnih vrata. U prostoriju se uvukao sivi dim i vonj otopljene kovine. Šarke su zasjale, trenutak kasnije pocrnjele su. Baklja je zatvorila krug oko dovratka, u kojem je nastala nešto manja četvorina. Mulder je začuo niz udara i slabi glas koji je vikao: Sad! Tada su, s prigušenim udarcem, vrata upala u prostoriju i tresnuvši pala na pod.

Muldere... progovorila je Scully; ušutkao ju je Michaud provukavši se pokraj nje, dodajući varilački aparat drugome agentu, noseći sa sobom kutiju s alatom. Scully je ušla za njim zajedno s još tri agenta; stručnjaka za eksplozive. Uputili su se prema Mulderu, zagledanome u digitalni zaslon u sokovniku.

4:07

Mulder je tresao glavom. Molim te, reci mi da su u posudama voćni sokovi.

Michaud je razdražljivo odložio alatke na pod, te razgledavao sokovnik. Nisu. To je, ono što je. Ovo je velika i složena bomba; otprilike četrdeset litara astrolita.

Napućio je usne proučavajući napravu; ne podižući pogled, zapovijedio je: Dobro.

Svi van odavde, ispraznite zgradu.

Mulder se namrštio. Netko mora ostati ovdje s tobom.

Upravo sam izdao naredbu presjekao ga je Michaud, ne podižući pogled. Sada se gubi odavde i evakuiraj područje.

Scully se spustila pokraj njega. Možeš li je onesposobiti?

Mislim da mogu. Michaud je otvorio kutiju s alatima; iz nje je izvukao kliješta za rezanje žice. Ostali su agenti kimnuli glavama i brzo napustili prostoriju.

Michaud je povukao rukave na vjetrovci i rastvorio kliješta. Mulder ga je sumnjičavo promatrao.

Imaš otprilike četiri minute da otkriješ jesi li u pravu.

Michaud se, bez ikakvog upozorenja, izderao na njega: Nisi čuo što sam sada rekao? Glas mu je malo podrhtavao, u pogledu mu se zamjećivala grozničava napetost.

Muldere, idemo promrmljala je Scully. Dođi.

Uputila se prema vratima. Mulder je ostao još koji trenutak, promatrajući Michauda.

Michaudova je pozornost bila upravljena samo na bombu. Nekoliko sekundi je prošlo prije nego što se Mulder okrenuo i pošao za Scully u hodnik. U prostoriji iz koje je izišao, Michaud je pažljivo položio kliješta na svoje koljeno i nije učinio ništa; čučao je zagledavši se u bombu. Samo je gledao.

Vani su iz zgrade uspjeli evakuirati i posljednjeg čovjeka. Horda školske dječurlije trkom je ulazila u jedan autobus, dok su ostali izlazili na cestu ostavljajući za sobom oblake ispušnih plinova. Ljudi su smušeno trčali trgom, prema, na brzinu podignutim policijskim zaprekama, pokraj kojih su policajci u odorama izluđeno upućivali posljednje namjernike na bijeg.

Bježite, odmah! tulio je razglas, odjecima nadglasavajući vrištanje i viku uspaničene svjetine.

Sada je trg pred zgradom bio gotovo ispražnjen. Otišli su posljednji autobusi, vatrogasna vozila odvezla su se za njima, nakon njih i policijski automobili; uz rub su stajali još samo jedno policijsko patrolno vozilo, i jedna neobilježena limuzina, uključenih motora. Vrteća vrata šuštao su se zavrtjela kada su Scully i Mulder istrčali van, uputivši se preko trga, prema vozilima koja su čekala. Mulder je naglo usporio i stao. Dlanom je zaklonio oči i zagledao se prema zgradi.

Što sad radiš? Scully je odmakla naprijed, u trenutku zamijetivši njegovu neodlučnost. Muldere?

Kroz vrteća je vrata istrčala samotna prilika u FBI-evoj vjetrovci: posljednji čovjek napustio je zgradu.

Sve čisto! doviknuo je; koraci su mu odjekivali dok je trčao prema patrolnim kolima. Mulder nije mario za njega, zgrada kao da mu je nekom čarolijom prikovala pogled.

Nešto nije u redu ...

Scully je dotrčala do njega. Muldere?

Patrolni automobil je odjurio. U posljednjem preostalom vozilu, FBI-ev agent se s nevjericom zagledao u Muldera i povikao: Dobro, što on izvodi?!

Nešto nije kako treba rekao je Mulder; zvučalo je kao da govori samome sebi.

Scully je odmahнула glavom i zgrabila ga za ruku.

Muldere! Ulazi u kola! Iz automobila, agent im je bijesno domahivao. Muldere, nemamo vremena!

Povukla ga je za sobom, vodeći ga prema automobilu. Mulder je bacio pogled preko ramena.

Michaud... rekao je.

U kantini, Michaud je pospremio kliješta i zatvorio kutiju s alatom. Sada je sjedio na kutiji; pogled je prikovao na LED zaslon. :30

Promatrao je kako sekunde nestaju, nije činio ništa. Na poslijetku mu je glava pala na prsa, nije očajavao, više se mirio s usudom; agent odan Birou do svojega zadnjega trenutka.

Vani je sunce nemilosrdno tuklo po opustjelome trgu.

Muldere! zauralala je Scully; na poslijetku se prestao opirati, potrčao je uz nju prema automobilu.

Za ime Isusovo, upadajte požurivao ih je agent, stajao je pokraj otvorenih vozačevih vrata. Eksplodirat će za nekoliko sekundi . . .

Mulder je uskočio na stražnje sjedište, Scully na suvozačevo; auto je pojurio. Okrenuli su se i kroz stražnje staklo promatrali zgradu kako se udaljava; deset metara, dvadeset, nedovoljno brzo.

Tada je eksplodirala; čitavu građevinu progutala je neizmijerna vatrena kugla koja je pojurila iz prizemlja, šireći se kao da je gutala sve što je stajalo u okolini. Iz zgrade je prokuljao dim, uz iskrivljene čelične nosače i blještave valove polomljenog stakla; zrakom se pronosila zaglušujuća grmljavina. Scully je vrisnula, ali je zastrašujuća rika progutala njezin krik; rukom je čvrsto uhvatila vrata dok je udarni val bombe putovao zrakom, podigavši auto, noseći ga preko trga, zabivši ga u auto parkiran na ulici. Val je podigao stražnji kraj koji je ponovno tresnuo na cestu; oko njih svi su

automobili poskakivali. Začulo se oštro krckanje; sekuritstaklo stražnjeg prozora raspalo se u komadiće; zasula ih je staklena kiša.

Jeste u redu? zaurlao je agent koji je vozio.

Ja, ja mislim, jesmo izmucala je Scully.

Vani je sve bilo prekriveno krhotinama. Zrak je proključao pocrnjelim otpadom, pepelom, kovinom i zapaljenom plastikom. Dok su Mulder i Scully prestravljeno promatrali prizor, iz oblaka dima izronilo je čitavo pročelje, tako da su mogli vidjeti unutrašnjost zgrade koju je gutao plamen; opustjele hodnike, uništene ostatke odjeljaka i uredskih prostorija. Požar je bjesnio od prizemlja do krova; u daljini su zatulile prve sirene.

Na stražnjem sjedištu Mulder je odmahivao glavom, otrešajući komadiće stakla. Polagano je izbio, također, razbijeni bočni prozor i otvorio vrata. Izvukao se van dok je Scully izlazila sprijeda; uzdrmani i bez daha promatrali su zgradu u plamenu, razbijeno staklo, komadiće zapaljenog papira koji su letjeli posvuda.

Sljedeći puta ti častiš mračno je rekao.

POGLAVLJE 3.

FBI-ev STOŽER

ZGRADA »J. EDGAR HOOVER« WASHINGTON, D.C. DAN KASNIJE

Na vratima je stajao natpis URED ZA PROFESIONALNU PROVJERU. Scully se nervozno meškolljila u svome stolcu, pretjerano svjesna daje stolac pokraj nje prazan, pokušavala se usredotočiti na ono što se govorilo.

Uzimajući u obzir slučajeve u Wacou i Ruby Ridge u...

Scully je zagrizla usnicu. Ova provjera bila je iznimno važna, previše važna da bi Mulder kasnio; iako je i Scully jedvice uspjela stići na vrijeme, iscrpljena noćnim putovanjem iz Dallasa do Washingtona. Sučelice njoj, za dugi stolom sjedili su šest direktorovih pomoćnika, prekapajući po papirima i samosvjesno se nakašljavajući. Na sredini stola sjedila je pomoćnica direktora Jana Cassidy i govorila, tonom osobe koja u svojim snažnim, savršeno njegovanim rukama, drži sudbinu čitavog svijeta.

.. za katastrofalno uništavanje javnih građevina i gubitak života uzrokovan djelovanjima terorista...

Pokraj Cassidyjeve, pomoćnik direktora Walter Skinner promatrao je Scully hladnim pogledom, na trenutak skrenuvši pogled prema Mulderovom, upravo sumnjivo, praznom stolcu.

Tijekom godina Skinner je bezbrojne sate proveo u ovoj prostoriji. Scully i Mulder svoja su izvješća bili obvezatni podnositi izravno njemu, što su i činili otkada su radili zajedno. Skinner je grabio svaku pruženu mogućnost da ustane u Mulderovu i Scullynu obranu. Ovoga jutra, s nenazočnim Mulderom, to će biti gotovo neizvedivo. Scully bi prekrižila noge, nakon toga bi nogu spustila na pod, pokušavajući ne pogledavati preko ramena prema ulaznim vratima.

Mnoge pojedinosti ostale su nerazjašnjene rekla je Cassidyeva. Hladnim modrim očima promatrala je Scully preko hrpe papira, ne gubeći srž razgovora. Nekoliko agenata još nisu predali izvješća, nekolicina ih je došla tek kao grube skice, nedajući zadovoljavajuće objašnjenje događaja koji su doveli do uništenja zgrade u Dallasu. Državna tužiteljica pritišće nas da što prije stvorimo točnu sliku događaja kako bi mogla dati izjavu, priopćenje za tisak.

Tada je Scully začula zvuk koji je toliko silno očekivala; prigušeno škripanje vrata koja su se konačno otvorila, i poznate korake. Okrenula se da pogleda Muldera, njegov svježe izglačan sako slabo je skrivao košulju koju je nosio i jučer; na licu mu se zamjećivao ponešto bolni izraz čovjeka koji je svjestan da kasni na vlastiti sprovod. Scully se nije usudila nasmiješiti, iako je osjećala da joj je srce življe zakucalo kada je Mulder povukao svoj stolac. Nije progovorio niti jedne riječi, pozdravio ju je pogledom prije nego što je svoju pozornost posvetio Cassidyevoj.

Oštrooka pravница okrenula se i strogo se zagledala u njih dvoje; nastavila je prije nego je Mulder dospio sjesti: Sada znamo da je u eksploziji poginulo petero ljudi. Specijalni nadležni agent Darius Michaud, pokušavajući onesposobiti bombu sakrivenu u sokovniku, tri dalaška vatrogasca i jedan dječak.

Mulderova ruka ukočila se na stolcu. Dobacio je brz pogled Scully, čije su uzdignute obrve potvrđivale činjenicu da je takvo nešto novost i za nju.

Oprostite... Mulder je odmahivao glavom, pokušavajući održati glas što mirnijim čak i kada je ispitivao Cassidyevu. Vatrogasci i dječak; oni su bili u zgradi?

Cassidyin hladan pogled pretvorio se u led. Agente Mulder, budući da niste bili u stanju stići na vrijeme, morat ću vas zamoliti da iziđete kako bismo mogli čuti gledišta i izvješće agentice Scully. Kako ona ne bi morala otpjeti ono isto nepoštovanje, kakvo pokazujete prema nama ostalima.

Mulder ju je netremice promatrao. Mi smo primili dojavu da je zgrada ispražnjena.

Agente Mulder, imat ćete priliku. Cassidyin hladan glas u sebi je nosio i tračak prijetnje dok je pokazivala prema vratima. Molim vas, iziđite.

Mulder je progutao knedlu, prvi puta pogledao je ostale direktorove pomoćnike okupljene za stolom. Jedino lice koje je pokazivalo tračak sažaljenja bilo je Skinnerovo, ali je i to sažaljenje bilo pomiješano s opomenom. Direktorov pomoćnik u toj je prostoriji u mnogim prilikama

stao uz Muldera, promatrajući kako taj se mladi čovjek neizbježno suprotstavlja Birou i njegovim krutim uredbama. Sada Skinner nije mogao pomoći Mulderu, budući da se našao usred sukoba; u tome trenutku činilo mu se gotovo nemogućim učiniti išta.

Ipak, uvijek je vrijedilo pokušati. Mulder je svom silom pokušavao glas održati mirnim, rukom je pokazao prema fasciklu koji je ležao na stolu pred Janom Cassidy.

U vašem dosjeu stoji da smo agentica Scully i ja oni koji su pronašli bombu...

Cassidyeva ga je oštro prekinula. Hvala vam, agente Mulder. Ubrzo ćemo vas pozvati.

Poražen, Mulder je vratio stolac na mjesto i izišao iz sobe. Scully ga je promatrala kako odlazi. Trenutak kasnije, Walter Skinner se tiho ispričao i pošao za Mulderom u hodnik.

Pronašao je mladog agenta kako stoji pred vitrinama, mračno promatrajući izložena odličja i nagrade sa streljačkih natjecanja.

Sjedi rekao mu je Skinner, pokazujući svjetlo-smeđi kauč pokraj vitrine. Pozvat će te za nekoliko minuta. Još uvijek razgovaraju s agenticom Scully.

Mulder se zavalio u jastuke, Skinner je sjeo pored njega. O čemu?

Traže od nje da im prepriča događaje. Žele znati zašto je bila u pogrešnoj zgradi. Bila je sa mnom.

Skinner je proučavao Muldera, odmahnuo je glavom. Ne uviđaš što se ustvari događa, nije li tako? tiho je rekao. Grad Dallas pretrpio je četrdeset milijuna dolara štete. Izgubljeni su životi. Nismo u mogućnosti pronaći niti jednog sumnjivca. Shodno tomu, priča se razvija u pravcu da se taj događaj moglo spriječiti. Da FBI nije izvršio svoju zadaću.

Mulderove oči suzile su se. I za to žele okriviti nas?

Agente Mulder, obojica znamo, da vi i agentica Scully niste potakli pretragu susjedne zgrade, da bi broj žrtava bio stotinama puta veći.. .

Samo, ne govorimo o životima koje smo spasili Mulder je zastao, uživajući u ironiji. Važni su životi koje smo izgubili.

Skinner mu je uputio neveseli osmijeh, te izrecitirao izreku: Ako je loše, loše je za FBI.

Mulder je spustio glavu. Ako netko zaslužuje prijekor, to sam ja. Scully ne zaslužuje ovakav odnos.

Ona sjedi u sobi i to isto govori o tebi.

Mulder je odmahnuo glavom. Prekršio sam pravila službe. Prekinuo sam vezu sa specijalnim nadležnim agentom . . .

Zastao je, prisjećajući se Michaudovog ispijenog lica zagledanog u minirani sokovnik; zatreptao je preplavljen bolnim sjećanjima . Zanemario sam prvo taktičko pravilo, ostavio sam ga samog s napravom ...

Agentica Scully izjavila je da je Michaud izdao naredbu da napustite zgradu. Da si se želio vratiti ...

Slušajte, ona je ...

Prije nego je uspio dovršiti rečenicu, vrata su se otvorila. Dvojica muškaraca podigla su glave i ugledala Scully koja je izlazila iz sobe. Pogled koji je uputila Mulderu rekao mu je da što god se dogodilo u Uredu za profesionalne provjere, nije dobro prošlo. Duboko je udahnula, i oštrim se koracima uputila prema kauču na kojem su sjedili Mulder i Skinner.

Gospodine, trebaju vas rekla je, obraćajući se Skinneru.

Skinner je posljednji puta pogledao Muldera. Tada je ustao, i zahvalivši se Scully, vratio u sobu. Scully je promatrala vrata koja je zatvorio za sobom, na licu joj se čitala bol. Mulder se zagledao u nju, nakon nekoliko trenutaka progovorio je: Što god si im tamo ispričala, nisi me trebala štititi.

Scully je odmahнула glavom. Sve što sam im rekla bila je prava istina. Njezine modre oči otkrivale su da je povrijeđena, ipak, izbjegavala je njegov pogled.

Scully, oni nas ovim slučajem namjeravaju razdvojiti. Mulder je podigao glas. To im ne možemo dopustiti.

Prvi se put Scully zagledala ravno u svog partnera.

Muldere, razdvojili su nas. Oni nas dijele.

Mulder se, zagledao u nju, nije shvaćao. Konačno je progovorio: Kako? O čemu to govoriš?

Prekosutra u Operativnoj upravi imam dogovoren sastanak u svezi s ispravljanjem počinjenih pogrešaka, i premještaja.

Mulder je izgledao kao da je udaren. Zašto?

Uzdahnuvši, Scully se zavalila na kauč. Mislim da bi ti trebao znati. Naveli su čitavu povijest problema koji potječu još iz 1993.

Čekaj, ali oni su ti koji su nas spojili... uzrujano se pobunio Mulder.

Zato što su željeli da obezvrijedim tvoj rad prekinula ga je Scully tvoja istraživanja paranormalnoga. Iako, mislim da to seže dalje od toga ...

Scully, nije riječ o tebi. Mulder joj se duboko zagledao u oči; pogled mu je bio gotovo molećiv. To se događa zbog mene.

Muldere, sve to ne uzrokuju oni. Scully je okrenula glavu, izbjegavajući njegov pogled. Za sobom sam ostavila medicinsku karijeru jer sam vjerovala da u FBI u mogu postići nešto. Kada sam se ovdje zaposlila, rekli su mi da žene čine devet posto zaposlenih u Birou. To nisam osjetila kao zapreku, već kao priliku za isticanje.

Ali, nije bilo tako. A sada, iako bi me mogao čekati premještaj u Omahu ili Wichitu, ili neki drugi područni ured, u kojem ću zablistati, to sam potpuno sigurna; sve to više me ne zanima onako kao prije. Ne, nakon svega što sam vidjela i radila.

Zašutjela je, zagledala se u dlanove. Pokraj nje, Mulder je sjedio i dalje ne vjerujući.

Ti... odlaziš?

Scully je šutjela nekoliko trenutaka. Samo je slegnula ramenima. Više nemam nikakvog razloga koji bi me zadržao ovdje...

Tada je okrenula glavu, zagledala se u Muldera svojim iskrenim modrim očima.

Možda bi se i ti trebao zapitati pripadaš li još uvijek ovdje; svim svojim srcem.

Iza njih, zaškripala su ulazna vrata. Mulder je podigao glavu, na licu mu je zaprepaštenje još uvijek bilo primjetno, ugledao je Waltera Skinnera koji je stajao u hodniku, domahujući mu.

Agente Mulder. Red je na vas.

Scully ga je tužno pogledala. Žao mi je tiho je rekla. Sretno.

Okrenuo se prema njoj, čekajući hoće li još nešto reći, dajući joj priliku da promijeni mišljenje, ponudi neko uvjerljivije objašnjenje, bilo što. Scully više nije progovorila niti jednu riječ. Mulder je na posljeticu ustao, zaprepaštenje na licu uzimalo je pred očajanjem; pošao je za Skinnerom prema uredu. Scully ga je promatrala. Prije nego je ušao, zazvala ga je po imenu. Kada se Mulder okrenuo, podigla je njegov sako koji je zaboravio na kauču. Prišao joj je; pružila mu je sako.

Tek kada su se vrata zatvorila za njim, dopustila je da odlučan izraz nestane s njezinog lica, ispuštajući uzdah koji je zvučao nalik jecaju.

POGLAVLJE 4.

CASEYEV BAR

JUGOISTOČNI DIO WASHINGTONA, D.C.

Kod Caseya tijekom tjedna nikada nije bilo natrpano. Nekoliko stalnih gostiju, državnih službenika koji su u bar dolutali s Malla popiti još nekoliko čašica prije nego krenu loviti posljednje vlakove za Falls Church, Silver Spring ili Bethesdu.

Mulder je u baru sjedio još od kasnog poslijepodneva, a šankerica se pitala hoće li ikada izići van.

Mislim da ste ovim prekoračili dopuštenu dnevnu količinu rekla je, točeći tekilu u čašu koja je stajala pred njim. Nasmiješila se, sklonila s lica uvojak izblijeđene plave kose, te bocu vratila na mjesto.

Sučelice njoj, Fox Mulder sjedio je sam za šankom. Zagledao se u ljepljive krugove na tamnoj, drvenoj ploči šanka, slabo svjetlo koje je bacalo zlatni sjaj na četiri ispražnjene čašice. Kada je šankerica stavila punu čašu pred njega, zamišljeno ju je zavrtio, liznuo prst na koji je kapnulo malo tekile, i napokon strusio piće u jednom jedinom gutljaju. Kada ju je spustio na šank, pijanom kretnjom srušio je ostale čaše.

Moraš trenirati za dizanje ovakvih tereta nastavila je pričati, promatrajući ga pomalo zabrinuto; tip joj se nije činio kao da je previše trenirao sve do večeras.

Mulder je nakrivio glavu kao da razmatra njezin savjet, a tada joj je rukom dao znak da želi još jednu turu. Pokupila je prazne čaše; njegova mračna šutljivost budila je njezinu znatiželju.

Zasran dan? pokušala je.

Aha! Mulderov glas zvučao je grubo, kao da dulje vrijeme nije govorio.

Žena? odmahnuo je glavom. Posao?

Mulder je kimnuo, šankerica ga je sažalno pogledala; pogled joj se u trenutku izmijenio kada je ponovno pokazao prema boci tekile.

Sigurni ste? upitala je. Ukočeno se zagledao u bocu; oklijevajući, natočila mu je još jednu čašu. Mulder je ispio, zadrhtavši kada mu je piće spalilo grlo. Tada je čašom udario po šanku, zavrteo se na barskom stolcu i zatvorio oči kada ga je preplavila vrtoglavica. Kada ih je, trenutak kasnije, otvorio, ugledao je muškarca koji ga je promatrao stojeći na drugome kraju šanka. Postariji muškarac, vjerojatno u ranim šezdesetima, širokog, ogrubjelog lica, odjeven u staro izgužvano laneno ljetno odijelo tvrtke Brooks Brothers, boje koja je odgovarala nekolicini sjedina na njegovim sljepoočnicama. Mulder se u njega zagledao mutnim i nezainteresiranim pogledom, te se ponovno okrenuo sučelice šanku.

Još jedno.

Natočila je i počela skupljati prazne čašice spuštajući ih u plastični sudoper. Čime se bavite?

Čime se bavim? Mulder je podigao pogled prema njoj i kimnuo. Ja sam ključna osoba u najnovijoj Vladinoj zagonetki. Ja sam ruglo među sebi jednakima. Prišili su mi nadimak »Sablasni«. »Sablasni« Mulder čiju su sestru, kada je još bila dijete oteli izvanzemaljci. A on sada lovi male zelene, oboružan značkom i pištoljem, urlajući do neba i vičući u uho svakome voljnom da sluša kako je sve to laž i prijevara ...

Šankericino sažaljenje kopnilo je. Svojom šutnjom kao da je govorila: tome nisu sve na broju.

Da naša Vlada pristaje prikrivati istinu i biti dijelom zavjere. Da nam nebo pada na glavu, a kada padne, bit će sranja do grla. Zašutio je, uputivši joj gorak osmijeh. Uzvratila mu je pogled, i brzo prema sebi povukla čašicu koju je maloprije napunila.

Sablasni, mislim da si popio dosta. Prosula je tekilu u sudoper i počela ispisivati račun.

Kako to misliš?

Mislim da mi je dosta i tebe i tvojih pića.

Mulder ju je tužno pogledao. Nitko mu nije vjerovao. Sam sam ponekad sebi dosta, i previše.

Odmahnula je glavom i odlučno stavila račun pred njega. Žao mi je. Fajrunt za tebe.

Mulder je mirno slegnuo ramenima i skliznuo s barskog stolca. Na trenutak je zateturao, nagoniski se osvrnuo oko sebe da pregleda je li itko

primijetio. Na sreću, šankerica mu je već bila okrenula leđa, a postariji muškarac, s drugog kraja šanka, bio je otišao. Mulder je zakoračio prema izlazu, sjetio se računa i okrenuo se. Na šank je spustio nekoliko novčanica i nesigurnim koracima uputio se prema dnu prostorije, u mračan i uzak hodnik koji je vodio prema zahodima. Na vratima muškog zahoda pribadačom je bio pričvršćen komadić papira: NE RADI.

Sranje promrmljao je Mulder.

Zatresao je vratima ženskog zahoda; iznutra se netko bijesno oglasio.

Oprostite žurno je ispalio Mulder. Prikupljajući posljednje ostatke svijesti, okrenuo se i oteturao dalje niz hodnik, prema protupožarnim vratima koja su vodila u uličicu; izišao je van. Uz ruševni zid od cigle bili su naredani kontejneri za otpad. Mulder je pronašao slobodan prostor između dva, otvorio je rasporak. Sledio se kada je trenutak kasnije začuo glas iza leđa.

To je isto dio FBI-eve istrage?

Što?!

Kladim se da vas Biro optužuje da ste istu stvar učinili i u Dallasu.

Mulder se, pijan, ukočio kada se iz sjena izvukla prilika; onaj isti postariji muškarac u zgužvanom lanenom odijelu koji ga je promatrao u baru. Neznanac mu se zlobno osmjehnuo, zastajući nekoliko metara udaljen od Muldera, kako mu ne bi ničime prijetio.

Što mislite time reći?

Da ste stajali i mahali pimpekom dok su eksplodirale bombe.

Neznanac je prasnuo u smijeh; Mulder se okrenuo i zagledao mu se u lice.

Poznajemo li se?

Ne. Iako, već podulje vrijeme pratim vašu karijeru. Još od vremena kada ste bili gorljivi mladi agent. Prije toga ...

Postoji li razlog zašto me slijedite?

Postoji. Neznanac je Mulderu okrenuo leđa i raskopčao svoj rasporak. Zovem se Kurtzweil. Doktor Alvin Kurtzweil.

Mulder se namrštio, pokušavajući zanemariti nasrtljivca. Zakopčao je hlače, okrenuo se, spreman da ode.

Stari sam prijatelj vašeg oca. Kurtzweil se osvrnuo preko ramena, osmjehujući se Mulderovom zapanjenome licu. Još iz Ministarstva vanjskih. Bili smo, mogli biste reći, suputnici, ali je on ostao očaran dulje

od mene. Kurtzweil je zašutio, kao da želi Mulderu dati priliku da prihvati sve rečeno.

Mulderovo lice je otvrdnulo. Načinio je nekoliko brzih koraka do vrata i grubo ih otvorio.

Kurtzweil je zgotovio svoj odaziv zovu prirode, zakopčao rasporak i krenuo za Mulderom natrag u bar. Stigao ga je kod vješalice, pokraj koje se mladi muškarac mučio navući kaput.

Kako ste me pronašli? upitao je Mulder. Zvučao je više umoran nego bijesan.

Kurtzweil je slegnuo ramenima. Načuo sam da tu i tamo običavate doći u ovaj bar. Tako sam pomislio da ćete večeras malo više potegnuti. . .

Novinar?

Kurtzweil je odmahnuo glavom, skidajući svoj kišni ogrtač s vješalice. Liječnik sam, ali mislim da sam to već spomenuo. Ginekolog porodničar.

Tko vas šalje?

Nitko me ne šalje. Pročitao sam izvješća o bombi u Dallasu.

Mulder ga je mjerkao pogledom, upijajući Kurtzweilove reumatične i inteligentne oči, iskrivljene usne.

Pa, ako mi imate što reći, imate vremena koliko će mi trebati da pozovem taksi rekao je uputivši se prema vratima.

Prije nego je stigao stupiti na pločnik, Kurtzweil ga je zgrabio za ruku. Agente Mulder, namjeravaju vam u potpunosti prišiti krivnju za Dallas. Glas mu nije zvučao optužujuće. Zvučao je više, kao da ga pokušava braniti, gotovo tužno; poput povjerljivog porodičnog majordoma koji donosi vijest o nečijoj smrti. Iako, ništa niste mogli učiniti. Nitko nije mogao učiniti ništa čime bi spriječio eksploziju te naprave . . .

... Istinu nikada ne biste mogli pogoditi. Ne biste je čak mogli niti predvidjeti.

Mulder ga je promatrao, bijes na licu bio mu je sve primjetniji. Odmaknuo se i sjurio niz pločnik, dok ga je Kurtzweil slijedio u stopu. A što to ne bih mogao? zarežao je Mulder.

Kurtzweil je potrčao i dostigao ga. Specijalni nadležni agent Darius Michaud nije niti pokušao, a niti namjeravao onesposobiti uređaj.

Mulder je zastao, nesigurno koračajući rubom pločnika. L'Enfant Plaža, na kojoj su stajali, bila je pustoš kišom natopljenih ulica i praznih kutija s tiskovinama. Nedaleko od njih ružne zgrade Vladinih službi parale su nebo, dok je nekoliko taksija službe Yellow Cab prepuno nade vozilo avenijom

Constitution tragajući za putnicima. Mulder se s gađenjem osvrnuo oko sebe, ponovno se okrenuo Kurtzweilu i progovorio, s retoričkom nevjericom: On je samo tako pustio da stvar eksplodira?

Kurtzweil je podigao ovratnik kišnog ogrtača. Kako glasi pitanje koje nitko ne postavlja? Zašto baš ta zgrada? Zašto ne zgrada Državne uprave?

Mulder je na licu imao izraz gađenja. Zgrada Državne uprave previše je dobro zaštićena . . .

Ne. Kurtzweilov glas zazvučao je bijesno kada je Mulder sišao na cestu, podižući ruku kako bi dozvao taksi. Postavili su bombu u susjednoj zgradi jer su u njoj postojali Vladini uredi. Državna agencija za krizne slučajeve u toj je zgradi postavila privremenu karantenu. Na tome mjestu su pronađena tijela. Ali to je ono ...

Taksi se zaustavio. Kurtzweil je, slijedeći Muldera, zaobišao lokvu. ... Ono što niste znali. I nikada ne biste pomislili da treba provjeriti.

Mulder je već bio otvorio vrata, priginjući se da se uvuče u kabinu. Kurtzweil ga je promatrao netremice, iz očiju mu je iščezla tuga, sada su plamtjele, gotovo izazivačkim žarom. Ti su ljudi već prije bili mrtvi.

Mulder je zatreptao. Prije detonacije?

Upravo vam to govorim.

Mulder se na trenutak zagledao u njega. Odmahnuo je glavom. Michaud je bio veteran s dvadeset dvije godine provedene u Birou ...

Michaud je bio domoljub. Ljudi kojima je bio odan, znaju Dalas poput vlastitog džepa. Tu zgradu su digli u zrak kako bi prikrili nešto. Nešto što možda niti oni nisu mogli predvidjeti.

Kurtzweil se naslonio na krov taksija i zagledao u Muldera; čekao je. Mulder je zatresao glavom, ne više s nevjericom, već kao da polako izvlači odgovor iz zagonetke. Želite reći da su čitavu zgradu sraznili sa zemljom da unište tijela trojice vatrogasaca?

Kurtzweil je pobjednički raspalio po krovu taksija; konačno točan odgovor!

I jednoga dječaka.

Mulder se bez riječi smjestio u sjedalu i zalupio vratima. Pogledao je vozača.

Vozite na Arlington. Spustio je prozor i zagledao se u Kurtzweila.

Mislite da serete kao ljudi rekao je.

Stvarno? hladno je odvratio Kurtzweil. Lupnuo je po krovu vozila, promatrajući ga kako se sve brže udaljava. Uistinu tako mislite, agente

Mulder? zamišljeno je ponovio samome sebi.

U taksiju, Mulder se namrštio, nagnuo se naprijed.

Oprostite, predomislio sam se rekao je vozaču. Želim ići u Georgetown.

Dana Scully ležala je u krevetu, zagledana u strop. Unatoč iscrpljenosti, nije bila u stanju zaspati; u stvari, nije bila u stanju raditi ništa, samo ležati i beskonačno u glavi vrtjeti događaje u protekla dva dana: detonaciju u Dallasu i njezine posljedice, i beskrajni sastanak koji je doveo do okončanja njezine karijere u Federalnom istražnom birou. Vani je kiša udarala u prozorska okna, zvuk koji bi ona obično smatrala umirujućim, koji je noćas zvučao kao još jedan prijekor, još jedan podsjetnik da je ona ta koja je podbacila, po procjeni nadležnih u Birou; i još gore, po vlastitoj procjeni.

Također i Mulderovoj. Pomislivši na svoga partnera, Scully je uzdahnula i zatvorila oči, boreći se s očajem koji je sezao dublje od njezinih suza. Nije čak podnosila ni samu pomisao da je ovo značilo završetak svega...

Ne idi tamo odjeknula joj je misao u nutrini lubanje, pokušavajući zaustaviti tijek.

Scully je samo zagrizla usnicu.

Već sam tamo pomislila je.

Kiša je tukla o zidove njezinog stana, vjetar je svijao grane koje su štropotale po krovu; tada je začula neki novi zvuk. Naglo se uspravila, malo je nagnula glavu. Netko je udarao po vratima. Scully je pogledala na budilicu pokraj kreveta. 3:17.

Zgrabila je kućni ogrtač i požurila u dnevnu sobu. Zastala je oklijevajući pred vratima, slušajući kako, tko god bio s druge strane vrata na trenutak zastaje, da bi nastavio udarati još snažnije. Provirila je kroz špijunku, uzdahnula je, olakšanje joj se miješalo s ogorčenjem. Skinula je sigurnosni lanac, otključala vrata, te ih otvorila.

Pred vratima je stajao Mulder, promoćene odjeće, raščupane kose. Unatoč posvemašnjem neredu, izgledao je neobično, gotovo uznemirujuće budan.

Probudio sam te?

Scully je odmahнула glavom. Nisi.

Zašto nisam? Mulder se provukao pokraj nje i ušao u stan. U prolazu je nanjušila slatkogorki vonj tekile, i onaj slabiji miris ustajalog dima po kojem mirišu svi barovi pred zatvaranjem.

Sada je tri ujutro . . .

Zatvorila je vrata i s nevjericom se zagledala u njega. Muldere, jesi li možda pijan?

Bio sam, do otprilike prije dvadeset minuta.

Scully je prekrižila ruke na prsima i hladno ga pogledala. To je prije ili poslije zamisli da dođeš ovamo?

Mulder je izgledao zbunjeno. Scully, što pokušavaš reći?

Mislim da si se naroljao i odlučio doći ovamo i nagovoriti me da ne odem.

Želiš li to?

Scully je zatvorila oči i naslonila se na zid. Prisjetila se kako je prije petnaest minuta, prije sat vremena, razmišljala upravo o tome. Trenutak kasnije otvorila je oči i uzdahnula. Muldere, idi kući. Kasno je.

Odmahnuo je glavom, u očima mu se nazirao odlučan, pomalo bezuman sjaj. Taj pogled Scully je i predobro poznavala; obično bi je vodio ravno u pogibelj. Sagnuo se i podigao njezinu vjetrovku s kauča gdje ju je sinoć bacila; pružio joj je vjetrovku. Scully, odjeni se.

Muldere, što to izvodiš?

Samo se ti odjeni odgovorio je. Luđački sjaj sve je više jačao, ne uspijevajući prikriti zametak smiješka, jedva primjetan znak da će se nešto dogoditi. Objasnit ću ti putem.

POGLAVLJE 5

BLACKWOOD, TEXAS

Noćni je povjetarac bez prestanka brijao prerijom. Nakon nekog vremena činilo se da se vjetar pojačava, kao predznak lošeg vremena. Nad pješčanom pustoši prošaranom grmovima kadulje, pojavila su se dva crna, neobilježena helikoptera, spuštajući se pogibeljno nisko.

Prozujali su, leteći opasno nisko nad tlom, prema svome odredištu: nekolicini velikih, prijeteći sjajnih kupola, koje su svojim sjajem podsjećale na Mjesec koji je sjao nad prerijom. Nekoliko stotina metara dalje, obična svjetla stambenog naselja rasvjetljavala su noć; bijela, žućkasta i ledenomodra, u kućama u kojima su televizori bili uključeni. Samo gradilište nije bilo ni najmanje obično, izniknuvši na mjestu na kojem su, prije samo nekoliko dana, četiri dječaka klečala i kopala po crvenkastoj zemlji.

Sada su se bijeli pokrovi nekoliko geodezijskih kupola protezali po gotovo čitavoj zaravni. Okruživala su ih bijela teretna vozila na čijim spremnicima nije bilo nikakvih oznaka, te veći broj jednako bezličnih pomoćnih vozila; automobila, kamioneta, kiperera. Između njih kretale su se prilike u crnim kombinezonima, mračnim odorama koje su davale oštar kontrast bijelim zaštitnim odorama u kojima su njihovi suradnici ulazili i izlazili iz središnje kupole i pomoćnih šatora.

Nad glavama zuj helikopterskih motora prerastao je u grmljavinu kada su se dvije letjelice izravnale i polagano spustile na zemlju. Oko njih podigli su se prašnjavi vrtlozi; šatori su se zatresli i zadrhtali na potpornjima. Sablasni danji sjaj središnje kupole obasjao je jedan helikopter dok je nekolicina ljudi u kombinezonima domahivala pilotu. Trenutak kasnije otvorila su se vrata na letjelici. Iz nje je izišao muškarac, krećući se pomnom, gotovo namještenom lakoćom, štiteći oči od prašine i za sljepljujućeg svjetla. Prolazeći ispod elisa, koje su se još uvijek okretale, nagonski je sagnuo glavu, pošavši prema nizu kamiona koji su pružali umjetnu zavjetrinu pred zapusima helikopterskih elisa. Kada je tamo stigao,

okrenuo je leđa svemu; helikopterima, zujanju, golemom, nezemaljski sjajnome šatoru, i zapalio cigaretu.

Gospodine?

Pušač je vratio upaljač u džep i povukao dim, nakon toga okrenuo se prema uniformiranome časniku koji mu se obratio. Doktor Bronschweig očekuje vas u središnjem odjeljku.

Pušač ga je promatrao stisnutih očiju, njegovo izabrano lice, osvjetljeno sjajem kupole, bilo je sivo. Izraz lica bio je miran, gotovo nezainteresiran; trenutak kasnije kimnuo je, i bez riječi pošao za časnikom preko zaravni. Na ulazu u središnju kupolu časnik je oštro kimnuo glavom, rukom pokazujući prema gomoljastome bijelom obličju nekog odjevenoga u zaštitno odijelo.

Doktor Smith otpratit će vas unutra rekao je časnik i otišao.

Gospodine, ovamo! Prigušen maskom, čovjekov je glas zvučao šuplje i metalno.

Odigao je plastično šatorsko krilo te se Pušač provukao unutra. Unutrašnjost kupole ispunjavao je labirint prozirnih plastičnih cijevi, providnih vinilskih zidova i poluprozirnih pregrada koje su međusobno odvajale radne prostore. Između njih, u privremeno podignutim odjeljcima, i plastikom obloženim zakutcima, muškarci i žene stajali su i sjedili pred metalnim stolovima. Neki su bili odjeveni u zaštitna odjela, neki su imali kirurške maske; svima je na licima ležao napet, gotovo sanjarski izraz ljudi koji rade posao za koji su se pripremali čitavog života. Stolovi su bili zatrpani epruветama, posudama i staklenim cijevima; ali i poznatijim alatkama: čekićima, dljetima, sitima, filterima, svim arheološkim potrebitostima. Čitavo mjesto podsjećalo je na križanca između suvremenog arheološkog nalazišta i bolničke operacijske dvorane. Ili suvremene klaonice. Posvuda su stajale velike hladnjače povezane gomilama električnih vodova. Kupola je odjekivala njihovim zujanjem, vonjala slabim slatkastim zadahom koji je iz njih izlazio. Pušač je šutke i brzo prošao pokraj njih, jedva zamjećujući čitavu zbrku oko sebe, sve dok konačno nije stigao do ulaza u samo središte kupole. Tamo je odjenuo bijelo zaštitno odijelo, uzeo zaštitnu masku koju mu je pružio podređeni, brzo je navukavši, prije nego što je odigao posljednju plastičnu zavjesu i ušao.

Iza zavjese nalazio se malen, ničime podijeljen prostor obrubljen rashladnim uređajima. Bilo je hladno, toliko hladno da se Pušačev dah maglio čak i pod zaštitnom maskom. Pod halogenskim svjetiljkama i

plastičnim pokrovima bilo je naslagano nekoliko metalnih nosila. U samome središtu uzdizao se maleni brežuljak gole zemlje, pokriven prozirnim plastičnim poklopcem; nalikovao je uličnome šahtu. Poklopac je bio dvadeset pet centimetara debeo, njegovu proziru unutrašnjost presijecala je mreža debelih čeličnih šipaka. Zidovi otvora u zemlji bili su obrubljeni metalnom cijevi koja je vodila u dubinu; nalikovala je kanalizacijskim odvodima, dovoljno široka da se kroz nju provuče odrasli čovjek.

Nju je zatvarao čvrsti poklopac, poput podrumskih vrata. Iz toga je ulaza u podzemni svijet izronio doktor Bronschweig, odjeven u zaštitnu odjeću, glave zakrivene teškom zaštitnom maskom. Odigao je prozirni plastični poklopac i izvukao se iz otvora; Pušać mu je prišao.

Imate mi nešto pokazati?

Doktor Bronschweig je kimnuo. Čak niti zaštitna maska nije uspijevala prikriti njegovo uzbuđenje, niti nervozni prizvuk u njegovome glasu. Imam.

Rukom je pokazao prema otvoru u kojem su se nazirale ljestve. Pušać je ušao u rupu, oklopljen zaštitnim odijelom, nespretno se ljestvama spuštajući u dubinu. Trenutak poslije, doktor Bronschweig pošao je za njim.

Našli su se u pećini, ledenoj komori koju su rasvjetljavale mnogobrojne halogene i fluorescentne svjetiljke. Ovdje smo zrak pothladili do točke smrzavanja kako bismo mogli nadzirati razvoj objašnjavao je. A takvo nešto još nikada prije nismo vidjeli ...

Pušać je stao pokraj njega, pokušavajući doći do zraka. Što je uzrok tomu?

Toplina, mislim. Slučajan prodor nositelja; u ovome slučaju vatrogasca, i okolni uvjeti koji su uzrokovali povišenje njegove tjelesne temperature iznad 37 stupnjeva celzijusa.

Rukom je Pušaću dao znak da pođe za njim prema dnu špilje. Na tlu su stajale dvije prijenosne bušilice čiji su se klipovi nečujno pomicali gore-dolje, poput sablasnih konjića za ljuljanje. Iza njih, sa stropa, visjele su plastične zavjese stvarajući zastrašujuće modro-bijelo osvjetljenu zavjesu. Doktor Bronschweig zastao je na trenutak, nakon toga odgrnuo je plastičnu zavjesu.

Ovdje ...

Treptavo modrikasto svjetlo osvjetljavalo je nosila prekrivena sveprisutnom prozirnom plastikom; ono po čemu su se razlikovala od ostalih, Pušać je zamijetio jednim pogledom: Na njima je ležalo tijelo.

Obnažen muškarac čije je tijelo omotavala mreža cijevi, žica i vodova, spajajući ga s bezbroj monitora poredanih uza zid pećine. Dijagnostička oprema pratila je njegove životne funkcije proizvedeći prigušeno zujanje, čulo se ritmično disanje i uzdasi respiratora, metronomski točne otkucaje srčane pumpe koja je nadzirala njegov krvotok. Pušač se šutke zagledao u priliku na nosilima.

Ovaj je još uvijek živ rekao je. Netremice je promatrao tijelo pred sobom. Koža je bila gotovo providna; prozirna sivkasta hladetina tkiva i mišićnih vlakana. Pod površinom jasno su se nazirale žile i kapilare, njihovo pulsiranje; modre i grimizne vrpce koje su se širile nogama, rukama, zadebljavajući se poput užadi na muškarčevom vratu.

Ovaj je čovjek još uvijek živ ...

Doktor Bronschweig samo je slegnuo. Tehnički i biološki rečeno. Ali se nikada neće oporaviti.

Pušač je odmahnuo glavom. Kako je to moguće?

Organizam koji se razvija u njemu, crpi njegovu životnu snagu, hraneći se njegovim kostima i tkivom. Samo smo malo usporili proces. Posegao je rukom prema svjetiljci, usmjeravajući njezino svjetlo ravno na vatrogaščev prsni koš. Pod spužvasto-mekanim ravninama njegovih prsa nešto se pomaknulo.

Pušač je lice iskrivio u gadljivu grimasu.

Na nosiljki vatrogaščevo je tijelo zadrhtalo. Činilo se kao da mu je tijelom prošao val, probijajući sebi put nalik velikoj meuzi kada dopluta do žala. Čovjekova prsa lagano su se podigla, kao da se nešto u njihovoj nutrini pomaknulo i protezalo. Pomniji je pogled otkrivao ruku pričvršćenu na nekavo živo biće.

Tada je tama zatreptala. Samo jedanput, neobično polagano; pretopila se u oko, bademasto oko, opreznog pogleda.

Pušač se zagledao u njega, dok mu je um grozničavo radio procjenjujući sve mogućnosti toga što je pred njim ležalo; sve posljedice . . .

Želite li da uništimo i njega? zapitao ga je doktor Bronschweig. Prije nego se dokraja razvije?

Pušač je neko vrijeme šutio prije odgovora: Ne konačno je rekao. Ne... na njemu moramo isprobati cjepivo.

A ako ne uspijemo?

Spalite ga. Kao i ostale.

Doktor Bronschweig se namrštio. Njegova obitelj zahtjevat će da se tijelo propisno ukopa.

Pušać je samo odmahnuo rukom. Servirajte im priču da je pokušavao spasiti dječakov život. Da je junački poginuo, kao i svi ostali vatrogasci.

Poginuo, od čega?

Čini mi se da su popušili priču o Hantavirusu. Pušać je napućio usne i zamišljeno se zagledao u tijelo pred njim; kao da gledajući kroza njega vidi čovjeka kakav je taj nekoć bio. Pobrinit ćete se da se sve obitelji novčano osiguraju, također, dat ćete značajna sredstva čitavoj zajednici.

Nastavio je promatrati vatrogasca. Nakon dulje šutnje, rekao je: Možda bi trebalo podići i maleni spomenik pokraj ceste. Nakon toga se okrenuo, i bez ijedne riječi izišao iz komore.

POGLAVLJE 6

MORNARIČKA BOLNICA BETHESDA BETHESDA, MARYLAND

Unutrašnjost bolnice Walter Reed mirisala je poput bilo koje druge bolnice; sredstva za dezinfekciju, umjetni limun, vata natopljena alkoholom i uređaji za klimatizaciju. Onih nekoliko ljudi koje su Mulder i Scully susreli, nosili su odore Ratne monarice, a ne uobičajene liječničke ogrtače, prilika u sjeni koja je, u dnu hodnika, nešto jela, nije bila medicinska sestra, nego mladić u vojničkoj odori koji je spustio glavu čitajući Washington Post. Na zvuk njihovih koraka podigao je glavu, potpuno budan, kao da nije 3 i 30 ujutro.

Vaše isprave, na koji odjel idete? zapitao je.

Pokazali su mu svoje FBI-eve iskaznice. Idemo dolje, u mrtvačnicu rekao je Mulder.

Stražar je odmahnuo glavom. Pristup mrtvačnici zabranjen je svima, osim ovlaštenom medicinskom osoblju.

Mulder ga je hladno promjerio pogledom. Tko je izdao takve naredbe? General McAddie.

Mulder nije ni trepnuo. General McAddie zatražio je da mi dođemo ovamo. Probudili su nas u tri sata izjutra i naredili da se stvorimo ovdje što brže možemo.

O tome nemam nikakvih izvješća. Mladi mornarički stražar namrštio se, provjeravajući spise na stolu.

U tom slučaju, nazovite generala McAddiea. Mulder je nervozno pogledavao niz hodnik.

Nemam njegov broj.

Neka vas centrala spoji s njim.

Scully je stajala pokraj Muldera i odsutno gledala pred sebe. Stražar je grizao usnicu, nervozno pogledavao na sat; tada je podigao telefonsku slušalicu i počeo okretati stranice velikog imenika. Mulder je na njegovom licu zamijetio mješavinu odvratnosti i nevjerice.

Ne znate se probiti do centrale?

Zovem svog zapovjednika ...

Naglim pokretom Mulder je ispružio ruku i pritisnuo ležište slušalice, prekidajući vezu. Netremice je promatrao stražara.

Slušaj, mali, nemam ja vremena zezati se ovdje gledajući kako prikazuješ svoje potpuno nepoznavanje zapovjednog lanca. Naredba je pristigla izravno od generala McAddiea. Dakle, zoveš njega. Dok ti potvrdiš naše ovlasti, mi idemo raditi svoj posao.

Ne osvrćući se, Mulder je primio Scully pod ruku i proveo je pokraj stražarevog stola. Iza njih, mladoliki je stražar brzo podigao telefonsku slušalicu.

Zašto vi ne biste pošli dolje, ja ću već potvrditi vaše ovlasti doviknuo je za njima.

Mulder je oštro kimnuo. Zahvaljujemo.

Brzim i oštrim koracima pošli su hodnikom, opustili su se tek skrenuvši za ugao u drugi, slabije osvijetljen, hodnik.

Zašto je mrtvačnici odjednom, po generalovoj naredbi, zabranjen pristup?

Imam osjećaj da ćemo to otkriti odgovorila je Scully, rukom pokazujući ulaz u mrtvačnicu.

U mrtvačnici ih je zapahnuo hladan zrak, i gorkasti mirisi formaldehida i sredstava za dezinfekciju. U hladnoj prostoriji zlokobno su se protezali beskrajni redovi nosila; na svima nalazila su se poznata izbočena obličja tijela pod bijelim plahtama. Scully je brzo prošla pokraj prvoga reda, drugoga reda, letimično pregledavajući za bilješke, sve dok nije pronašla ono što su došli otkriti.

Ovo je jedan od vatrogasaca koji je poginuo u Dallasu? upitala je, otpetljavajući užad koja je nepomično tijelo držala privezano na nosilima.

Mulder je kimnuo. Prema oznaci, jest.

Što pokušavaš pronaći?

Uzrok smrti.

Scully ga je pogledala patničkim pogledom. To ti mogu reći ne pregledavajući ga. Otkazivanje organa uzrokovano ozljedama izazvanima izlaganjem eksploziji i letećim komadima otpada . . .

Spustila je užad i izvukla izvješće o autopsiji koje je pronašla na nosilima.

Muldere, na ovom je tijelu već obavljena obdukcija strpljivo je objašnjavala. To je vidljivo po načinu kojim je tijelo umotano i zaštićeno.

Mulder je nastavio uklanjati pokrov s tijela. Odmah su zamijetili da je tijelo i dalje bilo odjeveno u vatrogasno odijelo. Jedan je rukav prazan ležao uz trup, a na mjestu gdje se nekada nalazio prsni koš, odora je bila prazna, dodirivala je ploču nosila.

Scully, slaže li se ovo s izvješćem koje si mi pročitala? tiho je upitao Mulder, dok je njegova partnerica obilazila oko nosila da bi mu se pridružila.

Blagi bože. Tkivo ovog čovjeka... Posegla je rukom u džep, izvukla par gumenih rukavica i brzo ih navukla. Tada je prstom u zaštitnoj rukavici nježno opipala mrtvačeva prsa. Ona su... nalik hladetini.

Oprezno je pružila ruku i dodirnula mrtvačevo lice i vrat; nakon toga je pažljivo raskopčala odoru. Riječ je o nekoj vrsti kolapsa na staničnoj razini. Potpuno je podliveno.

Njezine ruke znalački su tragale za ozljedama, opeklinama, bilo kakvim znakovima koje bi trebala pronaći na tijelu žrtve stradale u eksploziji. Svukla je vatrogaščevu košulju; nakon toga odmahнула je glavom. Muldere, na ovom tijelu nije izvršena obdukcija. Ne postoji ipsilon-rez, nije izvršen pregled unutrašnjih organa.

Mulder je podigao obdukcijsko izvješće i mahnuo njime. Dakle, kažeš da je u ovom naveden lažan uzrok smrti, da ovaj čovjek nije poginuo od posljedica detonacije, niti od komada letećeg otpada.

Odmaknula se od nosila. Nemam blagog pojma što je ubilo ovog čovjeka. I, nisam sigurna može li itko sa sigurnošću tvrditi da to zna.

Želim ga prebaciti u laboratorij. Scully, želio bih da ga malo detaljnije pregledaš.

Zagledala se u tijelo, pa u Muldera. Trenutak kasnije, kimnula je glavom. Zajedno su nosila izgurali iz hladnjaka, kroz vrata koja su vodila u patološki laboratorij. Mulder je kolica s nosilima dogurao do zida. Scully je uključila rasvjetu, pogledom upijajući poznati krajobraz opreme; instrumenti za autopsiju, hladnjaci za čuvanje uzoraka, blještavi hemostati, uredno složene gomile svježih opranih pokrova, bezbrojne kutije s gumenim rukavicama, kirurškim maskama, pregače, umivaonici... sve alatke njezinog zanata. Na poslijetku je prišla Mulderu koji je čekao pokraj kolica.

Znao si da ovaj čovjek nije umro u miniranoj zgradi prije našeg dolaska tamo.

Mulder ju je nezainteresirano pogledao. Toliko sam uspio saznati.

I tvrdiš da je eksplozija pokušaj prikrivanja nečega. Čega?

Ne znam. Ipak, nešto mi govori da ono što ćeš ovdje pronaći nije otkriće koje bi se moglo kategorizirati ili jednostavno objasniti.

Scullyje pričekala hoće li nastaviti, dati joj neko dodatno objašnjenje... ili se, možda, ispričati. Kada je sve to izostalo, s uzdahom je navukla kiruršku rukavicu i odmahнула glavom. Muldere, ovo će potrajati, a vrlo brzo netko će otkriti da ne bismo trebali biti ovdje.

Na trenutak je zatvorila oči; otvorila ih je i rekla: Upravo se spremam teško prekršiti sva pravila liječničke etike.

Mulder je rukom mahnuo prema tijelu na nosilima. Scully, nas okrivljuju za ove pogibije. Ja želim znati od čega je ovaj čovjek umro. Ti?

Zagledala se u njega, nakon toga je pogled spustila prema mrtvome tijelu. Mulderove su riječi ostale lebđjeti u zraku između njih; zvučale su poput mješavine izazova i preklinjanja. Na poslijetku je pošla prema stolu s instrumentima koji se nalazio uz suprotni zid; na njemu su ležali redovi steriliziranih skalpela, škara, pinceta i noževa... spremni. Šutke je počela skupljati potrebne alatke za posao koji ju je očekivao.

DTJPONT CIRCLE WASHINGTON, D.C.

Kada je Mulder prešao prijeko, avenija Connecticut bila je gotovo pusta; stupio je na pločnik, izbjegavajući hrpe odbačene plastike na rubnicima koje su čekale smetlare da ih pokupe. Taksu koji ga je dovezao, udaljivao mu se za leđima priključujući se rijetkoj povorci vozila: smetlarskome kamionu, još jednom taksiju tvrtke Yellow Cab i policijskom patrolnom vozilu. Mulder je ovo posljednje jedva zamijetio; tek je, skrenuvši u ulicu R, ugledao policijski automobil i još dva patrolna vozila koja su se zaustavila pred ciglenim pročeljem kuće u nizu.

Letimično je pogledao adresu na komadiću papira, nakon toga ubrzao je korak. Prednje je stubište osvjetljavalo neveselo sivkasto svjetlo; kućna ulazna vrata zjapila su otvorena. Mulder je usporio korake, nakratko neodlučno zastao na ulazu; ipak, ušao je unutra.

Stan je bio uobičajen za Dupont Circle. Hrpom novca priuštili bi si malo prostora i otmjenu četvrt; to je otprilike bilo sve. U uglu sobe nalazio se raspremljen ležaj; u kuhinjici su još uvijek naokolo ležali ostaci doručka. Dnevnom sobom motalo se nekoliko policajaca u odorama, pregledavajući hrpe videovrpce, spremljenih u crnim plastičnim kutijama, prekapajući po ladicama pisaćeg stola, provirujući kroz vratašca floppy disk pogona na računalu. U prostoriji koja je služila kao spavaonica, redarstvenici su otvorili privremeni ured. U njoj je detektiv pregledavao hrpe stručnih izdanja iz područja ginekologije i porodništva. Kada je Mulderova sjena prešla preko praga sobe, podigao je pogled.

Ovo je stan doktora Kurtzweila?

Detektiv ga je sumnjičavo promatrao. Imate li s njim nekakvog posla?

Tražim ga. Mulderov glas zvučao je sasvim nezainteresirano.

Zbog čega ga tražite?

Mulder je izvukao svoju iskaznicu i pokazao je detektivu. Ovaj ju je pogledao, podigao glavu i viknuo svojim suradnicima u susjednoj prostoriji: Čujte ovo, traže ga i federalci. Okrenuo se Mulderu. Bavio se stvarno sjajnim poslom, ne?

Mulder se na trenutak namrštitio. Kakvim poslom?

Preko Interneta je trgovao slikama gole djece.

Mulder je kimnuo, pokušavajući prikriti iznenađenje. Zastao je u središtu malenog ureda, zagledavši se prema polici za knjige koja je stajala

iza detektivovih leđa. Na svakoj omotnici uistinu odbojnog izgleda, ispisano velikim pozlaćenim slovima stajalo je isto ime:

DOKTOR ALVIN KURTZWEIL

Mulder se provukao pokraj detektiva i izvukao jednu od njih. Knjiga je bila iznenađujuće laka za svoju veličinu; imala je najmanje pet stotina stranica, tiskana na jeftinom papiru koji je već žutio. Na brzinu ju je prelistao, nakon toga pročitao je naslov: ČETIRI KONJANIKA ZAVJERE ZA PREVLAST NAD SVIJETOM

Mulder je okrenuo glavu kada mu se detektiv pridružio. Tražite ga zbog nekih drugih razloga?

Aha. Mulder je knjigu vratio na njezino mjesto i, stisnuvši oči, zagledao se u detektiva. Dogovorio sam pregled zdjelične kosti.

Detektiv i još jedan policajac zagledali su se u njega ne skrivajući svoju odbojnost.

Kada se Mulder osmjehnuo, obojica su naglo prasnuli u smijeh.

Hoćete da vas nazovemo ako ga uhitimo?

Mulder se okrenuo i pogledom potražio izlaz.

Ne. Nije toliko važno.

Nebo je već dobijalo svoj svakodnevni sivkasto modri sjaj koji je najavljavao svitanje; žuta ulična svjetla, ljubičasti dim iz ispušnih cijevi, neizbježna gradska vlaga, sve kao da se urotilo da okolišu da nezdrav izgled. Mulder je izišao iz zgrade, nadajući se da neće dugo tražiti taksu; u tom je trenutku zapazio koščatu priliku koja mu je bijesno domahivala, udaljena samo nekoliko metara. Bio je to Kurtzweil koji je, s vidljivim nemirom stajao ispred uskog prolaza između dvije kuće u nizu. Kada je shvatio da ga je Mulder ugledao, kimnuo je, zakoračio unatrag i nestao u tami. Mulder je požurio za njim.

Pronašao je Kurtzweila na polovici vlažnog prolaza koji je vonjao po mokraći i prolivenom pivu. Pod nogama su mu škripale razbijene boce i epruvete u koje se pakirao crack Dupont Circle nije bio najzamamnije mjesto na svijetu. Kurtzweil se pripio uza zid od cigala, bijesno je mahao glavom.

Vidite li svo ovo smeće? progovorio je s odvratnošću u glasu. Sva ta tajnovita sranja... Netko je saznao da razgovaram s vama.

Mulder je slegnuo ramenima. Momci u modrom to ne znaju.

Što su izvukli ovaj put? Pedofilska pornografija? Seksualno napastovanje pacijentica? Kurtzweil je pljunuo. Već su mi u tri države oduzeli radnu dozvolu.

Mulder je kimnuo. Žele vas ocrniti što je razlog?

Razlog? Kurtzweil je zabacio glavu i zagledao se u sivi nebeski beskraj nad njima.

Zato što sam opasan! Zato što znam malo previše, istinu . . .

Mislite, o onom apokaliptičnom smeću i najavama svršetka svijeta, o kojima pišete?

U Kurtzweilovim očima nazirao se bljesak. Poznajete moje radove? upitao je s nadom u glasu.

Mulder je duboko udahnuo. Doktore Kurtzweil, ne zanimaju me licemjerne misli o rasama i genocidu. Ne vjerujem u Sionske glavare, Templarski viteški red, Bilderburšku skupinu, naročito ne u svjetsku vladu kojom upravljaju Zidovi ...

Kurtzweil se nacerio. Ne vjerujem ni ja, ali te stvari prodaju knjige.

Mulder se, s osjećajem gađenja, okrenuo i pošao prema kraju prolaza. Prije nego što je uspio stupiti na pločnik, Kurtzweil ga je zgrabio.

Imao sam pravo u vezi s Dallasom, nije li tako, agente Mulder?

Mulder je uzdahnuo i pogledao ga. Kako? zapitao je.

Pronašao sam povijesni zapis o pokvarenosti i licemjerju Američke vlade. Dnevne novine.

Na Mulderovome licu sve se jasnije ocrtavalo nestrpljenje. Rekli ste da su vatrogasce i dječaka pronašli u privremenom stožeru Federalne uprave za krizna stanja. Zašto?

Kurtzweil se čvrsto umotao u svoj kišni ogrtač, nervozno pogledavajući niz prolaz.

Prema novinskim napisima, FEMA je dobila poziv da spriječi epidemiju Hantavirusa. Agente Mulder, koliko znate o Hantavirusu?

Smrtonosni virus čije su širenje prije nekoliko godina na jugozapadu Sjedinjenih Država uzrokovali šumski miševi.

A koliko vam je poznato što FEMA radi? Kakvu moć uistinu posjeduje Federalna uprava za krizna stanja?

Mulder je podigao obrve, čekajući da čuje kako će se sve to složiti. Kurtzweil je ubrzo nastavio: FEMA omogućuje Bijeloj kući suspenziju ustavne vlasti na temelju objavljivanja nacionalne krize. Ona omogućuje postavljanje vlasti koja nije izabrana. Promislite malo, agente Mulder.

Mulder se zamislio. Kurtzweil je malo podigao glas, znao je da je napokon uspio pridobiti slušatelja.

Zašto se jedna Vladina služba s tako širokim ovlastima toliko trudi suzbiti virusnu epidemiju manjih razmjera u tekšaškim prigradskim naseljima?

Ovime želite reći polako je progovorio Mulder da nije riječ o epidemiji manjih razmjera?

Kurtzweil je na licu imao jasno grozničav izraz.

Samo govorim da se u ovom slučaju ne radi o Hanta virusu.

S ulice je do njih doprlo zavijanje sirena. Dvojica muškaraca su se trgla, jače se pripijajući uz vlažne ciglene zidove, dok su se policijska patrolna kola polagano provezla niz ulicu. Kada su nestala, Mulder je prošaptao: Dobro, a što je bilo?

Kurtzweil se zagledao u svoje dlanove, nakon nekog vremena progovorio je: Kada smo bili mladi, u vojnoj službi, vaš otac i ja bili smo unovačeni zajedno istraživanje. Nadređeni su nam rekli da je riječ o biološkom oružju. O virusu. Načuli smo... glasine... o njegovom podrijetlu.

Mulder je nervozno odmahnuo glavom. što je ubilo te ljude?

Čak niti ja ne želim pisati o tome što ih je ubilo zarežao je Kurtzweil. Kažem vam, imaju oni važnijeg posla nego blatiti mene. Moraju zaštititi budućnost.

Mulder ga je hladno pogledao. Ionako ću ubrzo saznati.

Samo, Kurtzweil se previše zanio da bi do njega doprle Mulderove riječi. Ono što je te ljude ubilo ne može se identificirati jednostavnim medicinskim nazivljem bijesno je nastavljao: Moj Bože, nismo u stanju sebi samima predočiti sliku nečeg jednostavnoga kao što je HIV! Ne posjedujemo rječnik kojim bismo opisali to što je ubilo te ljude, štoviše, niti tračka ideje o razmjerima u kojima će se to u budućnosti ponoviti.

Kako se prenosi, koji čimbenici okoliša sudjeluju u prijenosu . . .

Kuga?

Kuga koja će skončati sve kuge ovoga svijeta, agente Mulder, prošaptao je Kurtzweil. Nečujno oružje za tihi rat. Sustavno širenje organizma koji ne bira, za koji ljudi koji ga šire još uvijek nisu pronašli lijek. Na tom

istraživanju rade već pedeset godina... Prstom je mahao po zraku naglašavajući svoje riječi. .. Tijekom kojih je ostatak svijeta ratovao s Žutima ili komunjarima; ti su ljudi u tajnosti pregovarali o planskom Armagedonu.

Mulder se namrštio. Pregovarali s kime?

Mislim da to znate. Kurtzweilove su se usnice stisnule u tanku crtu. Raspored je načinjen. Sve će se dogoditi tijekom blagdana, kada su ljudi daleko od svojih domova. Kada su naši izabrani vođe u svojim ladanjskim kućama, ili izvan zemlje. Predsjednik će proglasiti krizu, te će u tom trenutku sve federalne službe, sva državna vlast, potpasti pod upravu Federalne uprave za krizna stanja. FEMA, agente Mulder. Naša Vlada u sjeni.

Mulder je zazviždao. Obično mene smatraju paranoidnim.

Kurtzweil je bijesno odmahivao glavom. Nešto je pošlo pogrešno... nešto što nisu predvidjeli. Agente Mulder, vratite se u Dallas i kopajte. Ili ćete to saznati kada i ostatak zemlje ... kada bude prekasno.

Stariji je čovjek šake zabio u džepove, okrenuo se i brzo pošao niz uličicu. Mulder ga je pratio pogledom, razapet između ozlojeđenosti, nevjerice i vlastitih sumnji koje su mu govorile da bi Kurtzweil uistinu mogao znati nešto više. Doviknuo mu je: Kako vas mogu pronaći?

Ne možete odvratio je Kurtzweil, ne osvrćući se. Mulder je potrčao za njim; dostigavši ga, izvukao je svoj mobitel iz džepa.

Držite... rekao je, hvatajući dah. Kurtzweil je stao i zagledao se u njega. Oči su mu bile raširene, prvi je put Mulder na liječnikovom licu zamijetio poznatu mješavinu fanatizma i strave koja je otkrivala istinsku i snažnu paranoju. Ugurao je mobitel Kurtzweilu u šaku, a tada mu je priprijetio prstom.

Ne nazivajte Havaje.

Mulder se šutke vratio natrag, u olovni beskraj avenije Connecticut.

MORNARIČKA BOLNICA BETHESDA BETHESDA, MARYLAND

Dana Scully toliko se udubila u autopsiju mrtvoga vatrogasca, da je zamalo prečula oštre korake u hodniku koje je, nekoliko trenutaka kasnije, popratilo prijeteće škljocanje brave i zvuk vrata koja su se otvarala. Zavrtjela se, oči su joj se raširile iznad kirurške maske. Nejasni obrisi micali su se iza mutnoga stakla; prepoznala je mladog stražara kojega su Mulder i ona izvozali u hodniku; s njim su bila još dvojica, odjeveni u odore Vojne policije. Nečujno je prebacila pokrov preko mrtvog vatrogasca i tiho potrčala preko laboratorija, prema ulazu u hladnjaču.

Brzo je otvorila vrata, i najtiše što je mogla, uvukla se u ledenu sobu zatvarajući metalna vrata za sobom. Kada je začula škljocanje zasuna, protrnula je. U susjednoj sobi odjekivali su utišani glasovi, napela se, zadržavajući dah dok je pokušavala čuti „njihov razgovor.

.. rekli su da im je ovlasti dao general McAddie ...

U tom je trenutku grobnu tišinu hladnjače prekinulo cvrkutanje njezinog mobitela. Scully je panično dlanom prelazila po ogrtaču, pokušavajući ga ušutkati prije nego što ponovno zazvoni. Mobitel nije dospio zazvoniti drugi put, već ga je imala u šaci i uključila ga.

Scully . . . ?

Čuñnula je pokraj vrata, disala brzo i plitko; strahovala je da će stražar svakog trenutka ući unutra. U slušalici je ponovno začula Mulderov glas: Scully?

Polagano je mikrofona približila usnama. Ja sam promuklo je prošaptala.

Zašto šapćeš? U pozadini je čula isprekidane zvukove prometa, buku radija iz automobila u prolazu; nazivao ju je iz govornice.

Ne mogu sada razgovarati rekla je, ne skidajući pogled s vrata.

Što si otkrila?

Udahnula je. Dokaze o teškoj infekciji.

Kakvoj infekciji?

Ne znam.

U gotovo potpunoj tišini koja je zavládala, čula je šumove telefonskih veza i gundanje motora autobusa u prolazu. Mulder je na posljetku progovorio: Scully, slušaj me. Sada idem kući, i rezervirat ću avionsku kartu za Dallas. I tebi isto tako.

Muldere ...

Potrebna si mi tamo brzo je nastavio, ne pružajući joj priliku da se suprotstavi. Za ovo mi je potrebna sva tvoja stručnost. Bomba koju smo pronašli trebala je uništiti ta tijela i uzročnika infekcije.

Zatresla je glavom. Sutra imam zakazano saslušanje ...

Scully, obećajem ti, vratit ćeš se na vrijeme. Vjerojatno s dokazima koje će saslušanje u potpunosti učiniti nepotrebnim.

Muldere, ja ne mogu. Scully je podigla glas. Zagrizla je usnicu; ovo ju je otkriće istovremeno ispunilo bijesom i zebnjama. Slušaj, u ovom sam slučaju već daleko za sobom ostavila i posljednji tračak zdravog razuma. . .

Odjednom su se, s druge strane vrata začuli glasovi. Ne oprostivši se, Scully je isključila mobilni telefon te ga strpala u džep. Kliznula je na pod, skrivajući se iza jednih nosila. Povukla se najdalje što je mogla, zadržavajući disanje dok su se otvarala vrata hladnjače.

Koraci. Iz svojeg skrovišta Scully je promatrala stražareve brižno ulaštene vojničke čizme kako prolaze samo nekoliko centimetara od njezinog lica. Njih su slijedila još dva para čizama kada su dvojica vojnih policajaca prošli hladnjačom; koraci su im glasno odjekivali po linoleumom prekrivenome podu. Bilo je toliko hladno da je Scully počela drhtati čitavim tijelom. Stisnula je zube, metalna ploča nosiljke rezala joj je leđa poput sječiva.

Vojni su policajci stigli do stražnjeg zida i zastali. Scully je promatrala kako se, prvo jedan, pa onda i drugi dižu na prste. Začula je treskanje kada su počeli otvarati i zatvarati vrata čeličnih ormarića; mornarički stražar išao je za njima. Prošao je pokraj nosila iza kojih se ona skutnila; naglo je zastao. Scully je zadržavala dah, srce joj je udaralo; da je poželjela, mogla ga je zgrabiti za članak.

Idi sklopljenih očiju ponavljala je u sebi. Idi, nestani, samo idi. . .

Otišli su. Teška vrata hladnjače zatvorila su se s treskom. Scully je uzdahnula i pričekala sve dok nije bilo sigurno poći za njima.

POGLAVLJE 7

FORENZIČKI LABORATORIJ FBI-ev PODRUČNI URED DALLAS, TEXAS

Ono za čim tragate veličinom je otprilike jednako igli u stogu sijena. Oblasni je agent mahnuo rukom, pokretom prelazeći po prostoriji koja ih je okruživala, prostoru velikome poput košarkaškog igrališta. Bojim se da je eksplozija bila razorna do te mjere da još nismo uspjeli išta složiti zajedno.

Mulder se morao složiti s njim. Okruživale su ih hrpe otpada, iskrivljeni nosači, ograđeni prostori u kojima su forenzičari sjedili, i mučno pokušavali spojiti komadiće nečega što je nekada bilo uredska prostorija, kuhinja, dovratnik. Taj posao činio mu se najzamornijim radom ikada izmišljenim. Mulder je zastao zagledavši se u stol prekriven nečim što je nalikovalo tisućama raspršenih kapljica srebrnaste slitine za lemljenje. Podigao je obrve i okrenuo se prema oblasnome agentu.

Tragam za bilo čime što je neobično. Možda nečim što je pronađeno u FEMA-inim prostorijama, u kojima su pronašli tijela.

Oblasni je agent kimnuo, prošavši pokraj Muldera rukom je pokazao prema susjednome stolu. Naravno, nismo očekivali da ćemo pronaći ostatke. Njih su istog trenutka prebacili u Washington.

Mulder je odvratio pogled, nadao se da mu se na licu neće pokazati zlovolja i razočaranje. Jeste li u tim prostorijama pronašli nešto što nije otpremljeno u Washington?

Oblasni je agent rukom pokazao prema stolu. Nabacani predmeti izgledali su kao da tamo leže mjesecima. Na stolu su ležale prašne staklene boce ispunjene predmetima koji su nalikovali metalnim vijcima i čavlima. Na stolu su razasute ležale četke raznih veličina i oblika, kao i pincete, mikroskopi te vrlo snažno povećalo.

Jutros smo prosijavanjem otkrili komadiće kosti. Oblasni je agent sa stola podigao jednu epruvetu i zagledao se u njezin sadržaj. Prva pomisao

bila je da je riječ o još jednoj žrtvi, ali smo kasnije otkrili da ih je FEMA skupila na arheološkom nalazištu nedaleko grada.

Jeste li ih ispitali?

Ne. Oblasni je agent slegnuo ramenima i epruvetu spustio na stol. Koliko znamo, riječ je o fosilnim ostacima.

Mulder je kimnuo, u tome mu je trenutku pogled privukla prilika koja je stajala u vratima. Jedva primjetno podigao je bradu i rekao: Ukoliko nije problem, želio bih da ova osoba pogleda vaše nalaze.

Scully je, prekrštenih ruku, stajala na ulazu radne sobe, promatrala je Muldera. Prije nego što ju je stigao pozvati, prešla je preko prostorije i pridružila im se.

Oblasni ju je agent pozdravio kimanjem glavom.

Samo trenutak, idem provjeriti mogu li uzeti ono što vi tražite rekao je, i nestao u labirintu otpadaka iza njih.

Mulder se oslonio na stol, zagledao se u Scully. Rekla si da nećeš doći.

Nisam namjeravala hladno je odvrtila. Osobito nakon pola sata koje sam jutros provela u hladnjači. Ipak, uspjela sam pomnije pregledati krv i uzorke tkiva koje sam uzela s vatrogasca.

Mulder se uspravio. Što si otkrila?

Scully je spustila glas. Nešto što ne mogu pokazati nikome. Ne bez dodatnih podataka. Osobito ne bez privlačenja izvjesne pozornosti koju bih sada najradije željela izbjeći.

Duboko je udahnula i nastavila: Virus kojim su ti ljudi inficirani u sebi sadrži proteinski kod koji nikada prije nisam vidjela. Što god im je taj virus učinio, učinio je to nevjerojatnom brzinom. Da, i za razliku od AIDS-a i svih drugih agresivnih uzročnika oboljenja, uspijeva sasvim lijepo preživjeti izvan nositeljevog tijela.

Mulder je gotovo šaptao: Kako su se zarazili?

To nisam uspjela otkriti. Ako se širi jednostavnim prijenosom preko krvi, i budući da ne reagira na uobičajene tehnike liječenja, može značiti ozbiljnu prijetnju po zdravlje.

Mulder je uzbuđeno zaustio da nešto odgovori, ali se u tom trenutku vratio oblasni agent. U rukama je nosio drveni pladanj na kojem je ležalo nekoliko, plutenim čepovima zatvorenih, staklenih epruveta. Kao što sam rekao, fosilni ostaci rekao je, spuštajući pladanj na stol. Nisu se nalazili u blizini epicentra eksplozije, tako da vam neće mnogo pomoći.

Mogu li ja? Scully je pričekala da joj agent potvrdno kimne, a tada je podigla pladanj. Podizala je epruvete, jednu po jednu, okrećući ih prema svjetlu. U njima su bili pospremljeni komadići kosti, smrskani ostaci tibije, čeljusnih kostiju i zubi. Izabrala je jednu epruvetu i prišla stolcu koji je stajao pokraj mikroskopa; sjela je, i vrlo oprezno položila sićušan komad kosti na pločicu. Nagnula se naprijed, prilagođavajući oštrinu slike, sve dok nije potpuno izoštrila fosilizirani ostatak. Gotovo je u istome trenutku podigla glavu i pogledala Muldera. Shvatio je njezin izraz lica i brzo se okrenuo prema oblasnom agentu. Je li vam poznata lokacija arheološkog nalazišta na kojem su pronađeni ovi ostaci?

Agent je potvrdno kimnuo. Pokazat ću vam na zemljovidu rekao je. Dođite.

BLACKWOOD, TEXAS

Podnevno je sunce pržilo suhu crvenu zemlju i mrtvu travu, kupolaste bijele šatore koji su nalikovali golemim jajima prekrivenim prašinom, između praznih kamiona koji su ih okruživali. Nekoliko velikih generatora ispuštali su prigušeno zujanje; osim toga zvuka čitav je okoliš djelovao potpuno mrtvo. I čudno.

U središnjem šatoru događalo se nešto, ništa manje neobično. Na rubu otvora u zemlji, mali se buldožer mučio s velikim kontejnerom od prozirne plastike nakrcanim na lopati, manevrirajući, sve dok se nije primakao na nekoliko metara od otvora. Čitavu površinu kontejnera sakrivali su monitori i brojčanici, boce s kisikom, i uređaji koji su podsjećali na rashladne uređaje. Kontejner je nalikovao uređaju koji bi se mogao prije pronaći na mjesječevom modulu, a ne usred teksaških pustara; ali, uređaj je bio upravo to: samopogonjen sustav za održavanje života čija je unutrašnjost blistala prekrivena tankim slojem mraza koji je nalikovao kristalićima šećera.

Buldožerov motor je utihnuo. Pojavilo se nekoliko tehničara. Poredali su se pokraj lopate i podigli kontejner, s mukom ga prenoseći do otvora u zemlji. Kada su pristigli tamo, podigla se zavjesa na dnu prostorije te se pojavio doktor Bronschweig odjeven u zaštitno odijelo; zaštitna kapuljača visila mu je preko ramena.

Provjerite i ponovno programirajte sve parametre doviknuo je, pokazujući prema kontejneru prekrivenom brojčanicima. Potrebna mi je stalna temperatura od minus dva celzijusova stupnja, čitavo vrijeme prebacivanja tijela nakon što mu ubrizgam cjepivo. Jeste li razumjeli? Minus dva.

Tehničari su kimnuli. Spustili su kontejner i počeli provjeravati sustav.

Bronschweig je navukao kapuljaču i nestao u otvoru, spuštajući se, udario je u prozirni zaštitni poklopac.

U zaleđenoj podzemnoj pećini posvuda je vladala tama, osim u dnu komore, otkuda je iza plastičnih zavjesa dopirao ledeno-modar sjaj. U mračan su prostor rashladni uređaji neprekidno ubacivali ledeni zrak. Doktor Bronschweig nespretno se kretao pećinom, zastao je pred ulazom u sablasno rasvijetljen ograđeni prostor. Rukom u zaštitnoj rukavici odmaknuo je plastičnu zavjesu i ušao.

Plastična zavjesa zašuštala je vraćajući se na svoje mjesto. Prišao je nosilima koje su okruživala postolja s monitorima. Nosila je pokrivač

proziran plastični pokrov, natkrivajući vatrogaščevo tijelo. Doktor Bronschweig rukom je zarovao po džepu zaštitnoga odijela te izvukao špricu i ampulu. Namjestio je radno svjetlo kako bi osvijetljavalo nosila, te se nagnuo da otvori plastični pokrov. Prizor koji ga je dočekao, natjerao ga je da počne hvatati zrak.

Tijelo je izgledalo kao da je eksplodiralo iznutra. Na mjestima gdje su se nalazili unutrašnji organi zjapila je praznina; kao da ga je proždri neki napadač iz nutrine.

Plastičnije pokrov bio prekriven grimiznim mrljama i ostacima raspadnutih kostiju i tkiva.

Tjeran iskonskom panikom za samo nekoliko sekundi našao se na dnu ljestava.

Nestalo je! viknuo je, glas mu je prigušivala zaštitna kapuljača. Bijesno je trgao prijeklope i zatvarače, te ju je strgnuo s glave. Nestalo je!

Što je?

Iznad glave pojavilo se tehničarevo lice koje je uokviravala oprema za održavanje života iza njegovih leđa.

Izvuklo se iz tijela bez daha je vikao doktor Bronschweig. Sada su se oko prvog tehničara okupili i ostali; Bronschweig se počeo uspinjati ljestvama. Mislim da se organizam potpuno razvio.

Skamenio se, žmirkajući prema tami pod njegovim nogama. Čekaj promuklo je prošaptao. Vidim ga ...

Nešto se pomaknulo u sjenama. Bronschweig je zadržao dah, čekao je. Stvorenje se pojavilo trenutak kasnije. Osvjetjavalo ga je modro svjetlo iz kuta, plastične zavjese zašuškale su razdvajajući se, i stvorenje se izvuklo van. Kretalo se nesigurno, gotovo stidljivo, nalik nečem upravo rođenom.

Blagi Bože prošaptao je Bronschweig. Dok je promatrao stvorenje, oči su mu se raširile od nervoze i divljenja. Tada se, nakon što je prošla čitava minuta, mekano spustio na tlo. Toliko o malim zelenima . . .

Vidite ga? sa zebnjom ga je upitao tehničar.

Vidim. To je... zadivljujuć je. Podigao je pogled prema licima koja su obrubljiavala ulazni otvor u pećinu. Trebali biste sići dolje i . . .

Drhtavim rukama dohvatio je ampulu s cjepivom pokušavajući je pričvrstiti na injekciju i izvući cjepivo. Pogledao je prema sjenama u kojima se stvorenje skrivalo i . . .

Nestalo je. Mrtvački sporo Bronschweig se okrenuo, prestravljeno pregledavajući pećinu u potrazi za stvorenjem, tražeći mjesto gdje se

sakrilo. Ništa.

Šaka mu se stisnula oko injekcije, kao da drži pištolj; tada ga je ugledao u zasjenjenom kutu u dnu pećine. Djelić sekunde promatrao gaje, ukočeno, dok je stvorenje podizalo ruke i pružalo svoje duge pandže. Neljudski okrutno nasrnulo je na njega.

Vrišteći, ubadao je iglom, uspjevši uštrcati manju količinu dragocjene tekućine prije nego što ga je stvorenje odbacilo na drugi kraj pećine. Prestravljen, Bronschweig se teturavo pridigao na noge i pošao prema ljestvama. Krv mu je tekla iz rane na vratu, ali najveću štetu pretrpjelo je zaštitno odijelo, koje je mlitavo visjelo na njemu, poput razderanog jedra.

Hej promuklo je zagrakao, gledajući uvis, prema zapanjenim licima tehničara.

Pomozite mi. . .

Osvrnuo se iza sebe, oprezno tragajući za stvorenjem; ponovno je pogledao uvis.

Hej! Što to radite?

Oni gore zatvarali su otvor. Najbrže što su mogli, bezumnom brzinom zatvarali su zasune, dok ih je Bronschweig ne vjerujući, promatrao. Skočio je na ljestve, ne mareći za bol i krv koja je natapala bijelo zaštitno odijelo. Vrisnuo je, ali njegove krikove nitko nije čuo. Odozgo je do njega doprla prigušena grmljavina; na prozirnem poklopcu nastala je tamna mrlja. Buldožer je podigao svoju lopatu i spustio je poput udara šake; svakim udarom bacao je sve više zemlje na otvor.

Zakapali su ga živoga.

U zapanjenoj tišini stajao je, nepomičan, nesposoban razmišljati, kada je prigušen zvuk dopro iza njegovih leđa. Tada je stvorenje skočilo na njega, povuklo ga, strglo ga s ljestava, povlačeći ga sve dublje u tamnu pećinu.

POGLAVLJE 8.

SOMERSET, ENGLESKA

Iza prozora staklenika podignutog uz kuću, stajao je muškarac i promatrao svoje unučice kako skaču i trče, smijući se bez daha, po savršeno uređenoj tratini. Bio je to jedan od rijetkih prizora u kojima je nalazio smirenje: sunčev zalazak, i smijeh njegovih unuka.

Gospodine?

Iza njegovih leđa progovorio je njegov sluga. Šminker je nastavio gledati kroz prozor, smiješeći se.

Gospodine, imate telefonski poziv.

Okrenuo se i ugledao slugu koji je otvorio ulazna vrata staklenika. Još jedan trenutak Šminker je ostao stajati, melankolično zagledan u idilični prizor s druge strane okna. Na poslijetku se okrenuo i pošao prema radnoj sobi.

U njoj se sumrak činio tamnijim, sjenke boje lavande pretapale su se u ljubičaste tonove, prekrivajući police za knjige koje su prekrivale zidove od poda do stropa, i sva ostala blaga koja su, prikupljena i zaboravljena, ležala po kutevima sobe ili visjela na zidovima. Šminker ih nije niti pogledao, uputio se ravno prema stolu kraj prozora, na kojem je telefon uporno zvonio. Podigao je slušalicu, smještajući se kako bi mogao nastaviti promatrati svoju zaigranu unučad.

Molim rekao je.

S druge strane žice do njega je dopro poznat mu glas, promukao od dima, škrt.

Imamo problem. Članovi se okupljaju.

Šminker je protrnuo; nije volio iznenađenja. Riječ je o krizi?

Da. Sastanak je dogovoren za večeras u Londonu. Moramo odrediti daljnje poteze.

Šminkerovo lice se ukočilo. Tko je sazvaio sastanak?

Strughold. Čuvši to ime, Šminker je mračno kimnuo glavom. Nije bilo mjesta za ostala pitanja. Glas iz slušalice nastavljao je govoriti: Upravo je poletio iz Tunisa.

Ne odgovorivši ništa, Šminker je slušalicu vratio u ležište. Začuo je dječji vrisak. Pojurio je do prozora.

Na travnjaku pred kućom ljupki se prizor raspao u komadiće. Iz kuće su trčali ljudi; njegov sluga, domar, vrtlari, prema mjestu na kojem su se okupila djeca. Dječak, njegov najmlađi unuk, ležao je na boku, lice mu je pobijeljelo poput papira i zgrčilo se. Jedna noga bila mu je neprirodno iskrivljena. Sluga je pristigao prvi i kleknuo pokraj dječaka, nježno ga milujući po čelu, izvikivao je naredbe posluži. Kada je sluga pažljivo podigao dječaka u naručje, Šminker je izjurio iz radne sobe, u tom trenutku sva razmišljanja o Strugholdu isparila su mu iz glave.

U Kensington je stigao malo poslije osam sati uvečer. Taksu s vozačem nečujno je kliznuo na kružni tok, zaustavljajući se pred ulaznim vratima velike, ali nezamjetljive zgrade od crvenih cigala, na čijim ulaznim vratima nije stajalo nikakvo ime niti kućni broj.

Strughold je stigao? zapitao je Šminker slugu koji je izišao dočekati ga.

Sluga je rukom pokazao niz dug, mračan hodnik. Čekaju vas u knjižnici, gospodine.

Poveo je Šminkera niz hodnik. Jedva čujan šapat glasova jačao je dok su se približavali knjižnici; došavši pred vrata, sluga je kimnuo glavom i ostavio ga. U knjižnici su zidne ploče od orahovog drveta, i diskretni brončani i srebrni ukrasi urešavali veliku prostoriju u kojoj je stajala skupina muškaraca, zagledanih u čelično modar televizijski zaslon. Pregledavali su loš crnobijeli snimak; tamna obličja trzavo su se kretala pred crnom pozadinom; sve je prekrivao snijeg uzrokovan smetnjama. Kada je ušao u prostoriju, skupina se nestrpljivo okrenula prema njemu.

Šminker ih je sve dobro promotrio prije nego što se pridružio okupljenima.

Desetak muškaraca njegovih godina i položaja, iako niti jedan od njih nije posjedovao njegovu urođenu otmjenost. Potpuno neupadljivih lica, iako je samo jedna njihova riječ mogla vlade mnogih zemalja oboriti na koljena. Bili su to ljudi koji su prebivali među sjenama. U središtu skupine stajao je oniži, mršav muškarac kratko podšišane kose, istovremeno nametljiv i

elegantan. Pogled mu se susreo s pogledom novopridošlog člana; zadržao se trenutak predugo, te je Šminker oćutio jedva primijetan traćak nemira.

Počeli smo se zabrinjavati progovorio je Strughold varljivo blagim glasom; zvućalo je kao da kori oboćavano dijete. Nekolicina nas je prešla dug put, a ti dolaziš posljednji.

Ćao mi je. Šminker je malo pognuo glavu, pokazujući time svoju pokornost Strugholdu. Moj unuk je pao i slomio nogu. Bila je to sva isprika koju je bio spreman ponuditi, ćak i Strugholdu.

Njegov sugovornik kao da nije uopće ćuo njegove rijeći. Umjesto toga, samo je nastavio blagim glasom: Budući da smo bili primorani prićekati te, pregledavali smo videovrpce koje izazivaju joć veću zabrinutost.

Veću zabrinutost, zbog ćega? upitao je Šminker, namrćtivši se.

Prisiljeni smo iznova procijeniti naću ulogu u procesu Kolonizacije. Strugholdov glas bio je miran; zvućao je kao da raspravlja o manjim neugodnostima koje su se dogodile na burzi. Iskrsla su neka nova bioloćka saznanja.

Virus je mutirao netko se ubacio u razgovor; glas mu je zvućao napeto.

Šminkera je to vidljivo pogodilo. Sam od sebe?

Ne znamo. Pućać je izvukao svoj upaljać. Za sada imamo samo izolirani slućaj u Dallasu.

Izmijenio se i njegov ućinak na tijelo nositelja rekao je Strughold. Virus viće ne napada samo ųrtvin mozak, koji je nadzorni organizam. Virus je razvio sredstva da modificira ćitavo nositeljevo tijelo.

Šminkerove usnice pretvorile su se u ravnu crtu.

U ųto?

Novu, izvanzemaljsku bioloćku jedinku.

Okupljenima je trebao samo trenutak da prihvate ono ųto su ćuli. Šminker se ne vjerujući zagledao u Strugholda. Moj Boųe . . .

Strughold je kimnuo. Geometrijsko ųirenje masovne zaraze primorava nas na odrećene nove procjene. Ponovno procjenjivanje naće uloge u njihovoj Kolonizaciji ...

Ovdje nije rijeć o Kolonizaciji! prasnuo je Šminker. To je spontana repopulacija! Sav nać trud ...

Glas mu je zamro, pogledom je prećao preko okupljenih. Ako je to istina, oni nas sve vrijeme zlorabe. Sve vrijeme radimo vjerujući laųima!

Moųda je rijeć o iznimci javio se jedan od okupljenih.

Kako moųemo biti sigurni u to?

Strugholdov je glas zazvonio mirnoćom dok se ostatak skupine okupljao oko njega.

Javit ćemo im što smo otkrili. Što smo saznali. Predat ćemo im tijelo zaraženo mutiranim organizmom.

Nadajući se, čemu? Da ćemo saznati da smo u pravu? Šminker je bijesno promatrao Strugholda. Da smo samo hranjiva kultura za stvaranje nove rase izvanzemaljskih životnih oblika?

Samo, nemoj zaboraviti tko je ta nova rasa. A tko je stara hladno je odgovorio Strughold. Što bismo dobili prikriivanjem bilo kakvih podataka pred njima? Praveći se da ne znamo? Ako je ova pojava mogući znak da je Kolonizacija već započela, naša saznanja mogla bi je zaustaviti.

A, što ako je ne zaustave? odvratilo je Šminker.

Svojom sadašnjom suradnjom postajemo prosjaci, sve do vlastite propasti! Naše neznanje proizlazi iz pristanka na suradnju s Naseljenicima.

Strughold je slegnuo ramenima. Suradnja je jedini izlaz kojim možemo spasiti sebe.

Stojeći pokraj njega, Pušać je kimnuo slažući se s njim. Još uvijek trebaju dovršiti sve pripreme.

Nastavit ćemo se koristiti njima jednako kao što se oni koriste nama rekao je Strughold. Ne bismo li dobili na vremenu. Kako bismo nastavili istraživati cjepivo.

Naše cjepivo može biti potpuno neučinkovito! zaurao je Šminker.

U svakom slučaju, bez cjepiva koje će djelovati na virus, ionako ćemo biti samo hranidbena kultura.

Sve su se oči upravile prema Šminkeru, promatrali su kako će odgovoriti na ove riječi. Članovi Sindikata iskreno su ga poštivali. Čak i da je Šminker u ovome trenutku ostao sasvim osamljen, kao glas vapijućega u pustinji, unatoč tome bili bi ga pripravnici saslušati.

Čini mi se da sam, umjesto zakasnivši, jednostavno mogao i ne doći progovorio je jedva obuzdavajući bijes. Vidim da smo već donijeli smjernice.

Strughold je rukom mahnuo prema televizoru, Pušać je prema uređaju upravio daljinski upravljač. Slika se zamrznula. Šminker je bacio pogled na zaslon i ugledao sliku bolničkog hodnika u kojem su Mulder i Scully razgovarali s mladim mornaričkim stražarom. Postoje komplikacije.

Oni znaju?

Mulder se našao u Dallasu prilikom našeg pokušaja uništavanja dokaza rekao je Pušać. Ponovno je otišao tamo. Netko ga je upozorio.

Tko?

Mislimo da je riječ o Kurtzweilu.

Tome smo čovjeku dopustili njegove slobode prekinuo ga je Strughold. Svojim nam je knjigama uvelike pomogao da uspijemo uvjerljivo zaniijekati sve. Je li nam još uvijek koristan?

Nitko ne vjeruje Kurtzweilu, niti njegovim knjigama javio se Šminker nestrpljivo. On je sitna riba. Čudak.

Mulder mu vjeruje dobacio je netko.

U tom slučaju, moramo ukloniti Kurtzweila rekao je Pušać.

Jednako kao i Muldera —zaključio je Strughold.

Šminker je bijesno odmahnuo glavom. Ubijte Muldera, i riskiramo da njegova osobna potraga preraste u križarski pohod.

Strughold se okrenuo prema njemu; u pogledu mu se jasno čitala ledena zloća.

Već smo obezvrijedili agenta Muldera. Uprljali smo njegov dobar glas. Tko će plakati nad još jednim obeznađenim mrtvacem?

Šminker mu je uzvratio pogledom punim izazivačkog prijezira. Mulder je daleko od sloma.

U tom slučaju, morate mu oduzeti ono što on smatra najvećom dragocjenošću rekao je Strughold. Okrenuo se i zagledao u televizor na kojem je žensko lice zauzimalo gotovo čitavu površinu zaslona. Ono jedino na svijetu bez čega on ne može preživjeti.

POGLAVLJE 9

BLACKWOOD, TEXAS

Muldere, ne znam... Scully je odmahivala glavom, zaškiljala je zagledavši se u blještavo sunce. Pred njom je, u beskrajnom pustinjском području, stajalo dječje igralište; vesela suprotnost okolnoj teksaškoj pustoši. On nije spominjao igralište.

Mulder je šetao između ljuljački, penjalica i tobogana. Sve je bilo blještavo i novo; plastika i metal bili su obojeni živim primarnim bojama: modrom, crvenom, purpurnom, žutom. Čak mu se i trava po kojoj je gazio činila nedinutom; gusta zelena trava koja je svoj sladak i svjež miris širila posvuda.

Scully, tip je označio točno ovo mjesto na geološkoj karti. Prstom je lupkao po presavijenom komadu papira kojeg je držao u ruci. Rekao je da su tu iskopali fosilne ostatke.

Scully je bespomoćno slegnula ramenima. Ne primjećujem ni najmanjeg traga arheološkim iskopinama, zapravo nikakve tragove bilo kakvih iskapanja. Čak niti odvoda niti poplavnih kanala.

Mulder je zbunjen, pogledom pretraživao područje. U vreloj daljini treperili su neboderi Dallasa, djeca su vozila bicikle oko skromnog stambenog naselja. Prišao je Scully te su zajedno prošetali uz rubove igrališta.

Sigurna si da su fosilizirani ostaci koje si pregledavala pokazivali jednake znakove oštećenja kao i uzorci uzeti s vatrogašćevog leša iz mrtvačnice?

Scully je kimnula. Kost je bila porozna, kao da ju je virus ili mikroorganizam polagano razarao.

I nisi nikada prije vidjela ništa slično?

Nisam. Sada je na nju došao red da se zbuni. Ta pojava nije bila vidljiva niti na jednom od imuno histokemijskih testova ...

Mulder ju je slušao, zagledan u vlastite cipele. Odjednom se naglo prignuo i dlanom lagano prešao po živome zelenilu.

Ovo ti nalikuje na novu travu? upitao je.

Scully je nakrivila glavu. Izgleda prilično zelena za ovdašnju klimu.

Mulder je kleknuo i zario prste u debeli zeleni sag. Minutu kasnije, podigao je ugao svježeg posađenog travnatog četverokuta, otkrivajući bijelu korijensku masu pomiješanu s tamnosmeđom zemljom. Pod njom se ukazala tvrda zapečena teksaška zemlja, cigleno crvena, tvrda poput pješčanika.

Tlo je potpuno suho otprilike tri centimetra ispod objavio je Mulder. Netko je ovo sve samo poslagao po zemlji. I to prilično nedavno, rekao bih.

Scully se polagano okrenula, promatrajući ljuljačke i klackalice živih boja. Sve su igračke sasvim nove. Ali ne postoji sustav za navodnjavanje. Netko pokušava prikriti tragove.

Do njih je dopro zvuk dobro im poznat iz djetinjstva; zujanje bicikala po asfaltu. Scully i Mulder okrenuli su se, gledajući prema slijepoj ulici nedaleko naselja, u kojoj su ostavili svoj automobil. Tamo su se vozila četvorica dječaka. Kada im je Mulder oštro zazviždao, zaustavili su se, zbunili i smeteno se iz daljine zagledali u njega.

Hej! doviknuo im je. Nisu ništa odgovorili, samo su, štiteći oči od sunca, promatrali dvoje odraslih koji su im se približavali.

Živite ovdje u blizini? upitala je Scully.

Dječaci su se međusobno pogledavali. Jedan je konačno slegnuo i rekao: Da.

Mulder je stao i pogledao ih. Prilično obični klinci iz središnjeg dijela Amerike, u podrezanim trapericama i majicama. Dvojica su vozila nove, sjajne BMX bicikle.

Jeste li vidjeli nekoga da nešto iskapa ovdje u okolini?

Dječaci su šutili; jedan od njih ipak je odgovorio, neraspoloženo: Ne bismo smjeli pričati o tome.

Ne biste smjeli pričati o tome? Scully ga je blago podbola. Tko vam je to rekao?

Treći dječak zapištao je: Nitko.

Dakle, nitko? Onaj isti Nitko koji je ovdje postavio parkić? Sa svim tim lijepim, novim igračkama ...

Mulder je rukom pokazao prema ljuljačkama, tada se strogo zagledao u dječake na čijim se licima jasno vidjela krivnja. Također su vam pokupovali

i bicikle, je li tako?

Dječaci su se nemirno meškoljili. Mislim da vam je bolje da nam kažete rekla je Scully.

Mi ne znamo tko ste vi šmrnuo je prvi.

Mi smo FBI-evi agenti.

Dječak je prezrivo pogledao Scully. Vi niste FBI-evi agenti.

Mulder je sakrio osmijeh. Kako znaš?

Izgledate kao trgovački putnici.

Mulder i Scully izvukli su svoje iskaznice. Dječaci su širom razjapili usta.

Svi su otišli prije otprilike dvadeset minuta brzo je rekao jedan. Išli su prema tamo ...

Svi su rukom pokazali u istome pravcu.

Hvala vam, dečki doviknuo im je Mulder. Povukao je Scully za sobom i požurio prema autu.

Dječaci su ostali stajati, nijemi; promatrali su kako se njihov iznajmljeni automobil penje na autocestu, za sobom podižući oblake crvene prašine iza sebe.

Mulder se nagnuo na upravljač, nogom je dokraja pritisnuo papučicu gasa. Automobil je pojurio, pretekavši nekolicinu vozila. Sjedeći pored njega, Scully je proučavala kartu, povremeno zabrinuto pogledavajući kroz prozor.

Neoznačeni kamioni cisterne... Mulder kao da je razgovarao sam sa sobom. Koga vruga arheolozi prevoze u cisternama?

Muldere, ja ne znam.

I kamo su se uputili s tim?

Ako ih namjeravamo pronaći, to je prvo pitanje na koje moramo odgovoriti.

Nastavili su voziti, a sunce je polagano putovalo beskrajem neba sve dok nije zastalo, nalik grimiznom disku, iznad obzora koji se pred njima protezao. Otkada su susreli posljednji automobil protekao je već sat vremena. Mulder je podigao nogu s papučice gasa i pustio da se auto polagano kotrljajući zaustavi. Pred njima ležalo je raskrižje. Svi putevi kao da su vodili Nikamo; Nikamo sjeverno ili Nikamo južno.

Nekoliko minuta motor je radio u praznome hodu. Mulder je progovorio, trljajući oči.

Kakav mi je izbor?

Scully je zatreptala gledajući prema zapadnome svjetlu, tada je iskrivila lice.

Nekoliko stotina kilometara pustoši u bilo kojem pravcu.

Gdje su se mogli uputiti?

Scully se zagledala kroz prozor, prema točki u kojoj je asfaltirana cesta skretala i nestajala u sumraku. Imamo dvije mogućnosti. Jedna od njih je pogrešna.

Mulder je gledao kroz svoj prozor. Misliš li da su skrenuli lijevo?

Scully je odmahнула glavom, nije skretala pogled. Ne znam zašto... mislim da su skrenuli desno.

Prošlo je još nekoliko tihih minuta. Tada je Mulder ponovno pritisnuo papučicu gasa. Auto je pojurio ravno naprijed, na nepopločani zemljani put. Poskakivali su preko kamenja i udubina; dok je vozio, posvuda oko njih dizali su se oblaci prašine; Mulderov izraz lica ostao je nepromijenjeno odlučan. Scully ga je pogledala očekujući nekakvo objašnjenje, ali on nije skretao pogled. Pred njima sunce je zašlo. Sve mračnije nebo prošarali su crni i crveni oblaci; na nebu se ukazalo nekoliko zvijezda. Scully je spustila svoj prozor, udahnula je mirise noći: meskit, kadulja, prašina. Prošlo je dvadeset minuta prije nego što se Mulder okrenuo prema njoj i napokon progovorio: Pet godina smo zajedno rekao je glasom koji nije dopuštao protivljenje. Koliko sam puta pogriješio?

Prošlo je nekoliko nijemih sekundi. Barem po pitanju vožnje.

Scully se zagledala u noć, nije rekla niti riječi.

Sati su prolazili. Mulder je vozio brzo, posvemašnju tišinu bi prekinuo samo povremeni pseći ili kojotov tulež, sovino kriještanje. Noćno nebo je blještalo, do kuda je pogled sezao, treperile su zvijezde; i ništa više. Kada je automobil počeo usporavati, Scully se osjećala kao da se budi iz sna te se nevoljko okrenula naprijed da pogleda što je to pred njima.

Oblaci prašine podigli su se i slijekali u gustoj tami. Nekoliko metara ispred auta, ograda i stupovi protezali su se u beskraj na obje strane, omotani debelom zahrđalom bodljikavom žicom. Divlje bijele ruže zajedno s vrijeskom gušile su ogradu, a opasni bačvasti kaktusi rasli su posvuda. Do kuda je Scully mogla doseći pogledom nije bilo vrata, niti rupe u ogradi.

Otvorila je vrata i izvukla se iz automobila. Nakon klimatizirane unutrašnjosti automobilske kabine, vrući teksaški vjetar natjerao ju je da se osjeća kao da stoji pred usijanom pećnicom. Pas je zalajao u daljini. Scully je prišla mjestu koje su osvjetljavali automobilski farovi, i zagledala se u

ploču s natpisom, čavlima prikovanu za stup. Iza sebe začula je Muldera kako otvara svoja vrata i prilazi joj.

Čuj, što se tiče bombe, bio sam u pravu, ne? upitao je, pomalo tugaljivo.

Upravo predivno rekla je Scully. I sve se uklapa.

Palcem je pokazala prema natpisu:

NEKI SU POKUŠALI; NEKI NISU PREŽIVJELI POKUŠAJ
VRATITE SE NATRAG

NEOVLAŠTEN PROLAZ ZABRANJEN

Molim? zapitao je Mulder.

U jedanaest sati moram biti u Washingtonu radi saslušanja... čiji bi ishod mogao utjecati na jednu od mojih najvažnijih životnih odluka. A upravo sada stojim usred Nedodije u Teksasu, i ganjam fantomske kamione cisterne.

Ne lovimo kamione živo je upao Mulder lovimo dokaze.

Dokaze čega, molim te?

Bomba u Dallasu eksplodirala je s nečijim odobrenjem kako bi se uništila tijela zaražena virusom. Scully, virusom kojeg si sama pronašla.

U cisternama se prevozi plin, u cisternama se prevozi gorivo; u cisternama se ne prevoze virusi.

Mulder se tvrdoglavo zagledao u tamu. Pa dobro, možda ih prevoze u ovima.

Što time hoćeš reći? Po prvi se put Scully zagledala ravno u njega; na licu joj se sve jasnije primjećivao gnjev i rastuća sumnja. Što mi nisi rekao?

Taj virus... Okrenuo joj je leđa, plašio se nastaviti.

Muldere . . .

Možda je izvanzemaljskog podrijetla.

Prošlo je nekoliko sekundi tijekom kojih ga je Scully promatrala s izrazom krajnje nevjerice. Tada: Ja ne mogu vjerovati! eksplodirala je. Slušaj, znaš, bila sam... bila sam, Muldere, bila sam s tobom malo previše puta.

Nogom je udario kamenčić, podigao je pogled, pogledao ju je krajnje nedužnim pogledom. Gdje si to bila?

Gutala prašinu usred noći po nekim zabitim cestama! Progonila nekakvu nepostojeću istinu ili tračak nade, kako bih završila ovdje gdje sam sad, u još jednoj slijepoj ulici ...

Glas joj je u trenutku zaglušila oštra zvonjava. Preko njihovih lica preletjelo je zasljepljujuće svjetlo. Zatečeni, u trenutku su se okrenuli i

zagledali prema ogradi od bodljikave žice.

U neočekivanoj poplavi svjetla, prometna oznaka pružnog prijelaza doslovno se stvorila niotkuda. Nije bilo rampe, niti zaštitnih vrata, samo taj znak koji je stajao kao neka sablasna opomena usred divljine. Mulder i Scully zaprepašteno su se zagledali u njega, te se okrenuli prema svjetlu koje je sve jače sjalo s obzora. Dok su ga promatrali, svjetlo je postajalo sve veće i veće, sve dok se nije pretopilo u far lokomotive koja je jurila prema njima.

Bez riječi su potrčali prema automobilu, zaustavivši se kada je vlak projurio pokraj njih. Ugledali su ono što su progonili po pustoši: dva neobilježena kamiona cisterne na labudicama. Za nekoliko sekundi kompozicija je iščezla, progutala ju je noć. Prometni znak potonuo je u tamu, i još jednom je mrtva tišina zavladała prerijom.

Kao jedan, Mulder i Scully su, ni trenutka ne razmišljajući, uskočili u auto. Farovi su presijecali tamu dok je Mulder oštro skretao; motor je zaurlao kada su pojurili za vlakom.

Slijedili su ga dugo, tračnice su blijedo sjale obasjane farovima dok su jurili ravno u noć. Oko njih krajobraz se počinjao mijenjati; prerija je postupno uzmicala pred uzvisinama, stjenovitim brdašcima i plitkim kanjonima koje je gušilo nisko raslinje.

Mrtvački crne planine uzdizale su se u daljini, pred nebeskim svodom koji je počeo blijediti pred svitanje. Okruživala su ih podnožja brda, zagušena niskim grmljem borovnice i vražjim kaktusima; dvostruka crta tračnica bila je jedini znak da je čovjek ikada kročio ovim područjem.

Tada su, jedva primjetno, tračnice počele slijediti dugačku padinu koja se lagano uzdizala. Podvozje unajmljenog automobila grebalo je po stijenama, gume su upadale i iskakale iz dubokih udubina; unatoč svemu, nastavili su svoju vožnju, mučno se probijajući uzbrdo. Sve dok, na posljatku, više nisu mogli nastaviti; tračnice su nestajale u utrobi planine, bez ikakve naznake što bi se moglo nalaziti na drugome kraju tunela. Auto se popeo preko tračnica, kotači su proklizavali na šljunčanoj podlozi, te se zaustavio na rubu klanca. Scully i Mulder izvukli su se van, navukli su vjetrovke ne bi li se obranili od hladnih zapuha pustinjskog vjetra. Ne tako daleko od njih, s druge strane klanca, s druge strane planine, čudan, mliječni sjaj ispunjavao je zrak.

Što misliš, što je to? tiho je upitala Scully.

Mulder je zabio ruke u džepove, i odmahnuo glavom. Nemam blagog pojma.

Uputili su se prema njemu, posrćući su se spuštali neravnom padinom. Pred njima se prostirala beskrajna zaravan, na čijem se rubu uzdizalo ono što je rasvjetljavalo noć; dvije goleme, blještavo bijele kupole, koje kao da su lebdjele u tami.

Usporavajući, pokraj njih zaustavljao se vlak koji je prevozio dva neobilježena kamiona cisterne.

Mulder je rukom pokazao prema njima. Scully je kimnula; bez riječi su se nastavili spuštati, kližući se preko kliskih sipina, grabeći suho grmlje kako bi se zadržali da ne padnu. Pred njima protezala se pustinjska visoravan. Spustivši se, pošli su bržim korakom, gotovo trčeći, probijali su se kroz pustoš. Nedaleko njih, nešto se pomaknulo i zašuštalo nošeno hladnim vjetrom, do njih je dopro travnat miris. Sve dok se gotovo nisu sudarili, sablasni sjaj koji je dopirao iz kupola nije im otkrio ono što je ležalo pred njima.

Gledaj ovo prošaptala je Scully, ne vjerujući očima.

U slabome svjetlu pred njima su se prostirala beskrajna jutra nasada kukuruza; u pustinjskom okolišu jednako nevjerojatna kao svježja voda, ili brda prekrivena snijegom. Među stabljikama provlačio se povjetarac, kukuruzovi brkovi su šušтали; Mulder i Scully polagano su se primicali i zastali na samome rubu polja. Ušli su u nasade, krećući se jedno za drugim u prolazu obrubljenom stabljikama koje su se izdizale gotovo čitav metar nad njihovim glavama. Scullyje odmahнула glavom: Muldere ovo je sasvim ludo.

Vrlo ludo, sasvim ludo. Zagledao se prema dvama kupolama koje su se nalik oblacima uzdizale na drugome kraju polja.

Imaš li kakvu ideju zašto bi itko uzgajao kukuruz u srcu pustinje?

Mulder je s ramena otresao opalu svilu i pokazao prema kupolama. Nemam, osim ukoliko one kupole nisu najveći pogon za proizvodnju kokica na svijetu.

Produžili su, vjetar je svijao stabljike dok su oni prolazili redovima kukuruza koji su nalikovali krajobrazu iz noćnih mora; ipak su, na posljetku stigli do drugog kraja polja. Zajedno su izišli na otvoreno.

Pred njima, neizmjerne veće nego što su uspjeli zamisliti, stajale su dvije blještave kupole. Nisu zamijetili nikakav znak da ih je itko čuvao. Nikakvih vozila, nikakvi zvukovi, nikakvi znakovi koji bi odvrćali

slučajne namjernike. Na trenutak je dvoje agenata zastalo i zagledalo se u sablasne građevine. Tada su oprezno požurili prema onoj bližoj njima.

Ulaz su zatvarala teška čelična vrata; na vratima nije bilo brave, nikakvog alarmnog sustava. Mulder ih je polagano, s ponešto napora povukao. Vrata su se otvorila uz šuštav zvuk koji im je davao do znanja da je unutrašnjost kupole bila pod pritiskom. Pogledao je Scully, pogledom koji je odavao radoznalost, i ušao unutra; Scully ga je slijedila u stopu.

U istom trenutku oboje su poskočili i vrisnuli kada su ih veliki ventilatori pričvršćeni na stropu kupole zasuli zapusima zraka. Začuo se zvuk nalik grmljavini, pojurili su dublje u unutrašnjost, prema jeci i tišini prostora pred njima.

Ovdje je hladno rekla je Scully drhtureći i čvršće se omotala vjetrovkom.

Zatreptala je; blještavilo kupole izazivalo je bol u očima, činilo se kao da u njoj vlada vječni dan, iako nigdje nije primjećivala nikakve svjetiljke. Temperatura je regulirana . . .

S kojom svrhom?

Mulder je zabacio glavu tako da je gledao ravno u vis. Pod svodom je visila vrtoglava mreža iskrižanih žica i vodova, čitavom prostoru dajući izgled jednostavnosti i neke savršene, iako neznane, svrhe. Kada je spustio pogled, ugledao je pod koji je bio prizemni suparnik umjetničkom djelu u visinama: siv, ravan, načinjen od kovine ili nekakve tvrde i otporne smole, i potpuno bezličan.

Posvuda oko njih zrak je mirovao, ali kako su polako napredovali prema središtu kupole, agenti su postupno postali svjesni zvuka. Neprekidno, zvučno zujanje; gotovo nalik zvuku električnih vodova, iako s ponešto drugačijim titranjem kojemu Mulder nije mogao pronaći prikladan naziv; kao da je sam zrak kanalizirao nekakvu energiju koja je pulsirala na frekvencijama, previsokim ili preniskim, da bi ih ljudi mogli zamijetiti.

Uputili su se prema središtu golemog prostora, oprezno koračajući sivom površinom poda, sve dok nisu stigli do crte razgraničenja, mjesta na kojem je podna obloga ustuknula pred samim središtem kupole, prostorom velikim poput nogometnog igrališta.

Pred njima, položeni na policama, nisko nad zemljom stajali su redovi nečega nalik kutijama čije su se stranice međusobno dodirivale; sve je to nalikovalo komadićima nekakve divovske slagalice ili ploče za igru. Površina kutija bila je otprilike tri kvadratne stope, sjajeći mutnim

kositrenim sjajem. Mulder je vrlo oprezno stao na jednu od njih. Učinila mu se sasvim sigurnom, trenutak kasnije Scully je pošla za njim, hodajući preko mreže.

Mislim da stojimo na vrhu nečega, vjerojatno velike građevine rekla je Scully, kada su zastali da se ogledaju oko sebe. Bilo je očevidno da su na poklopcima tih kutija načinjeni otvori, iako sada svi čvrsto zatvoreni, tako da nisu mogli vidjeti stoje u njima. Lagano je vrškom cipele pokucala po kutiji. Mislim da su to nekakvi otvori za provjetravanje Mulder se prignuo, položio je glavu na jedan poklopac; osluškivao je. Čuješ li?

Čujem nekakvo zujanje. Nalik električnome. Vjerojatno visokonaponski vodovi.

Podigla je glavu i zagledala se u neobičnu mrežu vodova i nadgradnji koja se protezala čitavom unutrašnjošću kupole.

Možda rekao je Mulder. A možda i ne.

Scully je ruku uprla ravno uvis. Što misliš, čemu služi ono tamo gore?

Nad njihovim glavama, na samom vrhu kupole, nalazila su se dva velika mrežasta otvora, sasvim nalik onim manjim pod njihovim nogama.

Nemam pojma rekao je Mulder, pridižući se.

Stajali su jedno uz drugo, zagledani u strop, kada je, bez ikakvog upozorenja, šupalj metalni udar odjeknuo čitavim prostorom.

Na stropu kupole počeli su se otvarati prorezi na jednom otvoru za prozračivanje. Kao da ih pomiče neka divovska, nevidljiva ruka, divovski metalni zasloni okretali su se iz svog ravnog, zatvorenog položaja, sve dok se nisu okrenuli ravno u vis. Otvorili su se tako da su Scully i Mulder kroz njih ugledali mračno noćno nebo, i osjetili hladan zrak koji je strujao kroz otvore na kupoli. Kada se prvi otvor do kraja otvorio, tek tada je i drugi započeo svoju prijeteću vrtnju, klizeći sve dok još jedna skupina otvora nije otkrila noć koja je okruživala kupolu.

Mulder se zagledao u otvor, grozničavo je razmišljao pokušavajući pronaći nekakvo objašnjenje za tu radnju nad njihovim glavama.

Rashladni otvori? Kupola je već sama bila prohladna, temperaturu su održavali neki nevidljivi rashladni sustavi. Spustivši obrve, spustio je pogled, osvrćući se oko sebe, tražeći nešto što bi mu moglo pružiti nekakvo objašnjenje. Pogled mu se prikovao za tajanstvene kutije pod njegovim nogama.

Tada mu je nešto palo na pamet. I to nešto iznimno neugodno. Nešto istinski zastrašujuće.

Scully... ?

Njegova je partnerica i dalje gledala uvis. Da... ?

Zgrabio ju je za ruku. Bježi!

Povukao ju je za sobom, potrčala je za njim; ne znajući zašto, trčala je prema ulaznim vratima, udaljenima dobrih stotinjak metara.

Oklijevala je; okrenula se i pogledala prema sivim redovima kutija s otvorima; ugledala je što se skrivalo u njima.

Jedan po jedan, otvarali su se prorezi na svim kutijama; sve je nalikovalo dominu, klizali su unatrag, sve dok nisu potpuno otkrili sadržinu kutija. Ispuštajući zvuk koji je nalikovao zvuku motorne pile koja zasijeca mokro drvo, iz kutija su izletjele pčele: tisuće i tisuće pčela, milile su iz kutija krećući prema otvorima u svodu.

Scully je dlanovima zakrila lice i okrenula se; posrćući, potrčala je za Mulderom. On je svoju vjetrovku omotao oko glave, ona je učinila isto, nespretno, spotala se dok su se oko nje rojili kukci. Vidjela je pčele kako se skupljaju na njezinoj vjetrovci, na njezinim nogama; pčele koje su se rojile tako gusto da joj se učinilo kako joj pogled zastire gust i taman veo.

Ne zastajkuj! zaurlao je Mulder, glas mu je bio prigušen rukavom vjetrovke.

Scully je potrčala za njim. Vrata su bila udaljena samo nekoliko metara, ali je počela zaostajati, počela je gubiti pravac kretanja dok se izluđujuće zujeći roj spuštao ravno na nju.

Mulder je izgledao kao da pliva kroz oblak kukaca, mahao je rukama, spuštao glavu. Približavao se izlazu kada se okrenuo i ugledao Scully koja je zaostajala za njim. Pčele su je pokrivale poput meke, valovite kože. Kretala se usporeno, zbunjena i preplašena.

Scully!!!

Nije bila u stanju niti podići glavu kako bi mu dala znak da ga je čula. Mulder je duboko udahnuo i potrčao prema njoj. Ispružio je ruku i zgrabio njezin ogrtač, ne mareći za pčele koje su ga preplavile. Tada ju je povukao za sobom prema mjestu na kojem su ventilatori ugrađeni uz vrata otpuhivali kukce koji su se tvrdoglavo privijali uz njezino tijelo.

Nogom je otvorio vrata, te je izgurao van ispred sebe. Upitao je, kada su se izvukli van, je li ju ubola pčela.

Mislim da nije.

Nakon lažnoga dana u nutrini kupole, noć ih je posve zatekla. Ali se, prije nego su uspjeli doći do daha, nešto drugo probilo kroz tamu. Ovaj put

nisu bile pčele, već dva zasljepljujuća snopa svjetla koja su im se približavala. Neočekivani zuj turbinskih motora ispunio je zrak kada su se dva helikoptera bez ikakvih oznaka na sebi obrušila na njih, izlijećući iza udaljenije kupole. Letjeli su nisko nad zemljom, reflektori su blještali; krenuli su ravno na Muldera i Scully.

Agenti su potrčali. Tragačima su izmakli iz vida samo nekoliko sekundi prije nego što su reflektori rasvijetlili mjesto na kojemu su do maloprije stajali. Potrčali su prema kukuružištu, utrčali među redove visokih nasada, rušeći stabljike i kidajući lišće koje im je priječilo put. Točno nad njihovim glavama helikopteri su se obrušavali, svjetla reflektora prodirala su kroz redove kukuruza poput dvije laserske zrake. Mulder i Scully istrčavali su između redova i ponovno utrčavali među nasade, jedva uspijevajući izbjeći svjetla. Helikopteri su sjekli zrak nad njima, poput dva ogromna kukca koja su se odvojila iz nekog drugog roja; oštro su skretali pretražujući nasade pod njima. Zračna struja njihovih propelera svijala je stabljike kukuruza poput tornada, otkrivajući sve što se možda moglo sakriti među njima.

Među redovima nasada Mulder se borio da dođe do zraka dok su mu se prašina i peludni prah uvlačili u usta i nosnice. Zateturio je između redova, izmakavši se u trenutku kada je tragačka zraka svjetla prešla točno nad njim; uspjelo mu je izbjeći joj, ali samo na trenutak. Izvukao se ispod polomljenih stabljika i zakašljao, pokrivajući usta; osvrnuo se oko sebe pogledom tražeći Scully.

Nestala je. Očajanje je potisnulo strah, te je ponovno utrčao među redove, dlanom je štitio oči dok je gledao između beskrajnih redova kukuruza.

Muldere!!!

Bila je negdje pred njim. Mulder se počeo probijati kroz nasade, počeo je hvatati zrak ugledavši kako mu jedan helikopter ulijeće u vidno polje. Scully! zaurao je.

Scully! Trčeći, neprestano ju je pozivao. Helikopter je na trenutak nepomično lebdio kao da razmišlja što dalje, tada se brzo okrenuo, i nemilosrdno se obrušio na njega.

Pred njim su redovi kukuruza postajali sve rjeđi. Ugledao je crnu padinu koju reflektori nisu osvjetljavali; bio je to rub polja. Srce mu je luđački udaralo dok je iz sebe izvlačio posljednje ostatke snage, trčeći prema otvorenoj zaravni. Iza njega grmio je helikopterski motor, zračnom strujom kršio je stabljike kukuruza. Mulder je stigao do ruba polja, bezglavo

pojurivši u noć. Teturajući, zaustavio se; dugim udisajima gutao je zrak. Na trenutak nije bio sposoban ni za što drugo, ali je tada za njegovim leđima zagrmio drugi helikopter. Okrenuo se i ugledao Scully koja je stajala metar udaljena od njega.

Scully?

Muldere! doviknula mu je, potrčavši prema njemu. Idemo ...!

Potrčali su, jedno pokraj drugoga prema obronku iza kojeg su sakrili svoj automobil. Kada su stigli do padine, počeli su se penjati bezumnom žestinom dok su kamenje i prašina prštali pod njihovim nogama. Tek kada su stigli do samoga vrha, usporili su i pogledali jedno drugo, u tami.

Istinskoj tami koju su osvijetljavale samo zvijezde; tami prijeteće nijemoj.

Helikopteri su nestali.

Gdje su isparili? progovorila je Scully kroz kašalj, trljajući oči.

Nemam pojma. Mulder je zastao na trenutak, pregledavajući zaravan pod njima: nezemaljski sjajne kupole, beskrajna polja uništenog kukuruza. Okrenuo se i potrčao, prema litici pod kojom su ostavili auto. Scully je potrčala za njim.

Kada su konačno stigli do automobila, odasvud ih je okruživala gotovo nestvarno tiha pustinja. Potrčali su prema autu, uskočili na sjedišta; Mulder je okrenuo ključ za paljenje i pritisnuo papučicu gasa.

Motor nije prihvatio.

Sranje zarežao je. Ponovno je okrenuo ključ; ništa. Pričekao je i pokušao iznova; ponovno, ništa. Počeo je okretati ključ, sada već bijesno, dok se Scully okrenula i gledala kroz stražnje staklo.

Muldere!

Iznad litice izronio je crni helikopter. U tom se trenutku automobilski motor probudio uz glasan urlik. Mulder je ubacio u brzinu i pritisnuo gas, gume su zacvilile kada je okrenuo kola i pojurio niz padinu ne paleći farove. Scully je bez daha gledala iza sebe, čekajući kada će ih helikopter početi progoniti.

To se nije dogodilo. Lebdio je na mjestu nekoliko sekundi, i, jednako tiho kao što se pojavio, okrenuo se i odletio ravno u noć.

POGLAVLJE 10.

FBI-ev STOŽER

ZGRADA »J. EDGAR HOOVER« WASHINGTON, D.C.

Direktorova pomoćnica Jana Cassidy nije voljela čekati. Deseti put počela je prekapati po papirima na svojem radnom stolu, stisnutih usana pogledavajući prema ulaznim vratima sobe za saslušanja. Sjedeći za stolom pored nje, ostali članovi Odbora pokušavali su izbjegavati njezin pogled. Cassidyeva je nestrpljivo uzdahnula, pogledala na sat; naglo je podigla pogled kada su se ulazna vrata otvorila.

Direktorov pomoćnik Walter Skinner provirio je glavom kroz otvor. Upravo dolazi umorno je objavio.

Skinner se povukao da propusti Scully. Ona je na sebi imala odjeću koju nije sa sebe skidala posljednja dva dana; skrivečki je pokušavala otresti sa sebe komadiće kukuruzne svile i peluda koji su se poput čičaka zalijepili za njezin sako.

Ušavši, spustila je glavu i popravljala kosu približavajući se stolu; tada ju je podigla i okupljenome Odboru, sjedajući, uputila ispaćen pogled. Skinner je ušao za njom te se pridružio ostalima, na drugoj strani stola.

Specijalna agentica Scully započela je Cassidyeva kopajući po papirima.

Ispričavam se što ste me čekali upala je Scully. Uljudno je pogledala direktorovu pomoćnicu Cassidy. Ali, sam sa sobom donijela neke nove dokaze . . .

Kakve dokaze?

Scully je s poda podigla svoju torbicu, izvukavši iz nje plastičnu vrećicu za pohranu dokaznog materijala. Oklijevajući, pogledala ju je. Kada je napokon progovorila, u njezinom glasu nije se nazirao ni najmanji trag uvjerenja.

Ovo su fosilizirani komadići kosti koje sam imala priliku proučiti, a koje smo prikupili na mjestu eksplozije u Dallasu . . .

Cassidyeva ju je promatrala hladnim pogledom, ali nije zamjećivala još nešto što je Scully sa sobom donijela iz Teksasa. Pod gustom kestenjastom kosom mlade agentice puzala je pčela, kao da proteže nožice nakon dugog putovanja. Na trenutak je zalebdjela nad mornarski modrom tkaninom.

Bili ste u Dallasu?

Scully je uzvratila Cassidyin izazivački pogled. Jesmo.

Namjeravate li nam otkriti što, što točno time pokušavate dokazati?

Da je eksplozija u Dallasu bila pripremljena kako bi se njome uništila tijela poginulih vatrogasaca, i da se posljedično tome, njihove pogibije i uzroci koji su do njih doveli ne bi morali objašnjavati...

Nezamijećena, pčela se ponovno sakrila, ovaj put pod ovratnikom Scullynog sakoa.

Cassidyeva je stisnula oči. Agentice Scully, to su veoma teške optužbe.

Scully se zagledala u svoje dlanove. Da. Znam.

Tu je izjavu popratio šapat i nejasan razgovor; članovi Odbora okretali su se jedni drugima, međusobno se došaptavajući. Direktorov pomoćnik Walter Skinner sjedio je u svojem naslonjaču, nemirno se meškoltio, promatrao Scully pokušavajući dokučiti koji joj je vrug ovoga puta pao na pamet.

Cassidyeva se zavalila i promatrala Scully. I, naravno, posjedujete neoborive dokaze o tome? Posjedujete nešto što bi ovu vašu tvrdnju izravno povezalo sa zločinom?

Scully joj je uzvratila pogled, nakon toga zagledala se u pod. Ništa potpuno neoborivo nevoljko je priznala. Ipak, nadam se. Radimo na istraživanju dokaznih materijala. . .

Radite, s kim?

Scully je oklijevala. S agentom Mulderom.

Cassidyeva je s izrazom posvemašnjeg razumijevanja kimnula prema ostalim članovima koji su se ponovno počeli namještati u svojim naslonjačima.

Direktorova pomoćnica pogledala je Scully, te rukom pokazala prema vratima.

Agentice Scully, molim vas, pričekajte malo vani. Moramo raspraviti vaše izjave.

Scully je vrlo polagano ustala. Podigla je torbicu, osvrnuvši se preko ramena, u tom trenutku ugledala je Skinnerov pogled; mješavinu jednakih dijelova sažaljenja i razočaranja.

CASEYEV BAR

JUGOISTOČNI DIO WASHINGTONA, D.C.

Kada je Fox Mulder otvorio vrata i ušao u Caseyev Bar bilo je već kasno poslijepodne. U baru je jednako tako mogla biti ponoć. Uvijek isti stalni posjetitelji tupih pogleda, sjedili su i razgovarali. Mulder na njih nije obratio pozornost; pogledom je pretraživao dno prostorije, gdje je neonska reklama za Budwiser slabašno treptala iznad usamljene prilike koja je sjedila u visokim, drvenim pločama ograđenome odjeljku. Kada je Mulder sjeo sučelice njemu, muškarac je poskočio, te se brzo nagnuo preko stola i zgrabio Mulderovu ruku.

Jeste li nešto otkrili? zapištao je Kurtzweil.

Jesmo. Na samoj teksaškoj granici. Nekakav eksperiment. Ono što su iskopali, dovezli su tamo u kamionima cisternama.

Što to?

Nisam siguran. Možda virus ...

Jeste li vidjeli sam eksperiment? Kurtzweil mu je uzbuđeno upao u riječ.

Mulder je kimnuo. Jesmo. Nakon toga počeli su nas progoniti.

Na što je to nalikovalo?

Tamo smo vidjeli pčele. I nasade kukuruza. Kurtzweil se zagledao u njega, a tada se nasmijao, napola nervozno, napola oduševljeno. Mulder je bespomoćno raširio ruke. Što je sve to?

Liječnik se izvukao sa svoga sjedala. Što vi mislite?

Mulder je izgledao zamišljeno. Sustav prijenosnika progovorio je nakon nekog vremena. Usjevi koji prenose gene. Pelud koji je genetski izmijenjen i pretvoren u nositelja virusa.

To bih i ja rekao.

Vi biste rekli? Mulder je pobijesnio. Želite reći da vi to niste znali?!

Kurtzweil nije odgovorio. Ne osvrćući se, pošao je prema dnu bara. Mulder ga je zapanjeno promatrao, tada je ustao i potrčao za njim, dok se onih nekoliko stalnih gostiju okretalo da vide o čemu je riječ.

Dostigao je Kurtzweila pred ulazom u toalet. Što točno mislite time da biste i vi to rekli? upitao ga je.

Kurtzweil mu nije odgovorio, ne zaustavljajući se, išao je prema stražnjem izlazu.

Gotovo zarežavši, Mulder ga je uhvatio za ovratnik, povukavši starijeg čovjeka prema sebi; dijelilo ih je samo nekoliko centimetara.

Vi ste mi rekli da znate odgovore.

Kurtzweil je slegnuo ramenima. Dobro, jesam, ali ne znam ih sve.

Vi ste me iskoristili ...

Ja sam iskoristio vas? sada je došao red na Kurtzweila da se uvrijedi.

Niste mi poznavali oca ...

Liječnik je odmahnuo glavom. Rekao sam vam... on i ja bili smo stari prijatelji.

Vi ste lažac Mulder je gotovo ispljunuo te riječi. Lagali ste mi kako bih prikupio obavijesti za vas. Za vaše posrane knjige. Niste li? Tresnuo je starca o zahodska vrata. Niste li?

U tom su se trenutku vrata otvorila. Čovjek je izišao iz toaleta, proguravši se između njih. Kurtzweil je iskoristio priliku, otrgnuo se i istrčao kroz stražnja vrata.

Mulder ga je popratio pogledom, i potrčao za njim.

Kurtzweil!

Zatreptao je zasljepljen blještavim poslijepodnevnim svjetlom; bezuspješno se ogledavao oko sebe, tražeći svoj plijen. Trenutak kasnije, ugledao ga je, potrčao je. Stanite!

Kada je dotrčao do Kurtzweila, stariji se čovjek okrenuo prema njemu neočekivano gnjevno.

Da nije bilo mene najebali biste kao žuti zarežao je, prstom nabadajući Muldera u prsa. Uspjeli ste vidjeti sve to samo zato što sam vas ja odveo do toga. Zbog vas riskiram svoju glavu.

Vašu glavu? Mulderov je glas pucao, nabijen prijezirom. Sinoć su me dva crna helikoptera naganjala po čitavom Teksasu ...

I, što mislite, zašto sada stojite ovdje i razgovarate sa mnom? Agente Mulder, ti ljudi ne griješe.

Kurtzweil se okrenuo na petama i otišao. Mulder je gledao za njim, zaprepašten i onijemio, kada mu je pozornost naglo privukao zvuk koji je do njega dopro iz visina. Okrenuo se i ugledao neku priliku koja se penjala požarnim stubištem.

Visok muškarac; jasno je vidio samo njegove noge, ali je bilo sasvim očevidno da ih je nadzirao. Kada je Mulder zakoračio unatrag kako bi bolje

pogledao muškarca, taj se okrenuo, pogledao ga, uvukao se kroz jedan otvoren prozor, izgubivši mu se iz vida.

Mulder ga je vidio samo na trenutak, ali mu je ta pojava bila na neki način poznata. Čovjekova visina, kratko podšišana kosa . . .

Mulder se namrštio, umorno prešavši dlanom preko čela; tada je pohitao niz uličicu ne bi li dostigao Kurtzweila.

Liječnik je iščezao. Mulder je bez daha istrčao na pločnik, pregledavajući ulicu i okolne zgrade. Kurtzweila nije bilo nigdje. Nekoliko minuta šetao je okolinom, tragajući za poznatim kišnim ogrtačem i pognutom sijedom glavom. Konačno je morao sam sebi priznati: Kurtzweil mu je kliznuo kroz prste.

Stigavši do svog stana, Mulder je zabio ključ u bravu i doslovno utrčao unutra, zaboravljajući zatvoriti za sobom vrata. Sako je bacio na kauč i počeo otvarati ladice jednu za drugom, sve dok nije pronašao ono što je tražio; hrpu albuma s fotografijama. Počeo ih je otvarati jednog za drugim, pregledavajući polaroide i crnobijele fotografije, veličine 9x13, u njihovim zaštitnim plastičnim košuljicama; pregledane albume bacao je na pod.

Konačno je pronašao. Album s napola oljuštenim naslikanim tratinčicama na naslovnici; kada ga je otvorio, njegov se sadržaj rasuo po podu. U njemu su bile spremljene stranice i stranice fotografija načinjenih tijekom njegovih »zlatnih« godina: prskalice na travnjacima, ljetna logorovanja, pecanje na jezeru, proslava petog rođendana njegove sestre Samantha. Fox i Samantha prvi dan u školi. Fox, Samantha i njihova majka. Samantha s njihovim psom.

Tamo je, uz fotografije roditelja i rođaka koje već godinama nije pregledavao, bila fotografija obiteljskog roštiljanja. Njegova majka koja kleči na tratini između Foxa i njegove sestre; iznad njih, nasmiješeni otac stoji iza roštilja. Pokraj njega, visok, tamnokos muškarac, mršavoga lica, također nasmijan, niti najmanje pogrbljen, i mlađi, mnogo godina mlađi.

Alvin Kurtzweil.

Kucanje po vratima trgnulo ga je iz njegovih snatrenja. Mulder se okrenuo, zatečen, podigao je pogled i ugledao Scully koja je stajala na otvorenim vratima.

Pogledi su im se susreli.

Što je? Ustao je, razbacujući fotografije posvuda. Scully? Što nije u redu?

Salt Lake City, država Utah tiho je progovorila. Premještaj stupa na snagu odmah.

Odmahnuo je glavom, odbijao je slušati što ona govori.

Već sam Skinneru predala svoj pisani otkaz dodala je, slomljeno.

Mulder ju je netremice promatrao. Scully, ne možeš odustati.

Mogu, Muldere. Već sam dvojila trebam li ti to osobno priopćiti, budući da sam znala ...

Zakoračio je prema njoj, zaustavio se pokazujući joj fotografije rasute po podu.

Blizu smo rekao je, očaj u glasu bio mu je sve primjetniji. Na samom smo rubu ...

Muldere, ti si na rubu. Zatreptala je, odvrtila pogled. Molim te... molim te, nemoj mi to činiti.

Nastavio je gledati u nju. Nije mogao povjerovati da je došla ovamo, nije vjerovao da bi to mogao biti kraj. Nakon svega što si sinoć vidjela progovorio je Scully, nakon svega što si vidjela... Ne možeš samo tako odustati.

Mogu. Odustala sam. Gotovo je.

Zaprepašten, mahao je glavom. Samo tako ...

U ponedjeljak ću se obratiti državnoj komisiji i predati zahtjev za povratak na svoj liječnički posao ...

Scully, potrebna si mi ovdje! prekinuo ju je.

Nisam, Muldere. Nikada ti nisam bila potrebna. Samo sam te zadržavala. Prisilila se skrenuti pogled s njega, grizla je usnicu ne bi li tako zadržala suze. Okrenula se i pošla prema vratima. Moram ići.

Dostigao ju je prije nego što je stigla do dizala, trčao je da održi korak s njom. Nisi u pravu viknuo je.

Scully se okrenula. Zašto su me dodijelili tebi? bijesno ga je upitala. Zato da obezvrijedim tvoj rad. Da te zauzdam. Da te isključim.

Odmahnuo je glavom. Nije tako. Scully, spasila si me. Položio je ruke na njezina ramena, zagledavši se u njezine bistre, modre oči. Bez obzira što je sve ponekad izgledalo nemoguće i obeshrabrujuće, tvoj prokleta, kruta racionalnost i znanost spašavali su me; stotinama, tisućama puta. Ti si... ti si me održala časnim, ti si me učinila potpunim. Scully, toliko ti puno dugujem, a ti meni ne duguješ ništa.

Glava mu je klonula, u grlu mu se stvarao uzao dok je nastavljao govoriti glasom koji je bio malo glasniji od šapta. Ne želim ovo raditi bez

tebe. Ne znam, mogu li. A ako sada odustanem, oni pobjeđuju ...

Pogledao ju je u oči, uzvraćala mu je pogled, nijemo; njezine oči u slabome svjetlu postale su tamnomodre.

Malo se odmaknula od njega, ne prestajući ga promatrati; u njezinome pogledu naziralo se poštovanje, i tuga. Njegove ruke gotovo su lebdjele nad njezinim ramenima kada se podigla na vrškove prstiju i poljubila ga u čelo.

Nije se pomakao, za trenutak ostao je sasvim nepomičan. Pogledi su im se susreli, dodirnuli se. Neočekivana, neobjašnjiva napetost prostrujala je njima. Tada ju je čvrsto zagrlio, privukao k sebi, prstima je dodirivao njezin dugački vrat, njezinu toplu put pod gustom kestenjastom kosom, njezine obraze. Oklijevala je samo trenutak, tada mu je uzvratila zagrljaj. Osjetila je nježan dodir njegovih usana na svojim, i tada ...

Jo! Scully se odmaknula od Muldera, trljajući vrat na mjestu gdje je on položio svoj dlan.

Oprosti. Mulder se zagledao u nju, pitajući se gdje je pogriješio.

Scullyn glas zvučao je odebljalo. Mislim ... nešto me... ubolo.

Povukla je ruku s vrata, Mulder joj je prišao s leđa, prstima brzo prelazeći po njezinom vratu. Odmahnuo je glavom. Mora da ti se zavuklo u bluzu.

Ostao je bez daha kada je Scully zateturala, brzo ju je uhvatio u naručje. Glava joj se pijano klatila dok je Mulder prestravljen, prošaptao: Scully ...

Pogledala ga je stisnutih očiju, otvorila je šaku. Na dlanu je ležao bumbar, mlitavo trzajući nožicama. Nešto nije u redu promrmljala je, na rubu svijesti. Osjećam ... bolno probadanje ... u prsima. Nešto ... napada moje motoričke funkcije. Ja ...

Izbezumljen, Mulder ju je, najnježnije što je mogao, spustio i položio na pod. Potpuno je omlitavjela, bila je bespomoćna poput usnulog djeteta; glava joj je pala ustranu. Nastavila je govoriti, glas joj je sve više slabio, pogled je postajao mutan: Puls mi je nepravilan; osjećam neobičan okus na donjem nepcu.

Mulder je kleknuo pokraj nje, naprežući se da bije čuo. Mislim da si pretrpjela anafilaktički šok . . .

Ne... ovo je . . .

Scully ... Mulderov glas gotovo je pucao.

Nisam alergična prošaptala je. Nešto ... ovo ... Muldere ... mislim ... mislim da bi trebao pozvati Hitnu pomoć.

Skočio je na noge i potrčao do telefona, nazvao je 911. Specijalni agent Fox Mulder. Ovo je hitan slučaj. Agent je povrijeđen . . .

Prošlo je samo nekoliko minuta prije nego su se izvana začule sirene. Prošao je pokraj dizala, sjurio se stubištem u prizemlje, otvarajući vrata dvojici bolničara koji su protrčali pokraj njega noseći sklopljena nosila. Potrčao je za njima, isprekidano prepričavajući tijek događaja. Kada su bolničari stigli do Scully, jedan je rasklopio nosila, dok je drugi kleknuo pokraj nje.

Čujete li me? bolničar je gotovo vikao. Možete li reći kako se zovete?

Scullyne usne pomaknule su se, ali iz njih nisu izišle nikakve riječi. Bolničar je pogledao svog partnera. Grčenje u grlu i dušniku. Ponovno je pogledao Scully i zapitao je: Dišete li pravilno?

Odgovor je izostao. Prislonio je uho uz njezina usta i osluhnuo. Dišni putevi su otvoreni. U kola s njom.

Podigli su je na nosila, Mulder je pošao za njima u hodnik. Susjedi su stajali u vratima promatrajući bolničare koji su gurali nosila prema dizalu.

Oslobodite prolaz! Idemo, ulazimo ...

Mulder je ušao u dizalo s njima, spustio se u prizemlje i otrčao van gdje je vozilo Hitne pomoći stajalo s upaljenim rotirajućim svjetiljkama. Bolničari su bučno otvorili ulazna vrata, pažljivo spustivši nosila s pločnika na cestu. Mulder je potrčao za njima.

Rekla je da osjeća neobičan okus na donjem nepcu rekao im je. Iako, prije nije pokazivala alergijske reakcije na pčelinje ubode. Ta pčela koja ju je ubola mogući je prijenosnik virusa.

Drugi bolničar zagledao se u njega. Virus?

Zovi ih preko radija prvi bolničar doviknuo je vozaču. Javi da je došlo do citogenične reakcije, da tražimo savjet, i moramo dati. . .

Dogurali su nosila do stražnjih vrata, znalački ih podigavši. Scully je zakolotala očima, na trenutak se zagledala u Muldera. Nemoćna da govori, pokušavala ga je gledati u oči dok su je ubacivali u kola Hitne pomoći. Prije nego što se Mulder uspio uspeti i pridružiti Scully, bolničari su zalupili dvokrilna vrata.

Hej, u koju je bolnicu vozite? uspio je izgovoriti dok su se vrata zatvarala.

Otrčao je do vozača kombija, izbezumljeno mašući rukama. Zakucao je na prozor.

U koju je bolnicu vozite?

Tada je prvi put malo bolje pogledao vozača, visokog muškarca u svijetlomodroj odori Hitne službe; kosa mu je bila kratko podšišana. Hladnim pogledom promatrao je Muldera, koji je zaprepašten ustuknuo.

Jer je, odjednom, u djeliću trenutka, sve sjelo na svoje mjesto. Odora mu je probudila sjećanja: visoki muškarac na požarnim stubama koji uskače kroz otvoreni prozor u zgradu; visoki muškarac u radnom kombinezonu koji izlazi iz kantine u kojoj je bila postavljena bomba. Sada, vozač vozila Hitne pomoći ...

Bio je to isti čovjek. Vozačeva ruka se podigla, pištoljem je nanišanio ravno u Muldera. U sljedećem trenutku prasak se prolomio kroz noć. Mulder je pao na leđa, hvatajući se za glavu dok su kola Hitne pomoći, cvileći gumama, kretala punom brzinom. Krvareći, ležao je na cesti, njegovi susjedi promatrali su ga prestravljeni, dok su druga kola Hitne pomoći dojurila, zaustavljajući se uz škripu kočnica da bi dva bolničara mogla iskočiti iz njih i pojuriti do čovjeka koji je ležao.

ZRAČNA LUKA NATIONAL WASHINGTON, D.C.

Sat vremena kasnije, neobilježeno pomoćno vozilo stajalo je na pisti koja je gledala na Haines Point, s motorom koji je radio u praznom hodu. Iz udaljenog, neupadljivog hangara, privatni Gulfstream mlažnjak izvukao se i počeo polagano rulati pistom. Kada se zrakoplov izvukao iz hangara, izišavši na otvoreno, motor kamioneta prestao je raditi. Iz kabine su iskočila dvojica muškaraca u crnim kombinezonima, i brzo prišli stražnjem kraju vozila. Otvorili su vrata te oprezno i pažljivo izvukli veliki, blještavi kontejner, kriogeničku kupolu, čiju je vanjsku površinu skrivala potpuno luda mreža monitora i brojčanika, boca s kisikom i rashladnih uređaja. Unutrašnju je površinu pokrivao tanak sloj mraza, iza kojega je, vidljiva kao kroz maglu, ležala Scully. Tijelo joj je bilo privezano za nosila, udovi i trup bili su potpuno nepomični; izgledalo je kao da je mrtva, osim, kada su dva muškarca iznijela kontejner iz kamioneta, njezine su se oči jedva primjetno pomicale, zatreptale.

Gulfstream se okrenuo, zarulao je prema kamionetu, svojim nosom prodirući kroz tamu. Zaustavio se na nekih šest metara od kamioneta. Dvojica nosača krenuli su još brže, noseći kontejner s njegovim ljudskim sadržajem prema zrakoplovu. Kada su prišli, otvorila su se vrata na boku letjelice. Stube su se razmotale i dotakle tlo, trenutak kasnije, u otvoru se pojavio muškarac. Stajao je na vrhu stuba, promatrao, tada je izvukao kutiju cigareta iz sakoja, i zapalio jednu. Stajao je tamo čitavu minutu, pušio; nosači su donijeli kontejner do teretnog prostora i ubacili ga unutra.

Kada su završili, okrenuli su se i potrčali prema kamionetu. Pušač je opušak bacio na pistu i nestao u unutrašnjosti zrakoplova. Stube su se uvukle, zrakoplov je zaokrenuo, te se uputio prema glavnoj uzletnoj stazi. Deset minuta kasnije vidljiva su bila samo njegova pozicijska svjetla koja su sjekla tamu dok je zrakoplov jurio nad gradom.

POGLAVLJE 11.

ODJEL ZA INTENZIVNU NJEGU

*KLINIČKI BOLNIČKI CENTAR, GEORGE WASHINGTON
WASHINGTON, D.C.*

Mislim da dolazi svijesti ...

Je, je, budi se!

Muldere... Muldere...

Ležeći u postelji, Mulder je zatreptao, boljelo ga je. Boljelo je čak i pomisliti da bi otvorio oči, tako da neko vrijeme nije otvarao oči; ležao je slušajući glasove koji su dopirali iz visine. Muški glasovi, nekako poznati.

Muldere...?

Otvorio je oči. Nad njim, okružena bolničkim svjetlima i policama s dijagnostičkim uređajima, bila su tri lica uokvirena stropom. O, Bože... zaječao je Mulder.

Langly je odmahivao glavom, duga kosa padala mu je na lice. Što je?

Pokraj njega, maleni Frohike, i Byers, kao i uvijek udvoran, zabrinuto su promatrali agenta.

Limenko zaprepašteno promatrajući prvo Byersa, a onda Langleya, prošaptao je Mulder. Strašilo ...

Malo je podigao glavu, njome pokazujući Frohikea. ... i Toto. Zaječao je, te se uspravio, oprezno trljajući lice; namrštio se kada je napipao zavoje. Što ja ovdje radim?

Dobio si metak u glavu tihim glasom objašnjavao mu je Byers. Zrno je probilo tkivo na desnoj obrvi, ali se odbilo o čeonu ploču.

Mulder je prstom prešao preko zavoja. Penetracija bez perforacije izvalio je glupost.

Langly je kimnuo. Tri centimetra u lijevo i svirao bi harfu.

Izveli su kraniotomiju kojom su smanjili pritisak koji je stvarao subduralni hematoma nastavio je Byers. Nisi se budio iz nesvijesti otkako su te dovezli ovamo.

Onaj tvoj, Skinner, čitavo je vrijeme bdio rekao je Frohike.

Langly ga je prekinuo: Čim smo to saznali, odjurili smo u tvoj stan. U telefonu smo ti pronašli »bubu« ...

Kako bi zorno prikazao, Byers je izvukao sićušni mikrofon, te ga zanjihao pred Mulderovim licem.

I još jednu u hodniku dodao je Frohike. Na dlanu mu je ležala malena staklenka u kojoj je bio bumbar.

Mulder se zagledao u nju, oči su mu se raširile kada ga je preplavilo sjećanje.

Scully je imala strašnu alergijsku reakciju na ubod .. .

Točno rekao je Byers. A ti si nazvao 911. Samo što su presreli tvoj poziv.

Mulder je odmahivao glavom. Odveli su je . . .

Zbacio je pokrivač sa sebe, drhturio je naprežući se da noge spusti na pod. Kad mu je to uspjelo, vrata njegove sobe malo su se odškrinula. Kroz otvor je provirio pomoćnik direktora Walter Skinner, briga na licu pretvorila se u iznenađenje kada je ugledao Muldera koji se uspravljao.

Agente Mulder!

Mulder je skrenuo pogled na njega, pritom umalo izgubivši ravnotežu.

Gdje je Scully? upitao je promuklo. Langly ga je zgrabio za rame, hvatajući ga da se ne skljoka.

Skinner je ušao u sobu, tiho zatvorivši vrata za sobom. Prišao je Mulderu, i pažljivo se zagledao u njega, prije nego što je hladno odgovorio: Nestala je. Ne možemo pronaći niti nju, niti vozilo u kojem su je odvezli.

Tko god bili... Mulderov glas drhtao je, Langly ga je čvršće primio. ... Povezani su izravno s Dallasom. Povezani su izravno s eksplozijom.

Skinner je kimnuo. Znam. Ne mareći za Mulderov iznenađen pogled, nastavio je: Agentica Scully izvijestila je OPR o vašim sumnjama. Temeljeći zahtjev na njezinome izvješću, poslao sam tehničku ekipu u stan specijalnog oblasnog agenta Michauda. Na njegovim osobnim stvarima pronašli su tragove pentaeritoltetranitrata; analiza je pokazala da se tragovi podudaraju s ostacima eksplozivne naprave postavljene u sokovniku.

Mulder se uspravio na postelji, u glavi mu se vrtjelo. Do kuda sve to seže?

Ne znam.

Mulder je šutke sjedio čitavu minutu, upijajući u sebe sve što je čuo. Kada je ponovno podigao glavu, samo na trenutak ugledao je nečije lice uokvireno prozorčićem na vratima. Muškarac u odijelu, promatrao je potajice Muldera, Skinnera i ekipu iz Usamljenog strijelca. Mulder je zbacio zavoje i pogledao jednoga člana Usamljenog strijelca. Byers, trebam tvoje odijelo.

Byersa je to iznenadilo. Moje?

Skinner se namrštio. Agente Mulder, što to radite?

Mulder je već otkopčavao bolničku pidžamu, skrivajući se iza Frohikea, pognut se uputio prema kupaonici. Moram pronaći Scully.

Znaš li gdje je? upitao je Frohike.

Nemam pojma. Mulder je skinuo pidžamu i nervozno domahnuo Byersu. Iako, mislim da poznajem nekoga tko bi to mogao znati.. .

Tko bi drugi izrekao je to s nekom mračnom odlučnošću, dok je Byers počeo neodlučno svlačiti svoju odjeću.

Nedugo zatim, otvorila su se vrata Mulderove sobe. U hodnik je prvo stupio Langly, za njim Frohike, nervozno se ogledavajući oko sebe dok se iza njih u hodnik izvukla treća prilika, odjevena u Byersov sako i elegantnu kravatu. Možda samo metar dalje od njih, muškarac u odijelu naslonio se leđima na zid i čitao novine. Kada se trojka uputila hodnikom, muškarac u odijelu podigao je pogled.

Pogledao ih je, te se nemarno okrenuo i polako uputio prema Mulderovoj sobi; pogled mu je odavao sumnjičavost dok se naginjao i provirivao kroz maleni prozor.

U sobi, do brade pokriven plahtama, u bolničkoj postelji nepomično je ležao netko. Pokraj njega stajao je Walter Skinner i s nekim razgovarao telefonom. Muškarac u odijelu pogledao je postelju, te se okrenuo i nastavio gledati niz hodnik.

Na kraju hodnika tri su muškarca brzo hodala; Langly i Frohike pokrivali su Muldera. Čim su skrenuli za ugao, Frohike je Mulderu potajno pružio mobitel. Ne oklijevajući ni trenutka, Mulder je nazvao doktora Kurtzweila.

POGLAVLJE 12

CASEYEV BAR

JUGOISTOČNI DIO WASHINGTONA, D.C.

U mračnoj uličici iza Caseyevog bara, Alvin Kurtzweil nervozno je čekao, naprežući pogled ne bi li ugledao Foxa Muldera. Budući da Mulder nije dolazio, okrenuo se i pošao prema stražnjem ulazu u bar, rukom je posegnuo prema kvaki. Okrenuo ju je, ušao unutra, i naletio na mršavog, otmjeno odjevenog čovjeka u ogrtaču od kašmira; muškarac je podigao ruke, podrugljivo srdačno pozdravljajući Kurtzweila.

Doktor Kurtzweil? Doktor Alvin Kurtzweil?

Isuse Bože... Kurtzweil je na trenutak ostao bez daha, ne okrećući se, rukom iza leđa tražio je kvaku. Prestrašen, osvrtao se oko sebe, pokušavajući uzmaći van; Šminker se nije prestajao osmjehivati.

Iznenadeni ste. Ipak, zacijelo ste očekivali da će vaša indiskretnost izazvati određene reakcije ...

Kurtzweil je tresao glavom. Nisam mu rekao ništa.

Potpuno sam uvjeren da ste imali dobar razlog reći agentu Mulderu sve što ste mu rekli hladno je odvratio njegov sugovornik. To su male slabosti koje napadaju ljude u našim godinama; žudnja za ispovijedi. Zastao je nakratko, zatim je dodao: Ja sam moram ispovijediti mnogo toga.

Kurtzweil se zbunjeno zagledao u njega; ozbiljan glas i riječi smele su ga. Na kraju je ispalio: Što radite ovdje? Što želite od mene?

Nadao sam se da ću pokušati i pomoći vam da shvatite. Ovamo sam došao namjeravajući zaštititi vlastitu djecu. I to je sve. Nama dvojici ostalo je još malo vremena. Mogu se samo nadati da to ne vrijedi za njih.

Stajao je miran, otvorio vrata, kao da upućuje neki poziv. Kurtzweil je nepomičan stajao koji trenutak kao da važe riječi svog sugovornika; trenutak poslije projurio je kroz vrata, odgurnuo Šminkera i probio se u

uličicu. Potrčao je prema ulici, ali je načinio samo nekoliko koraka prije nego što su bljesnuli farovi i zaslijepili ga.

Limuzina se uvukla u uličicu, motor je zagrmio ubrzavajući uskim prolazom. Kurtzweil je stao, zadihan, žmirkao je gledajući automobil koji mu se približavao. Okrenuo se i prestrašen zagledao u muškarca koji je mirno stajao u vratima.

Fox Mulder s treskom je otvorio ulazna vrata Case yevog bara, izbezumljeno pogledom tražeći Kurtzweila. Bar je bio pun; nikada prije nije bilo toliko gostiju. Probio se između njih, zastajući da bi provjerio pravac kretanja, ili uzalud pogledom pokušao obuhvatiti čitavu, slabo osvijetljenu prostoriju. Kurtzweila nije bilo nigdje. Mulder je uzdahnuo, rukom prošao kroz kosu, i počeo se probijati prema dnu bara, prema odjeljku u kojem je liječnik obično sjedio.

Odjeljak je bio prazan. Mulder je duboko udahnuo, sada ga je panika obuzela dokraja. Okrenuo se i potrčao prema vlažnom hodniku u kojem su se nalazili zahodi, probio se kroz skupinu žena koje su se smijale, i izvukao u uličicu.

Sranje prošaptao je.

Na pločniku načinjenom od granitnih kocaka stajala je duga limuzina čiji je motor radio u praznome hodu. Pokraj prtljažnika, visok, neobično otmjeno odjeven muškarac, i njegov vozač u odori, gurali su nešto u prtljažnik. Mulder se zagledao u njih; spustili su poklopac prtljažnika. Elegantni muškarac podigao je pogled, i umjesto pozdrava rekao: Gospodine Mulder.

Mulder je stisnuo šake. Što se dogodilo Kurtzweilu?

Šminker je samo slegnuo ramenima. Došao je, i otišao.

Šminker je krenuo prema Mulderu, Mulder je uzmaknuo, još uvijek teško dišući.

Gdje je Scully?

Šminker se zaustavio na otprilike metar od njega. Pogledom je prešao preko Mulderovih cipela, prekratk ih hlača, i premalenog sakoša posuđenog od Byersa.

Trenutak kasnije pogledao ga je u oči i rekao: Imam odgovore na vaša pitanja.

Je li živa?

Živa je. Šminker je nakratko zašutio, te rekao: Potpuno sam pripravan sve vam reći, iako ste većinu toga i sami otkrili.

Mulderovo grlo se steglo. Riječ je o zavjeri?

Više mi se sviđa riječ sporazum odgovorio je njegov sugovornik. Tu je riječ i vaš otac rado upotrebljavao.

Mulder je zakoračio prema njemu. Želim znati gdje je Scully.

Šminker je kimnuo glavom. Rukom je posegao u džep, Mulder se ukočio; iz džepa je izvukao tanku tamnozelenu pustenu omotnicu. Šminker je omotnicu položio na dlan i rekao: Lokacija na kojoj se nalazi agentica Scully. I sredstvo koje će joj spasiti život. Izvolite ...

Rukom je pokazao prema automobilu pokraj kojeg je stajao vozač, držeći otvorena stražnja vrata. Mulder je za trenutak oklijevao, a onda pošao prema vozilu. Zaobišao je Šminkera i kliznuo na sjedalo. Stariji čovjek ušao je poslije njega i zatvorio vrata. Mahnuo je vozaču; limuzina je polagano krenula.

Mulder je sjedio uspravno, oprezno pogledom prelazeći preko čovjeka koji je sjedio pokraj njega, skrenuvši pogled prema vozaču koji mu je uzvratio pogled u retrovizoru. Bez riječi, Šminker je Mulderu pružio omotnicu.

Što je unutra? zapitao je Mulder.

Oslabljeno cjepivo za virus kojim je zaražena agentica Scully. Ona ga mora primiti tijekom sljedećih devedeset šest sati.

Mulder ga je promatrao; spustio je pogled prema pustenoj omotnici u ruci.

Lažete.

Ne lažem. Šminker se zamišljeno zagledao kroz zatamnjeno okno. Iako, ničime nisam u stanju dokazati suprotno. Virus je izvanzemaljskog podrijetla. O njemu znamo vrlo malo; osim činjenice da je on izvorni stanovnik ovog planeta.

Mulder ga je sumnjičavo promatrao. Virus?

Najjednostavniji, nezaustavljiv oblik života. Što je virus ako nije kolonizirajuća sila kojoj se nemoguće suprotstaviti? Nastanjuje podzemne pećine i čeka mutaciju.

Kada mutira, napada.

To je ono što ste pokušavali prikriti? Mulder više nije prikrivao odvratnost u glasu.

Zarazu?

Ne! bijesno je povikao Šminker. Za ime Božje, shvatili ste sve potpuno pogrešno. AIDS, virus Ebole... na evolucijskoj ljestvici oni su

novorođenčad. Ovaj je virus hodao ovim planetom davno prije prvih dinosaura.

Mulder je prigušeno opsovao. Što time mislite; »hodao«?

Agente Mulder, vaši izvanzemaljci. Vaši mali zeleni... oni su stigli ovamo prije više milijuna godina. Oni koji su ostali ovdje ležali su uspavani pod zemljom još od posljednjeg Ledenog doba; u obliku razvijenog virusa. Čekaju da ih se ponovno obnovi kada se izvanzemaljska rasa vrati i kolonizira ovaj planet. A nama se služi kao nositeljima. Protiv njih ne posjedujemo nikakvu obranu. Ništa osim oslabljenog cjepiva . . .

Zastao je i značajno se zagledao u Muldera koji je konačno izgledao slomljen.

Agente Mulder, shvaćate li sad zašto je sve to držano u tajnosti? Zašto čak niti onim najboljim pojedincima; ljudima poput vašeg oca, nije bilo dopušteno saznati istinu? Sve do eksplozije u Dallasu, vjerovali smo da će virus jednostavno upravljati nama. Da će nas masovna zaraza pretvoriti u rasu robova.

I zato ste minirali zgradu polagano je progovorio Mulder. Zaraženi vatrogasac... dječak . . .

Šminker je mračno kimnuo. Zamislite naše zaprepaštenje kada se virus počeo razvijati. Moja skupina usko je surađivala s izvanzemaljskim kolonizatorima, olakšavajući im izvedbe projekata nalik onome kojeg ste vidjeli. Činili su to nadajući se da će moći doprijeti do virusa te potajno razviti cjepivo.

Da spasite sebe upao je Mulder.

Šminker je slegnuo ramenima. Kada je borba besmislena, pobjedu moramo naći u golom preživljavanju. Preživljavanje je postalo najuzvišenijom ideologijom.

Nećkao se; hladno se osmjehivao Mulderu. Vaš je otac mudro odbio povjerovati u takve tvrdnje.

Moj otac žrtvovao je moju sestru bijesno je viknuo Mulder. Dopustio im je da otmu Samanthu ...

Ne. Šminker je na trenutak izgledao gotovo sućutno. Bez cjepiva, jedini koji će uistinu preživjeti takav virusni holokaust bit će pojedinci imuni na virus; klonovi između ljudi i izvanzemaljaca. On je odobrio otmicu vaše sestre, i njezino uključivanje u program kloniranja. Iz samo jednog razloga.

Da može preživjeti Mulder je naglo shvatio. U obliku genetskog hibrida

...

Šminker je kimnuo. Vaš otac je između nade i sebičnosti izabrao nadu. Nadu u jedinu moguću budućnost: vlastitu djecu. Što se vas, agente Mulder, tiče, nadao se da ćete otkriti istinu o Projektu. Da ćete učiniti sve u vašoj moći kako biste ga zaustavili ...

Da ćete se boriti s budućnošću.

Zašutio je. Na drugom kraju sjedišta Mulder je sjedio, zaprepašten, osjećajući se kao da mu je u samo jednom trenutku čitava sudbina procijenjena, ili, možda samo opravdana. Zašto mi sve to govorite? zapitao je na posljetku.

Šminker je dugo vremena promatrao svoje dlanove, odgovorio je nakon dulje šutnje: Zbog moje vlastite djece. Ništa više, ništa manje. U trenutku kada ostali saznaju što sam vam rekao, sa mnom je gotovo.

Podigao je ruku, Mulder je podigao pogled ugledavši vozača koji ih je promatrao u retrovizoru. Kada je vozač spazio njegov pogled, istog je trenutka svu pozornost ponovno upravio na cestu; Mulder je upitao: Što se dogodilo doktoru Kurtzweilu?

Njegovo znanje svojim je obimom premašivalo njegovu indiskretnost. Vaš je otac dobro znao da se neke stvari moraju žrtvovati budućnosti.

Mulder je promatrao nepomično lice svog sugovornika, tada je spoznao istinu u njegovim riječima.

Vi, vi ste ga ubili zapanjen i s nevjericom progovorio je. Kada Šminker nije odgovorio, Mulder je zgrabio kvaku. Izlazim. Zaustavite auto.

Šminker je mahnuo rukom. Vozaču ...

Limuzina se polagano zaustavila. Ulica je bila pusta, osvijetljena samo žučkastim uličnim svjetiljkama.

U okolini nije bilo kuća, ljudi; samo napuštena benzinska crpka okružena s nekoliko kontejnera za otpad. Mulder je petljao oko kvake. Zaključana. Okrenuo se suprotstaviti svome zatočitelju; tada je spazio pištolj koji je njegov sugovornik potpuno nemarno položio na svoje bedro. Cijev pištolja bila je uperena ravno u Mulderova prsa.

Moje poslovne suradnike ništa ne može zaustaviti u namjeri da prokrče put onome za što vjeruju da je njihovo mjesto u budućnosti izgovorio je Šminker dok je Mulder pokušavao uzmaći. Dobio sam naredbu da ubijem doktora Kurtzweila.

Mulder se jednom jedinom kretnjom pripio uz vrata dok je drugi čovjek podizao pištolj. ... Jednako kao što sam dobio naredbu da uklonim i vas.

Ipak, prije nego što je Mulder stigao vrisnuti, Šminker se naglo okrenuo i ispalio metak vozaču u glavu.

Krv je poprskala vjetrobran i Mulderov sako. Mulder se borio da dođe do daha, još uvijek pokušavajući shvatiti što se netom dogodilo; prestravljeno je promatrao Šminkera koji pištolj nije ispuštao iz ruke. Gospodine Mulder, ne vjerujte nikome. rekao je Šminker kao da iznosi neku očividnu činjenicu. Mulder nije skidao pogled s njega, očekivao je da će u sljedećem trenutku umrijeti. Šminker je otvorio vrata te se izvukao iz limuzine. Zastao je na pustoj ulici, rukom pridržavajući otvorena vrata Mulderu, koji je i dalje skamenjen sjedio na sjedalu.

Agente Mulder, izlazite iz auta.

Zašto? Presvlake su ionako uništene.

Izlazite iz auta.

Duboko udahnuvši, Mulder mu se pridružio na cesti. Pogledao je pustenu omotnicu koju je držao u ruci. Šminker ga je promatrao neskriveno mračnim pogledom, ne spuštajući pištolj.

Agente Mulder, ostalo vam je vrlo malo dragocjenog vremena. Ovo što sam vam dao... izvanzemaljski kolonizatori ne znaju da to postoji... ne još. U ruci vam leži moć kojom možete dokrajčiti čitav Projekt. Oteti im ono najvrjednije.

Moram znati kako... zaječao je Mulder.

Cjepivo koje držite u ruci jedina je postojeća obrana protiv virusa. Njegovo uvođenje u nezemaljsku okolinu moglo bi prouzročiti uništenje svih pomno načinjenih zamisli koje smo s tolikim naporima štitili svih ovih pedeset godina.

Moglo bi? Mulder je omotnicu stegao u šaci, mahao je glavom. Što želite reći time, moglo bi?

Pronađite agenticu Scully. Samo tako ćete shvatiti čitavu veličinu Projekta. I zašto je vi morate spasiti. Može vas spasiti samo njezina znanost.

Mulder ga je promatrao, očekujući nastavak. Umjesto toga, Šminker je rukom pokazao niz ulicu. Idite.

Mulder se pokušao buniti, ali je njegov sugovornik podigao pištolj i naciljao.

Idite, odmah!

Mulder je poslušao. Brzim koracima počeo se udaljavati od limuzine, nakon toga je potrčao, osvrćući se preko ramena dok je bježao. Iza njega stajao je Šminker, promatrao ga je još nekoliko trenutaka; nakon toga se

okrenuo i ponovno ušao u auto. Zatvorio je vrata, Mulder je jedva uspio nazrijeti kretanje iza zatamnenih stakala. Nekoliko sekundi kasnije auto je eksplodirao.

Mulderov krik zaglušila je grmljavina plamena koji su provalili iz vozila. Udarni val srušio ga je na tlo. Iz ruke mu je izletjela dragocjena omotnica i odletjela negdje u tamu. Boreći se za dah, osovio se na noge i posegnuo rukom, tražeći maleni tamnozeleni četverokut; sadržaj omotnice rasuo se po cesti. Bljesak plamena koji je gutao vozilo osvijetlio ih je: šprica s injekcijom, malena staklena ampula koja je nekim čudom ostala čitava; komadić papira s uredno ispisanim brojkama.

BAZA 1

83°00 JUŽNE ŠIRINE 63°00 ISTOČNE DUŽINE 326 STOPA Mulder je pažljivo podigao omotnicu i pokupio njezin sadržaj.

POGLAVLJE 13.

POLARNA PUSTOŠ ANTARKTIK 8 SATI KASNIJE

Led je bio beskrajan i bezbojan, stapao se s nebom; posvuda je vladala bjelina: beskrajna, vječna, strašna. Bijela, razarajuća studen. U kabini snježnog traktora Mulderov se dah pretvarao u gustu bijelu paru, nalik dimu. Na bradi staroj nekoliko dana stvarali su se ledeni kristali, obrubljujući njegova usta i oči. Unatoč grijanju koje je radilo svom snagom, jedva je osjećao ruke u teškim rukavicama, koje je ukočeno položio na upravljač. Zgrbio se nad uređajima, svu snagu koncentrirajući na ono što ga je čekalo. Traktor je, nalikujući nekoj bubi, plazio preko okrutne ledene pustoši, ostavljajući usporedne tragove kojima je obilježavao svoje mučno putovanje rubom Rossovog Ledenjaka.

Prolazili su sati. U zemlji bez noći Mulder je izgubio svako poimanje vremena; bez ikakve oznake u krajobrazu, zgrada, planina, ničega osim snijega i leda, počeo je strahovati da je zalutao. Na posljetku je zaustavio vozilo, izvukao GPS5 monitor i provjerio svoj položaj.

Žmirkajući, očitavao je brojke koje su plesale na zaslonu. One su mu otkrile da je stigao do zadanih koordinata. Bacio je pogled na iglu mjerača goriva; spremnik je bio gotovo prazan. Pogledao je kroz vjetroman; posvuda oko njega samo snijeg, do rubova obzora vladala je bjelina. Ponovno je provjerio položaj na GPSu, otvorio je vrata i izišao.

Snijeg mu je zaškripao pod nogama, snježne pahulje lepršale su mu oko glave. U ovom negostoljubivom okolišu, unatoč satelitskom monitoru kojeg je držao u ruci, jednako je tako mogao šetati svemirom; bez sigurnosnog užeta. Polako se probijao preko ledene ploče. Otisci njegovih stopa ostajali su jasno vidljivi u snježnim nanosima. Osvrnuo se i pogledao snježni traktor koji je ostao iza njega; bio je malen, nekako nestvaran, stojeći u beskrajnoj bjelini tla, pod čeličnosivim nebom. Počeo se polagano, s naporom uspinjati uz blagu padinu, tu i tamo okliznuo bi se i pokušavao se zadržati zabijajući

prste ili pete u mek, svježi snijeg. Kada je stigao do vrha uzvisine, bacio se na koljena, nagonski spuštajući glavu.

U udolini se, čitavom zaravni, nalikujući nekakvoj izvanzemaljskoj koloniji koja se našla na pogrešnom mjestu, uzdizala polarna stanica koju su okruživali gusjeničari, ratraci i snježni skuteri. Mulder je iz svoje jakne izvukao malen, ali snažan dalekozor, te njime počeo promatrati kupole i pomoćna vozila; tragao je za znacima života. Nije pronašao niti jedan, sve dok nije stigao do najudaljenije kupole.

To prošaptao je.

Tamo se, kličući se po ledenim poljima, kretao jedan snježni traktor. Vukao se pustim krajobrazom prema polarnoj stanici, te se zaustavio pokraj jedne od kupola. Vozilo je tamo stajalo nepomično nekoliko minuta, tada su se otvorila vrata na kupoli; kroz njih je izišao muškarac odjeven u parku i krznati šešir.

Muškarac je na trenutak zastao na pragu, lice mu je zakrivao oblak sive pare. Tada je odbacio nešto u snijeg i pošao prema vozilu.

Pušač. Mulder ga je promatrao dok je ovaj otvarao vrata na traktoru, te se uvukao u kabinu. Vozilo je krenulo unatrag, vozeći po vlastitim tragovima u snijegu; okrenulo se i počelo polako putovati prema udaljenom obzoru.

Mulder je spustio dalekozor s očiju. Sada je disao još teže, iako, bilo je to uzbuđenje, a ne iscrpljenost; morao se prisiliti da mirno odsjedi nekoliko minuta, te se umiri, pripremajući se za ono što ga je očekivalo. Dalekozor je vratio u džep, pridigao se na noge, te se polako počeo spuštati niz padinu, prema polarnoj stanici.

Kretao se oprezno, s naporom, pažljivo odmjeravajući svaki korak na ledenoj kori. Kada je stigao do podnožja padine, oprezno se osvrnuo oko sebe, još uvijek nesposoban otjerati zebnju da ga netko slijedi; produžio je.

Mulder nije skidao pogled s kupola. Dok se približavao, polarna stanica postajala je sve veća, sve dok same kupole nisu skrile dobar dio oblačnog neba. Ostalo mu je još nekoliko stotina metara, kada je, vrisnuvši, posrnuo. Ledena kora popustila je pod njegovom nogom. U jednome trenutku sve oko njega zatreperilo mu je pred očima; kupole su nalikovale golemim mjuhurima koji plutaju na mliječno-bijelome moru. Tada se led urušio pod njim.

Propao je kroz led, pao na leđa. Površina na kojoj se našao bila je hladna, tvrda i glatka. Ostao je ležati nekoliko trenutaka, uzdisao je

hvatajući zrak te pokušavao procijeniti je li slomio nešto. Rukom mu je prostrujala bol, rana od metka na čelu bolno je pulsirala, minutu kasnije bol je jenjala, zakotrljao se, zajaukao i počeo razmišljati u kojoj se to vražjoj materi našao.

Pao je na nešto tvrdo, usko i metalno; nalik metalnom mostiću ili čeličnom podu. Mutni crni sjaj oštro se ocrtavao na bjelini leda koji ga je okruživao. U podu su se nalazili otvori kroz koje je strujao zrak. Prema antarktičkim mjerilima bio je gotovo topao; kada je Mulder podigao pogled, shvatio je što se dogodilo. Zračna struja stvorila je mjehur, zračni džep, koji se stvorio pod ledom; iznad njegove glave, na ledenome svodu bila su vidljiva tanja mjesta koja su odgovarala položajima otvora za odzračivanje. Na mjestu na kojem je propao, led je omekšao i dovoljno otopio da popusti pod njegovom težinom. Pridigao se na koljena, zračna struja iz jednog otvora tukla mu je ravno u lice. Otvor nije zaštićivala nikakva mreža niti poklopac, bio je dovoljno širok da se kroza njega provuče odrastao čovjek. Mulder je svukao kapuljaču i rukavice, zagledao se u otvor, i ponovno u rupu kroz koju je propao.

Povratka nije bilo, okruživao ga je samo vječni led. Ponovno je pogledao otvor. Bio je to jedini izbor. Duboko je udahnuo, te se uvukao ravno u tamu. U ventilacijskoj cijevi bilo je hladno, vladala je mrkla tama, stijenke cijevi bile su valovite što mu je olakšavalo kretanje. Provlačio se pažljivo, pipajući pred sobom dok ga je rebrasti tunel vodio naniže; tada je bljesnuo tračak svjetla. Puzao je još nekoliko minuta, i došao je do kraja; pred njim je bio još jedan otvor za odzračivanje koji je vodio tko zna kamo. Provukao se, prvo glavom, rukama primio maleni izbojak koji je stajao pred njim, te nespretno pomicao noge, sve dok se nije uspio zanjhati i skočiti na tlo.

Zatreptao je, rukom u rukavici posegao je u džep i kopao po njemu sve dok nije izvukao baterijsku svjetiljku. Uključio ju je; mlazom svjetla zaokružio je oko sebe, otkrivajući zastrašujući okoliš. Stajao je usred beskrajnog hodnika urezanoga u ledu. S lijeva i zdesna, dokle je mogao doprijeti pogledom, stajale su visoka staklasta obličja, ravnomjerno raspoređena s obje strane hodnika; nalik ledenim lijesovima uspravno postavljenima uz zidove pećine. Mlaz svjetla uperio je niz hodnik, ugledao je blagi zavoj u daljini; okrenuo se, učinio isto u suprotnome pravcu. Ponovno se okrenuo, mlaz svjetla upravio je ravno pred sebe. Pružio je ruku i obrisao mraz s površinskog leda. Prizor koji je ugledao oduzeo mu je dah.

U ledu se nalazio zamrznuti čovjek. Gol, otvorenih očiju zurio je u neke davno zaboravljene daljine. Kosa mu je bila duga, tamna i zamršena, spljošteno lice bilo je na neki način neljudsko: širok nos s velikim nosnicama, izbočen obrvni luk, uzdignute usne otkrivale su požutjele, klinaste zube. Približivši mu se, Mulder je zamijetio da je čovjekova put nekako čudno prozirna, upravo kao i koža mrtvog vatrogasca kojeg je pregledao u mrtvačnici.

Mulder je iskrivio lice, u sljedećem trenutku prestravljeno je uzmaknuo kada je ugledao nešto u čovjekovoj nutrini: stvorenje nalik embriju, velikih crnih, kosih očiju, smrznuto u utrobi svoga domaćina.

Mulder se okrenuo i brzim koracima krenuo niz hodnik. Na kraju prolaza, kroz nekolicinu niskih polukružnih otvora prodiralo je slabo svjetlo. Spustio se na koljena i provirio, pred njim se otvarao kratak hodnik koji se na svome kraju širio u neku vrstu balkona. Legao je na truh i provukao se ispod luka, zagundao je kada je zagrebao po ledu i kovini. Stigavši do kraja, glavom je provirio preko balkona i zagledao se oko sebe, potpuno zatečen.

Posvuda ga je okruživao prazan prostor, stvarajući kupolasti svod koji se uzdizao doslovno nevjerojatno visoko nad njim. Pogledao je dolje, nekako je uspio zaustaviti napad vrtoglavice; ma gdje bilo dno, bilo je najmanje jednako udaljeno kao i vrh. Pažljivo se izvlačio van, kleknuo je na samome rubu balkona; ustvari, bio je to otvor za odzračivanje koji je vodio u samo, prazno središte kupole. Posvuda oko njega, kružno raspoređeni po unutrašnjosti kupole zjapili su bezbrojni otvori; stotine, tisuće njih. Drhtavo se pridigao na noge, leđima se upro o zid, i spustio glavu, pogledom pokušavajući doprijeti do dna kupole. Tamo je dolje, veliki središnji kružni prostor blještao sablasno blijedim svjetlom koje je izviralo iz neke druge točke u tome beskrajnom prostoru: sjaj je bio leden, gotovo modrikast. Prema tom središnjem prostoru vodilo je nekoliko divovskih cjevastih tunela. Jedan od njih bio je otprilike metar udaljen od Muldera.

Mulderu je trebalo nekoliko minuta da prihvati sve što je vidio. Razmjeri su bili preveliki, neizmjerljivo veći od ičega što je Mulder ikada prije vidio, čak što je bio kadar zamisliti, lako, najčudnije i najjezivije bilo je ono što je ugledao u tom središnjem prostoru: beskrajni redovi kontejnera, otprilike veličine odraslog čovjeka, tamne boje, visjeli su s dugih metalnih nosača koji su nestajali u tami. Stisnuo je oči, pokušavao je shvatiti njihovu svrhu, i kamo ti, naoko, beskrajni redovi vode; u istome je

trenutku, jedna druga prilika, nekoliko stotina metara nad Mulderom, s jednakom nevjericom promatrala ono što je stajalo pred njom.

U zagrijanoj kabini svojeg ratraka, Pušać se nagnuo i rukom počeo brisati zamagljeni vjetrobran. Iza njega jedva su se nazirali obrisi polarne stanice; pred njim je nejasan obris nečega postajao sve jasniji, sve dok nije, jasno ugledao što je Snježni traktor kojeg je Mulder za sobom ostavio na ledenoj zaravni.

Pušać je dulje vremena promatrao traktor. Tada je, bez riječi, okrenuo svoje vozilo, i najbrže što je mogao, krenuo prema bazi.

Pod ledom, Mulder je i dalje pokušavao pogledom prodrijeti kroz polumrak, prateći redove smrznutih predmeta, pokušavajući odrediti njihovo podrijetlo. Promatrajući, zamijetio je da se u najudaljenijim dijelovima kupole, redovi kapsula pomiču. Predmeti obješeni na nosače, klizali su, polagano i ritmično, jedan po jedan, sjedajući na svoja mjesta, nalik dijelovima nekog divovskog stroja. Zatreptao je, pokušavajući razbistriti vid; tada je ugledao nešto što do tada nije zamijetio.

Dolje, na podu, stotinama metara pod njim, pod sjenama redova koji su se pomicali, ležao je odbačeni kriogenički kontejner. Plastični poklopac ležao je na podu pokraj njega. Među mutno sivim zidovima, i strogom, gotovo vojničkom arhitekturom kupole, izgledao je zapanjujuće malen i loman; jedini predmet načinjen po ljudskoj mjeri. Upravo zbog toga uznemirio je Muldera više od svega što je dosad vidio.

Mračnoga lica odvratio je pogled, ponovno se zagledavši u dugačku cjevastu strukturu koja se uzdizala metar iza njega. Na njoj se nalazio maleni otvor, dovoljno širok da se kroza njega provuče odrastao čovjek. Ni trenutka ne razmišljajući o mogućoj pogibelji, Mulder je kliznuo unutra.

Cijev je bila uska, ali se ipak uspio uvući. Počeo se spuštati, naprezao se gledati pred sebe u gotovo potpunoj tami, dlanovi i stopala proklizavali su mu dok je pokušavao pronaći neko uporište. Cijev je bila glatka, na dodir gotovo uljasta, ali su iz površine izvirivale malene polukugle, nalik zakovicama, za koje se mogao uhvatiti. Činilo mu se da silazak traje satima, borio se s is crpljenošću, kada su mu, bez ikakvog upozorenja, dlanovi popustili i počeo se klizati. Bezuspješno se pokušavao zaustaviti; klizanje se nastavilo sve dok nije stigao do kraja cijevi, kližući se prema uskoj metalnoj gredi. Očajnički je mahao rukama oko sebe, na posljetku se ipak uspio zaustaviti.

Potpuno bez daha, pogledao je nadolje. U tom mu je trenutku dalekozor iskliznuo iz džepa i pao. Promatrao ga je kako pada, lagano bljeskajući dok se okretao u padu. Očekivao je zvuk udarca, čekao je, čekao, zaustavio je disanje kako bi bio posve siguran da mu nije izmakao zvuk udarca. Nije čuo ništa. Dno nije postojalo; ukoliko jest, bio je to pravo ždrijelo nemjerljivo dubokog bezdana. Pogledao je nadolje, spazio nezamisliv, crn bezdan. Taj ga je prizor prestravio. Svakim atomom snage koja mu je preostala, Mulder se vukao uz gredu, prstima je rovao po kliskoj tvari, sve dok se nije napokon uspio pridići, i prebaciti na unutrašnju stranu.

Disao je duboko, uspravio se. Našao se u nekakvom hodniku, mračnijem i toplijem od onog iz kojeg je izišao; zidovi novog hodnika blistali su slabim sjajem. Izvukao je svoju baterijsku svjetiljku, uperio njezin trak prema dnu tunela. Pažljivo je koračao slijedeći slabašnu traku svjetla, sve dok pred sobom nije ugledao krio genički kontejner. Prišao mu je oklijevajući; kada mu se sasvim primakao, zastao je i ostao stajati. Unutra je bila Scullyna odjeća i maleni zlatni križ koji je uvijek nosila na lančiću oko vrata. Prignuo se i podigao križić, spremio ga u džep, te produžio dalje.

Prostor koji ga je okruživao nalikovao je nekakvoj paklenoj klaonici. Čitavom dužinom tunela, na stropu je bila pričvršćena metalna polica. S nje su visjele kapsule; oni predmeti koje je vidio na gornjoj razini. Ipak, u tunelu je bilo dovoljno toplo da nisu bile potpuno smrznute. Mulder je polako koračao tunelom, svjetiljkom je osvjetljavao sadržaj spremljen u nutrini kriogeničke kapsule: ljudsko tijelo, jedva prepoznatljivo pod tankom skramom leda zelene boje. Iako, lica koja su ga promatrala iz kapsula nisu bila gruba lica ljudskih predaka nalik onome koje je ugledao gore. U kapsulama su bili muškarci i žene, poput njega. Svakome od njih iz ustaje stršala cijev neugodno organskog izgleda. Oči su im bile širom otvorene, promatrale su pogledom prepunim slijepe, smetene strave, kao da još uvijek gledaju sve one zastrašujuće strojeve koji su ih zamrznuli žive.

Preplavljen stravom, Mulder je prolazio pokraj tog zlokobnog vrtuljka, zagledajući se u svako pojedino lice. Pokušavajući ne priznati sebi samome, čak niti sada, za čim uistinu traga; za kime traga sve dok je nije ugledao.

O, Isuse prošaptao je.

Zastao je sučelice zelenom, ledenom zidu. Pod njime, u nutrini jedne ledene vreće, bila je Scully; nije mogao ne prepoznati je. Riđu kosu okrunio je mraz, oči su joj bile zagledane prema nebu. Iz usta joj je stršala cijev; na licu joj se jasno ocrtavao užas.

Pokušavajući suzbiti jezu u sebi, Mulder je baterijskom svjetiljkom udario po kriogeničkom kontejneru, udario je po ledenom pokrovu; ništa. Sjetivši se kriogeničkih nosila koje je ostavio za sobom, otrčao je do njih, otrgnuo s poklopca bocu s kisikom, i odjurio natrag do Scully. Stenjući od napora, podigao je metalnu bocu i nekoliko puta udario njome po kapsuli.

Uz prigušen pucanj, poklopac se raspao. Tlo su prekrili led i bljuzgavica; tada je, prvi put, jasno ugledao Scully, njezino tijelo prekriveno ledenom korom. Drhtavim prstima otkopčao je jaknu, pipajući tražio je omotnicu po unutrašnjim džepovima.

Izvukao je špricu i ampulu, mučio se u tami iglom pogoditi gumeni čep. Napunio je špricu i zabio iglu u njezino rame.

Gotovo u istom trenutku, iz cijevi joj je u usta potekla gusta jantarna tekućina, gusta poput rastopljenog katrana. Tada se cijev počela nabirati, počela se sušiti, prvo na mjestu gdje je prodirala u njezina usta, pa onda čitavom dužinom, do kriogeničke kapsule koja ju je zarobila. U istom je trenutku čitavim tunelom prošao drhtaj.

Mulder je posrnuo, umalo se zabio u zid. Uspravio se, i tada izvukao cijev iz Scullynih usta.

Zatreptala je očima, usne su joj se pokrenule kao da pokušava usisati zrak.

Ushićenje je uzmaknulo pred strahom kada je zakolutala očima, pokušavajući jasno vidjeti; zrak joj još nije dopro do pluća.

Diši! zavikao je Mulder. Možeš li disati?

Naprezala se pred njegovim očima, na licu joj je vladalo beznade, nalikovala je plivaču koji mučno pokušava izroniti na zrak. Tada joj je iz usta počela teći jantarna sluz. Zakašljala se, zamalo se zagrcnula; počela je dubokim udasima hvatati zrak, pogled joj se konačno izoštrio na Mulderu, gledala ga je kao da je nekakvo priviđenje; čudo. Usta su joj se otvarala i zatvarala dok je pokušavala progovoriti, šaptala je riječi koje Mulder nije mogao razabrati.

Što? Nježno joj se primaknuo, uhom je gotovo dodirivao njezine hladne usne. Iz njih je izišao zvuk koji je bilo teško čuti i zamisliti.

Hladno ...

Drži se mračno je rekao Mulder. Izvući ću te odavde.

Nježno ju je izvukao iz kriogeničke kapsule, položio je na pod, i tada počeo sa sebe svlačiti gornje slojeve odjeće; čarape, parku s kapuljačom, zaštitne gornje hlače, i počeo ih navlačiti na nju.

Unutrašnjost prostorije u polarnoj stanici zatresla se. Pušać je brzim koracima prolazio redove računala za kojima su sjedili ljudi, očiju prikovanih za treptave zaslone. Pred jednim monitorom sjedio je čovjek zabrinutog izgleda, Pušać mu je prišao gotovo trčeći.

Čovjek je pokazao na zaslon, na kojem se složen sustav grafova u trenutku izmijenio; brojke i razine penjale su se do nezamislivih visina. Imamo zagađenje u sustavu rekao je.

Pušać je bezizražajno zurio u zaslon. Mulder. Dočepao se cjepiva.

Bez ijedne riječi, okrenuo se i požurio prema vratima. Posvuda oko njega vladala je sveopća strka; počela je evakuacija polarne stanice. Pušać nije mario za njih, uputio se prema svom traktoru. Tamo ga je čekao mršav muškarac, čija je kratka kosa bila gotovo potpuno skrivena pod kapuljačom; bio je to onaj isti čovjek koji je nastrijelio Muldera. Otvorio je vrata traktora i uvukao se unutra.

Što se dogodilo? doviknuo je.

Pušać se uvukao u kabinu i smjestio pokraj njega. Sve odlazi u vražju mater.

Traktor se počeo kretati. Iza njih, ledenu koru probijali su stupovi pare. Pod polarnom stanicom, vrela zrak iz vodova otapao je led koji se počeo urušavati.

Što s Mulderom? zavikao je Pušačev pratilac.

Pušać se osvrnuo preko ramena i odmahnuo glavom. Nikada se neće izvući.

Traktor se počeo udaljavati. Iza njega, nalik dimu, iz kupolastih se građevina počela dizati maglica. Stotinama metara pod zemljom, uski hodnici zakopane svemirske letjelice punili su se kondenziranom izmaglicom.

Mulder je mahao svjetiljkom, uzaludno pokušavajući slabom zrakom svjetla prodrijeti kroz maglu. U naručju je nosio Scully, njezino mlitavo tijelo, jedva je održavao ravnotežu noseći je u vatrogasnom zahvatu. Na sebi je imala Mulderovu parku i plastične zaštitne hlače; kada je pokušala podići glavu i progovoriti, licem je zagrebla po njegovom ramenu.

Ne smijemo stati promuklo je rekao Mulder. Mučio se ugrutati je u unutrašnjost strme i zavojite cijevi koja je presijecala središte kupole. Posvuda oko njih iz obješenih kapsula počeli su istjecati mlazovi vode, stvarajući lokve i potočice na kružnom središnjem podu. Čitava građevina

tresla se dok je Mulder mučno napredovao, boreći se s vlastitom iscrpljenošću dok je napola nosio, napola gurao Scully, najbrže što je mogao, niz maglom ispunjen hodnik.

Dok su se primicali mjestu na kojem je Mulder prvi put kliznuo u prolaz, zidovi su postali klizavi od vode koja se slijevala po njima. Kada su stigli do kraja prolaza, pronašli su otvor cijevi i počeli se uspinjati. Stigavši do vrha, izišli su u gornjem hodniku, u kojem je Mulder pronašao pračovjeka.

Njegovo tijelo više nije bilo okovano ledom. Kroz slojeve leda i prozirne kože jasno se nazirao zametak stvorenja; jedva se primjetno pokretao, kao da se budi.

Mulder se, gotovo hipnotizirano zagledao u njega; brzo je odvratio pogled i zagledao se u strop.

Scully, ispruži ruku i dohvati onaj otvor.

Nije mu odgovorila. Spustio je pogled, izgubila je svijest. Nježno, iako brzo položio ju je na pod. Scully, hajde, Scully ...

Žurno joj je raskopčao jaknu, prstima je ispipavao njezin vrat, tragajući za bilom.

Scully ...

Naprezala se, pokušavajući disati kada je strpao prste u njezino grlo, čisteći dišne puteve. Scully, diši. Opkoračio ju je, položio joj dlanove na prsa, počeo je pritiskati, snažno, tjerajući zrak u nju.

Jedan. Dva. Tri.

Prignuo se, priljubio usne na njezine, osjetio je njihovu hladnoću, njezine hladne obraze. Upuhao je zrak, okrenuo glavu, osluškiavao pokušavajući čuti izdajničko grgljanje zraka u njezinim plućima.

Tišina.

Ponovno joj je počeo masirati prsa, kretnje su mu postajale sve bješnje, njezine oči su nabrekle, lice joj je potamnijelo, tamno se crvenilo pretopilo u purpur.

Jedan. Dva. Tri.

Njegove usne na njezinima, disanje; njegovo uho na njezinim prsima.

Još uvijek ništa.

Iza njegovih leđa, neprimijećena, stvorenja nalik embrijima trzala su se u tijelima njihovih nositelja dok su komadi leda počeli padati po podu. Začuvši taj zvuk Mulder se okrenuo, ugledao ih je kako s naporom pokušavaju pobjeći; shvatio je da uistinu mora požuriti. Novopronađenom

snagom Mulder je nastavio provoditi reanimaciju, zaboravio je na sve oko sebe, osim Scully. Naglo se povukao s nje. Tada se, pod njim, ona naglo pokrenula. Zadrhtala je, uvlačeći zrak, tada je zakašljala. Odvratna, bolesna boja nestala joj je s lica, s njom je nestala i sva strašna panika. Zagledala se u Muldera, ravno u njegove oči; usne su joj se razdvojile.

Muldere progovorila je, u njezinom šaptu jasno se čuo bol. Prignuo je glavu, lica su im se dodirnula, napeto je slušao. Muldere ...

Stvarno si imao provod života.

Preko lica preletjeo joj je jedva primjetan smiješak. Prije nego što je dospio odgovoriti, velik komad leda s treskom se raspao na podu. Mulder je okrenuo glavu.

U vražju mater ...

Kroz izmaglicu i isparenja jedva je uspijevaao razaznavati tamne prilike koje su se kretale hodnikom. Paučaste ruke i noge pružale su se iz kriogeničkih kapsula, troprste ruke tukle su, razbijale i mrvile led.

Stvorenja su se počela izlijevati.

Mulder se naglo okrenuo na drugu stranu. Tamo je ugledao isti prizor: iz kapsula je curio otopljeni snijeg dok su stvorenja udarajući svojim snažnim nogama razbijala svoje ledene grobnice. Okrenuo se svojoj partnerici.

Scully! Pruži ruku i dosegni onaj otvor...

Usne su joj se pomakle, ali iz njih nisu izišle riječi. Svom preostalom snagom Mulder se prignuo i podigao je, uputivši se prema otvoru koji je zjapio u zidu nad njima. Podigao ju je na rame, gurnuo je prema otvoru. Rukama se uhvatila za rubove, povukla se nagore, nestala je u otvoru. Mulder je skočio, pronašao prikladne drške, podizao se; mašući nogama udarao je po zraku. S promuklim vriskom stvorenje se oslobodilo svoje kriogeničke kapsule. Prvo jedna ruka, nakon toga druga, paralele su ostatke tijela njegovog nositelja.

Želatinasto meso kliznulo je na pod stvarajući sivkastu hrpu, dok je stvorenje Muldera zgrabilo za nogu. Mulder ga je bezumno udarao dok su mu pandže klizale niz noge. U trenutku kada se iskoprcalo iz kapsule, Mulder se istrgnuo iz njegovog zahvata, te se, jednim mekim pokretom zanjihao i ubacio u otvor.

U cijevi se Scully slabašno pokušavala kretati.

Scully! doviknuo joj je. Nemoj zastajati.

Progrgljala je nešto umjesto odgovora, tiho zaječala, nije se zaustavila.

Scully, nemoj stati ...

Puzali su naprijed, Mulder ju je gurao kada joj je nestalo snage da nastavi. Naposljetku, nad njima se otvorio ventilacijski otvor, četverokut biserno-sivog svjetla.

Mulder ju je gurnuo unutra i pošao za njom, dašćući udisao je hladan, svjež zrak koji mu je štipao pluća, dok je puzao naprijed. Neprestance se osvrtao da provjeri slijede li ih stvorenja.

Scully i on našli su se u prostoru kojeg je načinio zračni džep, na onom istom mjestu gdje je Mulder propao kroz ledenu koru. Posvuda oko njih, led i snijeg koji su tvorili zidove džepa, otapali su se. Nad njima je zjapio otvor veličine kratera, kroz uzvitlanu izmaglicu jasno su mogli nazrijeti blistavu vedrinu neba. Mulder se s naporom uspravio. Ponovno se osvrnuo.

Neljudski vrišteći, jedno stvorenje iskočilo je iz ventilacijskog otvora, pružajući pandže prema njemu. Prije nego što ga je uspjelo dohvatiti, iz otvora je prokuljao oblak vrele pare povukavši ga ponovno u podzemlje. Začula se duboka, prijeteća grmljavina. Iz otvora je prokuljalo još pare. Vičući, Mulder je zgrabio Scully za ramena. Odgurnuo ju je prema suprotnome zidu i skočio za njom, rukama štiteći oči.

Iza njih, iz ventilacijskog je otvora, kroz koji su se samo trenutak prije izvukli, provalio vulkanski oblak pare, kuljajući ravno uvis, topeći ostatke ledenih zidova. Dok se para povlačila, začulo se zaglušujuće siktanje. Mulder je zgrabio Scully, te su posrćući pošli prema novostvorenoj padini koja se uspinjala prema površini ledene ploče.

Stigli su do vrha; Scully je kašljala hvatajući dah, Mulder je teško disao. Teturajući, jedan do drugoga, pokušavali su se što više udaljiti od otvora. Dospjeli su do malene uzvisine, penjući se, svako malo upadali su u mekani snijeg. Popevši se do vrha, osvrnuli su se.

Pod njima sterala se ledena ploča. U njoj se otvorio niz jednakomjerno raspoređenih rupa iz kojih je kuljala para, ocrtavajući kružne obrise podzemne građevine.

Bijeli kupolasti šatori postali su pravi patuljci u usporedbi s divovskom podzemnom građevinom. Dok su promatrali taj prizor, iz podzemlja je, zastrašujućom snagom prokuljala para; zvuk je bio toliko snažan da su morali pokriti uši. Mulder je zgrabio rukav Scullyne jakne, povukaoju je prema sebi, štiteći je.

Kroz oblake pare koja se zgušnjavala nazirali su se obrisi polarne stanice; nalikovala je sićušnom napuštenom selu u središtu beskraj.

Odjednom je led pod njom zadrhtao, i bez i najmanjeg upozorenja, čitava se ledena ploča urušila.

Polarna stanica potonula je, padajući prema samome središtu ukopane svemirske letjelice. Dok je padala, okolišem su se širili udarni valovi. Tlo je drhtalo; prestravljeni Mulder u trenutku je shvatio što se događa.

Moramo bježati!

Povukao ju je za sobom, oboje su se osvrtni da vide kako se čitava ledenjačka ploča urušava. Veličanstveni gejziri uzdizali su se stotinama stopa u zrak, pokretani pregrijanom podzemnom jezgrom. Led je pucao u sve većem krugu, stupovi pare provaljivali su odasvud; trčali su paklenim krajobrazom punim dima i uskovitlanog snijega, komada leda i plamtećih otpadaka. U središtu ledenjaka izronilo je crno obličje, pretvarajući se u kupolu oko koje su se pušili led i pare. Dok su bježali, crna je kupola postajala sve veća i veća; pokušavali su pobjeći što dalje od nje.

Scully je vrisnula i pala, rukama je zaplivala po mekanom snijegu. Mulder ju je povukao, podigao na noge, bio je zaglušen grmljavinom svemirske letjelice koja se dizala. Zgrabio je njezinu ruku, ali prije nego što su uspjeli pobjeći dalje, tlo pod njihovim nogama počelo se raspadati.

Padali su, padali, napokon pali, svom snagom udarivši o ravnu površinu broda.

Dok se letjelica podizala, klizali su s nje, padali kroz zrak, i tresnuli na ledenu ploču pod njima. Oko njih posvuda su letjeli komadi odlomljenog leda. Mulder se bacio preko Scully, pokušavajući je zaštititi od smrtonosne kiše otpadaka; divovski, crni trup svemirskog broda nastavio se dizati nad njima, toliko ogroman da je zakrilo čitav nebeski svod. Penjao se sve brže, dobijao na brzini oslobađajući se smrznutih okova zaleđenog kratera koji ga je zatočio. Scully je zaječala, lice je zakopala u snijeg. Nad njom, Mulder se, potpuno začaran, zagledao u letjelicu koja se dizala iz zemlje, polagano se okretala lebdeći u zraku. Prvi ju je put jasno vidio; čitavu mrežu cijevi i spojeva koji su ga držali na okupu; i blago zaobljenu središnju kupolu.

Brod se nastavio uzdizati, njegova je sjena prešla preko dvije sićušne prilike koje su stajale na ledenoj ploči pod njim. Mulder se okretao, pratio ga pogledom, pratio sjenu koja se poput noći kretala snježnim poljem, pokrivajući i maleno, grubo obličje nedaleko njih; Mulderov snježni traktor. Tada je letjelica zasjala, kao da je osvjetljava neka nezamisliva vrelina, pretvarajući se u čistu energiju. Posvuda naokolo nebo je treperilo i pulsiralo, letjelica kao daje postajala sve veća i veća.

I tada, s posljednjim, zasljepljujućim i zaglušujućim energetske izbojem, nestala je u oblačnoj masi. Uništenim krajobrazom odjekivala je buka njezinog prolaza.

Svemirski brod je nestao.

Mulder se zagledao u opustjelo nebo, nakon toga spustio je pogled na Scully. Kao da se budi iz grozničavog sna, otvorila je oči i uzvratila mu pogledom. Tada je, polagano, poput djeteta koje tone u san, on položio svoju glavu na snijeg. Tijelo mu je otežalo od iscrpljenosti; sklopio je oči. Nekoliko trenutaka kasnije, počeo je nesvjesno drhtati.

Pokraj njega nepomično je ležala Scully, kao mrtva. Pustim beskrajem zauralao je ledeni vjetar, gurajući snježne nanose u golemi krater koji je za sobom ostavila letjelica. Tada je Scully zakašljala. S naporom je pokušavala podići glavu, zatreptala je.

Pogledala je Muldera. Lice mu je bilo posve bijelo, tijelo posve mlitavo. Prikupivši svu preostalu snagu, podigla ga je i privukla sebi, privila ga na sebe, grijala ga.

Osvrnula se preko ramena, pogledala veliki krater ostao iza letjelice, koji je čitavu pustoš koja ih je okruživala činio nekako patuljastom; dvije sićušne prilike, nevidljive u veličini i pustoši beskonačnog leda.

POGLAVLJE 14.

FBI-ev URED ZA PROFESIONALNU PROVJERU

ZGRADA J. EDGAR HOOVER WASHINGTON, D.C.

U svjetlu izvješća koje stoji na stolu preda mnom ... te u svjetlu usmenog izvješća koje sada slušam ... direktorova pomoćnica Jana Cassidy sjedila je na čelu stola za konferencije, okružena ostalim pomoćnicima. U ruci je držala malenu hrpu papira, pogledavajući ih dok je govorila, pažljivo birajući riječi. Na kraju stola sjedio je direktorov pomoćnik Walter Skinner, čiji je pogled skakao s Cassidyeve na ženu kestenjaste kose koja je sjedila za manjim stolom postavljenim u sredini prostorije; stolac pokraj nje bio je upravo napadno prazan.

Moje službeno izvješće je nepotpuno, čemu su uzrok ove nove činjenice za koje sam zamoljena da dovedem u red. Agentice Scully, ...

Dana Scullyn nakrivila je glavu. Na licu su joj bili zamjetljivi znakovi lakših ozeblina, ali je, u svakom drugom pogledu bila izliječena. Lice joj je bilo smireno i nekako bezizražajno, iako, dok je Cassidyeva govorila, modre oči potamnjele su, obuzdavajući prkos.

Unatoč izravnim dokazima o mogućoj umiješanosti jednog federalnog agenta u bombaški napad, ostali događaji koje ste prikazali u izvješću čine se, sami po sebi, previše nevjerojatnima, i otvoreno govoreći, neuvjerljivima u iznesenim međusobnim povezanostima.

Cassidyeva je prekapala po dosjeu koji je ležao na stolu pred njom. Lica ostalih članova Odbora bila su odraz njezinoga; znatiželjni i pomalo nervozni. Samo je Walter Skinner izgledao kao da mu je zbog nečega neugodno, neprestano se namještajući u svome stolcu.

Što točno smatrate nevjerojatnim? hladno je upitala Scully.

Jana Cassidy obuzdala je osmijeh. Pa dobro, otkuda biste htjeli da počnem?

Dok je govorila, u crno odjevena prilika prolazila je područnim uredom u Dallasu, stotinama kilometara udaljena od njih. Kroz malene prozore visoko iznad poda prostorije, probijalo se sivkasto svjetlo, jedino osvjetljenje, sve dok traka svjetla iz baterijske svjetiljke nije prošarala tamom. Zraka se kretala po prostoru, na trenutak zabljesnuvši posude, polomljenu plastiku, iskrivljene komadiće otpada.

Na poslijetku se smirila na stolu na kojem su stajali mikroskop i stolno povećalo, i nekoliko malenih epruveta poredanih u kartonskoj kutiji.

Muškarac s baterijskom svjetiljkom kretao se brzo i nečujno, krenuo je ravno prema stolu. Bio je visok, grubog lica, kratko ošišane kose. Kada je stigao do stola, ispružio je ruku zaštićenu rukavicom, ni trenutka ne oklijevajući, podigao je epruvetu, sitnu staklenu posudicu u kojoj su ležali komadići okamenjenih kostiju.

Muškarac je pogledao sadržaj epruvete, te je spremio u džep. Brzo i tiho, kako je došao, jednako tako je i nestao; u prostoriji je ponovno zavladao tama.

Antarktik je daleko od Dallasa, agentice Scully nastavila je, ni trenutka ne zastajući, Jana Cassidy.

Također, ne mogu državnom tužitelju podnijeti izvješće koje iznosi veze koje u njemu navodite.

Podigla je omotnicu dosjea, tada ju je znakovito bacila na stol ispred sebe. Pčele i nasade kukuruza ne potpadaju pod teroristička djelovanja.

Negdje u divljini, zapadno od Dallasa, na prvi pogled beskrajne nasade kukuruza bljesnule su kada je postrojba naoružana bacačima plamena počela polagano i oprezno hodati između redova.

U FBI-evom Uredu za profesionalne provjere Scully je odmahнула glavom, samo jednom. Ne, ne potpadaju.

Najvećem dijelu ovoga izvješća nedostaje cjelovita slika koja bi prikazivala bilo kakvu organizaciju s uvjerljivim motivom ...

Cassidyeva je zastala i zagledala se u Scully ... bio je to prvi sažalni pogled koji joj je uputila otkada je čitav proces počeo. Razumijem da su sve tegobe koje ste proživjeli nedvojbeno na vama ostavile tragove ... iako, sve praznine u vašem izvješću ovom Odboru daju samo jedan izbor, a taj je izbaciti sve ove navode iz našeg konačnog izvješća kojeg ćemo uputiti Ministarstvu pravosuđa ...

U nekoj bezimenoj slijepoj uličici, tri neobilježena kamiona cisterne stajali su pod vrelin suncem. Muškarac odjeven u tamnu odoru, čije su oči skrivale tamne naočale, kretao se polagano pokraj prvog kamiona, zatim je prešao na drugi, jarkom zelenom bojom ispisujući riječi, i iscrtavajući blještavi kukuruzni list na cisternama NATURE'S BEST ULJE OD KUKURUZNIH KLICA.

I sve do trenutka blagim je glasom završavala Jana Cassidy kada ćemo na raspolaganju imati materijalne dokaze koji će nam dati opravdan uzrok za pokretanje takve istrage.

Dok je Cassidyeva govorila, Scully je rukom kliznula u džep sakoa. Kada je direktorova pomoćnica ušutjela, Scully je ustala i prišla velikom stolu. Nešto je izvukla iz džepa, i položila taj predmet na stol, pred Janu Cassidy.

Ne vjerujem da u ovome trenutku u FBI-u postoji istražni odjel osposobljen da prouči ovaj predočeni dokaz rekla je Scully.

Jana Cassidy namrštila se i podigla predmet koji je agentica položila na stol:

malenu staklenu epruvetu u kojoj je ležala mrtva pčela. Proučavala je mrtvog kukca, dok se, ne tražeći dopuštenja, ne izustivši niti jednu riječ, agentica Scully uputila prema izlaznim vratima.

Kada su se vrata zatvorila za njom, Cassidyeva se namrštila i zagledala prema Walteru Skinneru; izraz lica bio joj je neodgonetljiv.

Gospodine Skinner? upitala je, i čekala njegov odgovor.

AVENIJA CONSTITUTION WASHINGTON, D.C. NEDALEKO FBI-evog STOŽERA

Fox Mulder sjedio je na klupi u parku nedaleko Malla, čitao je jutarnje izdanje Washington Posta. Kada je u vijestima iz zemlje naišao na maleni članak, pročitavši naslov oči su mu se raširile: SMRTONOSNA ZARAZA HANTA VIRUSOM U SJEVERNOM TEKSASU STAVLJENA

POD NADZOR

Podigao je pogled. Netko mu se približavao. Kada mu se prilika približila, prepoznao je Scully.

Ustao je i pružio joj novine. Postoji slatka pričica na dvadeset sedmoj stranici.

Nekim čudom zaboravili su navesti naša imena.

Scully je primila novine, ne pogledavši ih. Mulder je nastavio: Scully, zakapaju čitav slučaj. Zakopat će ga sve od samog početka, i nitko nikada neće saznati.

Vidno uzbuđen, zavrteo se na petama i pošao dalje. Scully je krenula za njim.

Muldere, griješiš rekla je. Maloprije sam predala OPR-u svoje puno izvješće.

Mulder se zaustavio, sumnjičavo ju je promatrao.

Sve što znaš?

Scully je kimnula, nastavili su svoju šetnju. Sve što sam iskusila. O virusu. Kako je prenašan pčelama koje su prikupljale peludni prah iz genetski prilagođenih kukuruznih nasada ...

A leteći tanjur? podrugljivo je upao. U kojem su ležala zaražena tijela; o njegovom polijetanju s polarne ledene kape kojim je prekršio red vožnje?

Scully ga je pogledala pomalo mrzovoljno. Priznajem, da nisam do kraja raščistila sve to. To što sam uistinu vidjela. I namjere.

Mulder je zastao i okrenuo se sučelice njoj. Nije važno, Scully rekao je. Ionako ti neće povjerovati. A i zašto bi? Ako se ne može programirati, katalogizirati ili jednostavno označiti ...

Muldere, ne bih bila toliko sigurna rekla je Scully.

Mulderov gnjev pretopio se u vidljivo nestrpljenje.

Koliko smo već puta bili ovdje? Ovdje, točno tu. Ganjajući nevjerojatne istine? Imaš puno pravo otići. I to što dalje od mene. Najdalje što možeš.

Ti si me zamolio da ostanem izazivački mu je odgovorila.

Ja sam rekao da mi ništa ne duguješ odvratio je Mulder. A osobito ne svoj život.

Scully, idi i budi liječnica.

Scully je odmahнула glavom. I hoću. Samo što ne idem nikamo. Mulderove oči suzile su se, ona je nastavila: Za ovo oboljenje, ma što ono bilo, postoji lijek. Ti si ga držao u ruci ...

Uzela ga je za ruku, pogledala ga u oči. ... Ako sada odustanem, oni pobjeđuju.

Stajali su tako, šutke. U daljini, Pušać je sjedio u neobilježenom službenom automobilu, svoj mračan i strašan pogled upravio je prema njima. Potegnuo je posljednji dim cigarete, odbacio opušak na cestu. Električni motor podigao je prozor, automobil se odvezao.

FOUM TATAOUINE, TUNIS

Zrak je zadrhtao od ranojutarnje vreline nad redovima kukuruznih stabljika koje su se protezale, naoko beskrajne, prema obzoru. Nedaleko njih, muškarac u arapskoj narodnoj nošnji vodio je drugog muškarca u tamnom odijelu kroz zelene i zlatne stabljike.

Gospodine Strughold! viknuo je Arapin. Gospodine Strughold!

Između redova kukuruza izvukao se Conrad Strughold. Ugledavši muškarca koji je stajao iza Arapina, Strugholdove oči stisnule su se jedva primjetno.

Izgledaš znojno i jedno hladno je progovorio Strughold. Zašto si prešao čitav put?

Pušač ga je hladno promjeravao. Moramo popričati o poslu.

Za to postoje uhodani kanali rekao je Strughold.

Ovo se tiče Muldera rekao je Pušač.

Strughold je neprimjetno zadrhtao. Da, to ime!

Uvijek i iznova ...

Vidio je više nego što je smio rekao je Pušač.

Strughold je prezirno odmahnuo rukom. Što je on vidio? Vidio je samo djeliće cjeline.

Sada je odlučan nije odustajao Pušač. Ponovno postavljen.

On je samo jedan. Jedan čovjek ne može se suprotstaviti budućnosti.

Pušač je pružio nešto Strugholdu. Jučer sam primio ovo ...

Strughold je uzeo predmet koji mu je pružio Pušač: brzojav. Pročitao ga je, te se zagledao u obzor, ustvari ne videći što se nalazilo tamo. Brzojav mu je ispaao iz ruke. Šutke se okrenuo i nestao među redovima kukuruza.

Ležeći na tlu, brzojav je tiho šuškao, nošen povjetarcem. Riječi su crne stajale na žućkastoj površini papira.

DOSJEI X PONOVRNO OTVORENI. STOP. MOLIM

SAVJET. STOP

Vjetar je ojačao, podigao brzojav s tla te ga zavrtio u zraku. Žućkasti je list papira lepršao i krivudao, dižući se sve više i više, sve dok nije nestao negdje u nebeskoj modrini. Dokle je dopirao pogled, protezali su se nebrojeni redovi kukuruza.

Hektari nasada; kilometri nasada. Protežući se preko tuniske pustinje sve do samog ruba obzora, na kojem su se uzdizale dvije divovske bijele kupole.

KRAJ

ŽELEZNI

www.CroWarez.org

www.BosnaUnited.net

BosnaUnited.net
BiH Warez Scene